

ARODERGI

A N T A L Y A R E H B E R L E R O D A S I D E R G İ S İ

CHAMBER of ANTALYA TOUR GUIDES QUARTERLY

...Cennet, Kütahya'nın ya altındadır, ya üstünde...

...The heaven is either under or above Kutahya...

Kleopatra ve Anadolu

Akdeniz'in İncisi: ALANYA

ALANYA: The Pearl of the Mediterranean

Ölümünün Kırkıncı Yılında Balıkçı Aramızda

Danimarka: Denizin fark yarattığı bir ülke

Denmark: A country where the sea makes the difference

Aziz George / St. George

UCRETSİZ

Best Bazaar

Bag · Textile · Gift · Spices · Perfume

Ekonomik Güvenilir Alışverişte Burdayız
Economic and Secure Shopping
Hier Werden Sie Nicht Belästigt

Sevgili Meslektaşları;
2014 yılı Şubat ayında açmış olduğumuz **BEST BAZAAR** tekstil dükkanımıza, dükkan konumu ve tekstil çeşidi olarak tur gruplarınız için çok müsait olan yerimize karşılıklı desteğinizi bekler, bol kazançlı bir sezon dilerim.

Güngör KAPLAN
0532 423 83 64

gungorkaplan@hotmail.com

Elmalı Mh. 1. Sk. No:51 (Cumhuriyet Square - Centrum) ANTALYA / TÜRKİYE

Tel & Fax : +90 242 248 78 97 E-mail : antalyabestbazaar@gmail.com

www.antalyabestbazaar.com

Dünden Bugüne...

Bir şeylerin değişmesi gerektiğine inanarak bu yola çıkmalı tam 4 yıl olmuş. Geriye bakınca, bu süre içerisinde ne kadar çok şeyin değiştiğini fark ediyorum. Yaşananları tekrar gözümün önüne getirince, değişimin hangi boyutlara ulaştığını görüyorum. Eski üyelerimiz çok iyi bilir, “esnaf odası” statüsündeyken yaşadığımız sıkıntıları ve özellikle denetim konusundaki zorlukları. Bazı konularda süren belirsizlikler geçen haftalarda tamamlanan yeni “yönetmeliğimiz” ile ortadan kalkacaktır. Mevcut soru işaretlerinin aleyhimizde gibi görünmesini, bu geçiş sürecinde doğal karşılamak gerekir. Türkiye’de meslek yasasına sahip olan, kendi yönetmeliğini kendisi hazırlayabilen 8-10 meslek dalından birisiyiz. Bu gerçeği ve önemini unutmamalıyız lütfen.

Dünden bugüne yapılan tüm toplantı, seçim, eylem, eleştiri, iş bırakmalar, müzakereler, sitemler, kurultaylar, yaşanan kırgınlıklar, verilen ödünler, edilen kavgalar; hiç biri de boşuna değildi. Bunların hepsi hak arayışı, mesleki onur mücadelesi idi. “Biz bu düzenin vazgeçilmez bir parçasıyız”, “sacın üç ayağından birisiyiz”, “memur veya işçiniz değil, iş ortağınız” diyebilmek ve bu “gerçekleri” herkese kabul ettirebilmek için yaşandı tüm bunlar. Mesleğimizle ilgili bu sorunlara duyarsız kalamayan bütün meslektaşlarımız gibi bu mücadelenin itici gücü yalnızca meslek aşkı değil, onun yanında bu güzel ülkeye duyduğumuz sevgi ve vefa borcudur diye düşünüyor ve nelerden vazgeçtiğimizi, nelere katlandığımızı sorgulayınca varıyorum bu kaniya.

Parçası olduğumuz bu toplumda istikrarlı bir meslek hayatı için yapılan bir mücadele neticesinde yasal zemini oluşturduk nihayet. Ama bitmedi; şimdi bu yasal çerçevede mesleğimizin standartlarını yükseltmek ve bizden sonra gelecek rehberlere itibarlı bir meslek bırakabilmektir tek amacımız. Bu bağlamda çizdiğimiz yol haritasında, geçtiğimiz yıllık hedefimiz “kaçak rehberliği” engellemek ve “sözleşmelerin” yapılmasını sağlamaktır. Durgun bir sezon geçirmemize rağmen, elimizdeki veriler hedefe % 80 oranında ulaştığımızı gösteriyor. Bu yıl için en önemli hedeflerimiz yasal olarak “aylık” ücretlerde bir taban oluşmasını ve sözleşmelerde yer alan “ücretlerin” ödenmesini sağlamak. Mücadelenin en zor ve yorucu olan bu kısmını da çözeceğiz. Bırakalım “imam, cemaat” söylemlerini; “ama, fakat, lakinler” ile bir yere varamayız. Bu sorunun da –şimdiye kadar olduğu gibi- “hep birlikte” üstesinden

geleceğimize ve nihai hedef olan taban ücretlerin rehberlere ödeneceğine inanıyorum. Yeter ki dayanışma ve birlik içerisinde hareket edelim.

Turizmin diğer paydaşları -özellikle seyahat acentalarımız- ile de işbirliği yapmak için gayret göstermeye devam edeceğiz. Bizler her zaman diyaloga, müzakereye, önerilere açığız. Sorunları da elbette iş birliği ile çözmeye hazırız. Sizin küçük bir adınıza biz daha büyük bir adım ile karşılık veririz.

Yeni sezonun bol kazançlı, sorunsuz ve kazasız geçmesi dileğinin yanında, doğasını, tarihini, kültürel mirasını korumak ve gelecek nesillere de turizm yapılacak bir ülke bırakmak için daha duyarlı hareket eden bir camia oluşmasını temenni ediyorum.

Sevgilerimle,

Hasan UYSAL

ARO

ANTALYA
REHBERLER ODASI
DERGİSİ

CHAMBER OF ANTALYA
TOUR GUIDES QUARTERLY

3 ayda bir yayımlanır. YIL: 4, SAYI: 14, Ocak - Mart 2014.
Mart ayında basılmıştır.

Published quarterly. YEAR: 4, ISSUE No: 14, January - March 2014.
Published in March.

İMTİYAZ SAHİBİ / Concessionaire

Antalya Rehberler Odası adına /
On behalf of the Chamber of Antalya Tour Guides
Hasan UYSAL - hasanuysal@aro.org.tr

**SORUMLU MÜDÜR,
GENEL YAYIN YÖNETMENİ**
Director In Charge, Editor In Chief
Ahmet Zeki APALI - zekiapali@aro.org.tr

YAYIN KURULU / Editorial Board

Prof. Dr. Bekir DENİZ, Prof. Dr. Nevzat ÇEVİK
Prof. Dr. Şadan GÖKOVALI, Yavuz Ali SAKARYA
Hüseyin ÇİMRİN, Mehmet ERDEM,
Recep YAVUZ, T. Michael P. DUGGAN

KATKIDA BULUNANLAR / Contributors

Serdar SEVİNÇ, Hayati KORUCU, Sait TAŞ, İbrahim FINDIKYAĞLI

KAPAK FOTOĞRAFI / Cover Photo

Kızılkule, ALANYA - AFSAK-Ali ARAL

GRAFİK TASARIM / Graphic Design

Adnan SAYKI - Tel: +90 537 419 43 23
www.adnansayki.com - adnan@adnansayki.com

ÇEVİRMEN / Translator

Müge SÖZEN

BASKI / Printing House

ASUDE OFSET Matbaa Hizmetleri
Etiler Mah. Adnan Menderes Bulvarı, Sargınlar İş Merkezi
No: 55 / 1 ANTALYA - Tel: +90 242 322 26 17

YAZIŞMA ADRESİ ve İLETİŞİM BİLGİLERİ Mailing Address and Contact Information

Demircikara Mah. Burhanettin Onat Cad.
Anıtürk Sitesi, A-Blok, No: 89 Kat: 1, D: 4 Antalya / TURKEY
Tel: +90 242 311 11 30 (Pbx) - Fax: +90 242 322 91 75
www.aro.org.tr - dergi@aro.org.tr

"Yazıların sorumluluğu yazarlarına, reklamların sorumluluğu reklam sahiplerine aittir. Yazılı izin olmaksızın hiçbir yazı, fotoğraf ve grafik içerik başka bir yerde kullanılamaz."
Kültür-Sanat, Tarih, Arkeoloji, Mitoloji ve Gezi Dergisi.
ARO'nun bir kültür hizmetidir.

"The responsibility for the articles and advertisements remains with the authors and advertisers respectively. No text, photograph or graphical content may be used anywhere else without written permission."
Arts & Culture, History, Archaeology, Mythology and Travel Quarterly.
A cultural service provided by ARO

İÇİNDEKİLER contents

6-30

'...Cennet,
KÜTAHYA'nın
ya altındadır,
ya üstünde...'

'...The heaven is either under or above Kutahya...'

32-35

Kleopatra ve Anadolu

36-72

Akdeniz'in İncisi:
ALANYA

ALANYA: The Pearl of the Mediterranean

74-77

Balıkçı Aramızda

78-83

DANİMARKA:
Denizin fark
yarattığı bir ülke

DENMARK: A country where the sea makes the difference

84-100

Aziz
George

St. George

101-103

HABERLER

104-105

BULMACA

Sevgili Okurlar,

Dergimizi desteğiniz sayesinde bir marka haline getirmiş durumdayız. Gittiğimiz her ortamda “siz rehberlerin yazdığı yerleri okurken sanki o yerleri geziyormuş gibi oluyoruz”, “yeni sayınız ne zaman çıkıyor?” diyen okurlarla karşılaşırız. Demek ki ARO Dergi'nin ciddi bir takipçisi de olmuşuz.

2010 yılı yaz aylarında başlayan maceramız 14. sayı ile devam ediyor. Toplam baskımız 60 binlere yaklaşmış. En az sayfa sayımız yüz, en fazla yüz yirmi dört olarak baskıya girmişiz. Elinde sağlam ve profesyonel bir ekibi ile yüklüce parası olanların bile altından zor kalkacağı bir iş çıkartmışız.

Bütün bunlar başarılıken elbette övgüler de yergiler de alındı. Yergiler, ağırlık olarak odaların bu işlere bütçe ayırmasından ziyade daha mesleki işlere yönelmelerini isteyen ve gider kalemlerini düşürmeleri için dergiye verilen katkıları gereksiz görenlerden geliyordu. Bu bir tercih ve icraat meselesidir. 2012 seçimlerinde, o zaman içinde bulunduğum yönetim olarak derginin daha da kurumsallaştırılarak devam etmesi için çalışacağımızı hem yazılı olarak duyurmuş hem de genel kurulda okumuş ve yüzde 70'i bulan bir kitle tarafından oy verilerek destek almıştık.

Dolayısıyla genel kuruldan onay almış bir çalışmaya gelen bu tür olumsuz yaklaşımları dikkate değer bulmuyorum.

Geçtiğimiz yaz meslek çatı kuruluşu TUREB yani Turist Rehberleri Birliği'nin başkanlığına seçilmemle birlikte iş yoğunluğumun arttığı herkesin tahmin edebileceği bir gerçek. Gerek bu yoğunluk nedeniyle dergiye ayırabildiğim zamanın azalması gerekse ARO başkanı Hasan Uysal'ın dergiye maddi destek bulma arayışlarının uzaması nedeniyle bu sayımızı gecikmeli olarak sizlere ulaştırabiliyoruz. Yine dopdolu, detaylı ve güncel bilgilerin yer aldığı konuları içeriyor dergimiz. Keyifle okuyacağınızı umuyorum.

TUREB olarak da böyle süreli bir yayının çıkarılması gerektiğini düşünüyoruz. Bu yönde çalışmalarımız devam ederken ARO Dergi'nin yaşamını sürdürmesi beni fazlasıyla sevindirecektir. Dergideki görevimi yeni arkadaşlarıma devretmeyi isterken yayının süreklilik arz etmesi, kalitesinin daha da yukarılara çıkarılması konularında benden istenen desteğe de her daim hazır olmama rağmen zaman sorununun bilinmesini isterim. Bunun, bir yerde görevden kaçmak olarak değil, görevi daha iyi yapabilecek, dergiye daha çok vakit ayırabilecek arkadaşlarımıza yer açmak şeklinde görülmesini arzu ederim.

Dergimizin bu güne dek gelişerek yaşaması ve başarısında en çok emeği geçenlerden ARO Başkanı Sayın Hasan Uysal; değerli çalışma arkadaşlarından Hayati Korucu, Sait Taş, İbrahim Fındıkyağı ile desteklerini her zaman görüp hissettiğim ARO delege ve üyelerine teşekkür ederim.

Yeni bir yıla, yeni bir turizm sezonuna başlarken tüm okurlarımıza sağlık ve esenlikler; rehberlerimize daha güvenli turlar diler; meslektaşlarımızın güzel bir gelecek için bir arada olma bilinçlerini pekiştirmelerini temenni ederim.

Saygılarımla,

A. Zeki APALI

‘...Cennet, Kütahya’nın
ya altındadır, ya üstünde...’

Sultan Veled

Ulu Camii / Great Mosque

Müge ERİTEN APALI,
Rehber

KÜTAHYA: Anadolu’nun eski şehirlerinden birisi olan Kütahya, Ege Bölgesi’nin iç-batı Anadolu bölümünde yer alır. İl gerek fiziki coğrafya şartları gerek beşeri ve iktisadi coğrafya şartları bakımından Ege, Marmara ve İç Anadolu bölgeleri arasında bir geçiş teşkil eder.

Kütahya yer altı zenginlikleri, yer üstündeki doğal güzellikleri ve folkloru bakımından ne denli zengin ise arkeolojik buluntular bakımından da o denli zengindir. İl

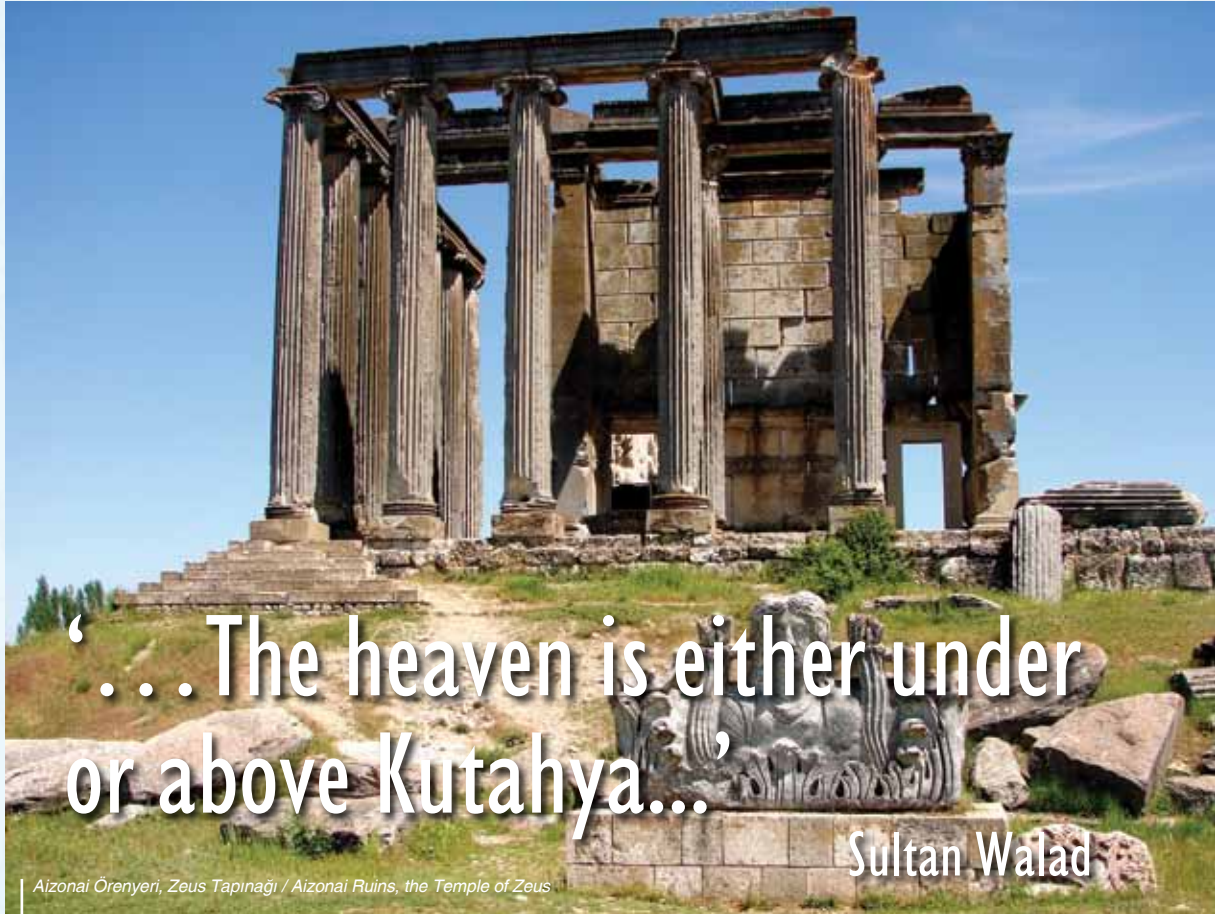
sınırları içinde kalan topraklarda yerleşen ve adı bilinen en eski halk Hititlerdir. Buna rağmen çevredeki arkeolojik buluntular ilin yerleşim tarihini çok daha eskilere, ilk çağlara değin götürmektedir. Kütahya için kesin bir kuruluş tarihi verilememekle birlikte; Hitit metinlerinde geçen Assuva tarihiyle ilgili IV. Tuthaliya (MÖ 1256-1220) yıllıklarına dayanarak MÖ II. binin ortalarında kurulduğu söylenebilir.

Kütahya, bugün de işletilen zengin maden yatakları dolayısıyla tarihin her devresinde ilgi görmüş, bu sayede geniş ticaret yollarına sahip olmuş, hızla gelişmiştir. Öyle ki uygarlığın elinin değmediği yer kalmamıştır diyebiliriz. Kütahya ilk çağdaki ihtişamını, önemini yüzyıllardır koruya gelmiştir. Kütahya’da ilk siyasi hakimiyeti Frigler kurmuşsa da, Kütahya ve çevresinin tarihi Kalkolitik Devre (MÖ 5500-3000) kadar dayanmaktadır. Özellikle Kütahya Seyitömer Höyüğü’ndeki kurtarma kazısında 4300 yıl öncesine ait olduğu tahmin edilen saray kalıntıları bulunmuştur. Bölge, Tunç

Devri (MÖ 3000-1000) eserleri bakımından da oldukça zengindir. Özellikle Tavşanlı-Kayı köyü, Altıntaş-Üçhöyük Köyü ve Simav yöresi bol miktarda ve kaliteli buluntular veren merkezlerdir. Truva’nın tipik gaga ağızlı ve üç ayaklı kapları Tavşanlı’daki kazılardan elde edilmiştir. Ayrıca bir diğer önemli buluntu ise, Tavşanlı Kayı Köyü’nde bulunan MÖ 3000-1000 tarihlerine ait çömlekçi çarkı ve elde yapılan keramik buluntularıdır.

Kütahya ve çevresinin Hitit Devrinde de (MÖ 1800-1200) iskan edildiğini Domaniç (Elmalı) ve Altıntaş bölgesinden gelen buluntularla saptamaktayız. Bu buluntular, Hitit Devri keramiklerinin en güzel örneklerindedir. Kütahya yöresi, Hititler Dönemi’nde Assuva’ nın doğusunda, Hitit Devlet sınırlarının da batısında yer almaktadır. Antik Çağ bölümlenmesine göre ise ilin doğu yarısındaki toprakları Frigya, batısı da Mysia bölgesindedir.

O dönemde Hititlerin siyasal etkisi dışında kalan Batı Anadolu’daki

‘...The heaven is either under
or above Kutahya...’

Sultan Walad

Aizonai Örenyeri, Zeus Tapınağı / Aizonai Ruins, the Temple of Zeus

Müge ERİTEN APALI, Tour Guide

KUTAHYA: Kutahya, which is one of the oldest cities of Anatolia, is located in the inner-western Anatolian part of the Aegean Region. The province constitutes an area of transition between the Aegean, Marmara, and Central Anatolian regions in terms of physical geographical conditions and of both human and economic geographical conditions.

Kutahya is rich in terms of its underground wealth, its natural beauties and folklore as well as its archaeological finds. The Hittites are the oldest people known to have settled on the lands within the borders of the province, the name of which is known today. Despite this, the surrounding archaeological finds show the date of settlement in the province to very ancient, dating back to the dawn of time. Although an exact date of establishment cannot be given for Kutahya, it can be said that it was established in the mid-

dle of the second millennium B.C. on the basis of the Tudhaliya IV (1256-1220 B. C.) annals giving the history of Assuva recorded in the Hittite texts.

Kutahya has attracted interest in every period of history because of its rich mineral deposits, which are also exploited today, and stands at the centre of extensive trade routes because of this, and in consequence has developed rapidly. That is, we can say that it has no place untouched by civilization and Kutahya has preserved its magnificence and importance from antiquity onwards.

Although the Phrygians established the first political domination in Kutahya, the history of Kutahya and its surroundings dates from the Chalcolithic Age (5500-3000 B.C.). In particular, from the palace remains which are estimated to belong to 4300 years ago which were found in the rescue excavations conducted in the Seyitomer Mound, Kutahya. The region is also rich in terms

of the works from the Bronze Age (3000-1000 B.C.). Especially the village of Kayi, Tavsanlı, the village of Uchoyuk, Altıntaş, and the Simav region are centers that have produced plentiful and high quality finds. The typical beak-mouthed and three-legged pots of Troy have been obtained from the excavations in Tavsanlı; while another important find is the potter's wheel and the remains of hand-made pottery dating from 3000 to 1000 B.C. which have been found in the village of Kayi, Tavsanlı.

We know that Kutahya and its surroundings were also inhabited during the Hittite Period (1800-1200 B.C.) shown by the finds from the Domanic (Elmalı) and Altıntaş regions. These finds include some of the most beautiful examples of the pottery of the Hittite Period. The region of Kutahya was situated in the east of Assuva during the Hittite Period, and west of the borders of Hittite State. And according to the partitions drawn in Antiquity, the territories in the eastern half of the province were

Aizanoi, Zeus Tapınağı, Medusa / Aizonai, the Temple of Zeus, Medusa

Aizanoi, Zeus Tapınağı, Medusa / Aizonai, the Temple of Zeus, Medusa

pek çok kent konfederasyonlar şeklinde örgütlenmiştir. Kuzeybatı Anadolu'daki Assuva Konfederasyonu bunlardan biridir ve Kütahya'nın batısında kalan topraklar bu konfederasyona bağlıdır. İlin kuzey kısımları ise zengin gümüş yatakları ve buna bağlı gelişmiş ticaret yolları dolayısıyla Hititlerin sürekli ilgi ve etki alanında kalmakta, bu yüzden sıkça saldırılara uğramaktadır.

Hitit İmparatorluk döneminin sonuna doğru doğuda Assuva yöresindeki bakır yataklarının Asurlar'a kaptırılması, Hititler'in Kütahya'ya ilgisinin artmasına neden olmuş-

tur. Bu sırada Assuva'nın başında Sum Dlama, Hititler' in başında IV. Tuthaliya bulunmaktadır (MÖ 1256-1220).

Assuva'ya saldıran Hititler'in ülkeyi yakıp yıktıklarını, Assuva kralı ve oğlu Kukkulis' i tutsak alıp Hattuşaş'a götürdüklerini IV. Tuthaliya yıllıklarından öğreniyoruz. MÖ 1200'lerde Trakya'dan Anadolu'ya büyük dalgalar halinde geçen Frigler, bölgede Hitit egemenliğine son verip, doğuda Kızılırmak, güneybatıda Burdur Gölü'ne kadar uzanan geniş bir alanı yurt tutmuşlardı.

Strabo eski Kütahya şehrini (Kotiaaeion) Frigya'nın önemli şehirleri arasında saymaktadır. Elde edilen bilgiler ışığında, bu devirde Kütahya Phrygia Epictetus (Küçük Frigya) bölgesinde yer almakta ve Frigler için önem teşkil etmektedir. Şehrin kuruluşu yaklaşık MÖ XI. yüzyıla rastlamaktadır. Adı, 'Kotysin Şehri' anlamına gelen Kotiaaeion'dur. İlk olarak bugünkü Kütahya Kalesi'nin bulunduğu, ovaya hakim tepe üzerine kurulmuştur.

Antik devirlerde şehirler ve kaleler daima yüksek tepeler üzerine kurulurdu. Frigler, bu şekilde inşaa ettikleri şehirlerine "Larisa" adını verirdi.

MÖ VIII. yüzyılda devlet olarak örgütlenen Frigler'in barışçı bir toplum olarak geliştiği, tarım ve hayvancılıkla uğraştıkları, kaya mezarları, tapınım alanları ile kendilerine özgü bir mimari getirdikleri, maden işçiliği ve doku macılığta ileri gittikleri, yeni müzik aletleri ürettikleri görülmektedir.

Dünya'nın ilk borsası, Çavdarhisar, Kütahya / The world's first stock exchange, Cavdarhisar, Kutahya

within the Phrygian region, and the western part within the Mysian region.

At that time, many cities in Western Anatolia which remained outside the political influence of the Hittites were organized into confederations. The Assuva Confederation in the Northwest Anatolia was one of them, and the territories in the west of Kutahya were affiliated to this confederation. The northern parts of the province remained within the area of continuous interest and experienced the continuing impact of the Hittites due to its rich silver deposits and accordingly developed trade routes, and in consequence, the northern parts of the province experienced attacks.

Due to the fact that the copper deposits in the Assuva region in the east were of importance to the Assyrians towards the end of the Hittite Empire period, the interest of the Hittites in Kutahya increased. Meanwhile, the ruler of Assuva was Sum Dlama, and the ruler of the Hittites was Tudhaliya IV (1256-1220 B.C.).

We learn from the annals of Tudhaliya IV that the Hittites, who attacked Assuva burnt out the country and took captive the king of Assuva and his son Kukkulis, and took them to Hattusa. The Phrygians who had passed from Thrace into Anatolia in large waves of immigration in the 1200's B.C., ended the power of the Hittites in the region, and the Phrygians inhabited a large area extending to the Kizilirmak (Red River) in the east, and the Lake Burdur to the southwest.

Strabo counts the old city of Kutahya (Koti-aeion) amongst the important cities of Phrygia. In the light of the information obtained, Kutahya was located in the Phrygia Epictetus (Small Phrygia) region and it was important for the Phrygians in this period. The establishment of the city was around the XIth century B.C. Its name was Kotiaion meaning the 'City of Kotysin.' It was first established on a hill overlooking the plain, standing where there the Kutahya Castle stands today.

In the Antiquity, cities and

castles were frequently built on high hills. The Phrygians used to call the cities that they had built in these locations "Larisa."

It is seen that the Phrygians who became organized as a state in the VIIIth century B.C. developed as a peaceful society, engaged in agriculture and animal husbandry, developed their unique architecture with the rock tombs and worship areas, advanced in metal craftsmanship and weaving, and they produced new musical instruments. It is known that the Cimmerians who entered Anatolia from the Caucasus in 676 B.C. captured Kutahya and its surroundings through defeating Midas the third, the Phrygian King, and then Alyattes, the Lydian king ended the domination of the Cimmerians in 607 B.C.

The Royal Road which started from Ephesus, passed through Sardes, the capital, Usak, and Kutahya, and connected the Aegean Sea and the eastern part of the Kizilirmak (Red River) was

Amazonlar Lahidi / The Sarcophagus of Amazons

MÖ 676'da Kafkasya üzerinden Anadolu'ya giren Kimmerler'in, Frigya Kralı III. Midas'ı yenerek Kütahya ve çevresini ele geçirdiği, daha sonra MÖ 607'de Lidya kralı Alyattes'in Kimmer egemenliğine son verdiği gözlenmektedir. Lidyalılar döneminde Efes'ten başlayıp başkent Sardes, Uşak ve Kütahya'dan geçerek Adalar Denizi ve Kızılırmak'ın doğu yakasını birbirine bağlayan Kral Yolu bu dönemde yapılmıştır. Doğuda gelişerek Anadolu'yu Marmara'ya kadar istila eden Persler'in ünlü kralı II. Kyros, MÖ 546'da Lidyalıları tarihten silmiş, Kütahya'yı Frig Satraplığı'nın merkezi yaptığı Dinar'a bağlamıştır.

Pers yönetiminin zayıflamasıyla MÖ 334'te Biga Çayı civarındaki savaşı kazanan Makedonyalı İskender bölgede üstünlük kurmuştur. İskender'in MÖ 324'te ölümüyle Kütahya ve çevresi komutanlarından Antigonos'a geçmiştir. Bölgede MÖ III. yüzyılın başlarında yaşanan karışıklıklardan sonra Bergama Krallığı'nın üstünlük sağladığı ve MÖ 133 tarihinde Kütahya'nın Roma'nın Asya Eyaleti sınırlarına dahil edildiği görülmektedir.

Masal ve hikayeleriyle tanınan halk filozofu Frigyalı Ezop'un MÖ 620 yıllarında Kütahya'da doğduğu, daha sonra Kütahya'dan kaçırılarak köle diye satıldığı söylenir. Herkesçe bilinen fıkralarında daima eğitici, öğretici olan Ezop, Kütahya'nın ince ve kıvrak zekasına sahip, hoş sohbet bir insandır.

“Bir gün efendisi ondan, en iyi şeyle, en kötü şeyi pazardan alıp pişirmesini ve bir yemek yapmasını ister. Ezop pazara gider, bir dil satın alarak pişirir ve efendisinin önüne koyar.

- İşte, en iyi şeyde, en kötü şeyde dildir... Kullanışa göre değişir” der.

Kütahya, Roma egemenliğine girdiği sırada bölgede küçük şehir devletleri vardır. Gediz'de Cadı, Simav'da Synaus, Emet'te Ti-beriolopolis, Simav Boğazköy'de Ancyra, Altıntaş'ta Soa ve Çavdarhisar'da Aizanoi Antik yerleşim merkezleri bulunmaktadır. Bu şehir devletlerini Claudius ünvanlı valiler yönetirdi. Toplanan verginin bir bölümünü merkeze gönderip

kalanını kentin imarına harcarlardı. O dönemin en büyük şehri olan 120 bin nüfuslu Aizanoi'nin Zeus Tapınağı, İmparator Hadrian (MS 117-138) döneminde toplanan arazi vergileriyle yaptırılmıştır.

MS 395'te Roma İmparatorluğu'nun ikiye ayrılmasıyla Kütahya, Doğu Roma İmparatorluğu'na (Bizans) kalmıştır. Bu dönemde önemli bir piskoposluk merkezi olan Kütahya hızla gelişmiş, çevresine yapılan kalelerle korunaklı bir kent haline getirilmiştir. Aizanoi'deki Zeus Tapınağı kiliseye çevrilmiş, il ve çevresinde çok sayıda kilise inşa edilmiştir.

Kütahya Kalesi'nde bugün görülen sur ve burçlar Bizans devrinde inşa edilmiştir. Kütahya Kalesi garip bir şekilde birçok yönden Diyarbakır Kalesi'ne benzemektedir. Kale çevresi 3500 m olup, 70 adet burca sahiptir. Ünlü Fransız seyyah C. Texier 1832 yılında Kütahya Kalesi'nde yıkık bir kilise ile bir lahit gördüğünü yazar. Lahit üzerindeki yazıda “Protospater ve Asya Generali, Allah'ın kulu Greguar burada uyuyor. Onuncu devre 3 Ağustos 6279 (miladi 1071)” vardır.

built during the Lydian period. Kyros (Cyrus) II, the famous king of the Persians who had developed in the east and had invaded Anatolia reaching the Marmara wiped the Lydians from history in 546 B.C., and affiliated Kutahya to Dinar which he had made the center of his Phrygian Satrapy. With the weakening of Persian rule, Alexander of Macedon, who had won the battle on the Granicus, near the Biga River in 334 B.C., established his dominance in the region. Following the death of Alexander in 324 B.C., Kutahya and its surroundings came into the hands of Antigonos, one of his military commanders. It is known that following the upheavals experienced at the beginning of the third century B.C., the Kingdom of Pergamon gained dominion, and Kutahya was then included within the borders of the Asian Province of Rome in 133 B.C.

It is said that the Phrygian Aesop, the folk philosopher well-known for his tales and stories, was born in Kutahya in the 620's B.C., and was then kidnapped from Kutahya and was sold as a slave. Aesop, whose writings remains always educational and instructive through his well-known tales, was a man of pleasant conversation with the subtle wit of Kutahya.

“One day, his master asks him to buy the best thing and worst thing from the market, cook them, and make a dish. Aesop went to the market, bought a tongue, cooked it, and put it in front of his master.

-Here, the best thing, and the worst thing is the tongue... It all depends upon its use” he said.

When Kutahya came under Roman domination, there were small city-states in the region. There are the ancient settlement centers of Cadi in Gediz, Synaus in Simav, Ti-beriolopolis in Emet, Ancyra in Simav, Bogazkoy, Soa in Altintas, and Aizanoi in Cavdarhisar. The governors entitled Claudius used to administrate these city-states. They used to send a portion of the taxes collected to the cen-

ter, and spend the rest for the reconstruction of the city. The Temple of Zeus at Aizanoi, which was the largest city of the period with a population of one hundred and twenty thousand, was built through the land taxes collected during the reign of the Roman Emperor Hadrian (117-138 A.D.). With the division of the Roman Empire into two in 395 A.D., Kutahya was within the Eastern Roman (Byzantine) Empire. Kutahya, which was an important diocese during this period, developed rapidly, and was made a protected city with castles constructed around it. The Temple of Zeus at Aizanoi was converted into a Christian church, and many churches were built within the province and in its surroundings. The walls and bastions seen today in the Kutahya Castle were built during the East Roman (Byzantine) era. In a strange way the Kutahya Castle is similar to Diyarbakir Castle in many ways. The circumference of the castle is 3500 m, and it has 70 bastions. The famous French traveler C. Texier wrote that he has seen a ruined church and a sarcophagus within Kutahya Castle in 1832. It is written in the inscription on the sarcophagus that: “Gregoir, the Protospater and Asian General, the servant of God sleeps here. Tenth period, August 3rd, 6279 (1071 A. D.)”.

KUTAHYA UNDER TURKISH SOVEREIGNTY

The Muslim Turks, who were engaged in the conquest of Anatolia in the years following the victory of Manzikert by the Great Seljuk Sultan Alp Arslan in 1071 over the East Roman Emperor Romanus Diogenese, advanced rapidly towards the Aegean Sea. In fact, soon Kutalmisoglu Suleiman Shah founded the Rum Seljuk State in 1078 with Iznik the capital of the new Sultanated established on former Roman territory, hence the name Rum, meaning Roman, for this Seljuk Sultanate. Suleiman Shah began the conquests immediately after the foundation of the Rum Seljuk State. He captured many cities and fortresses in the

Marmara and in the West Anatolian regions. During these same years (1075-1078), Kutahya was conquered by the Seljuks and Kutahya constituted the western end of the Rum Seljuk State during the reign of Suleiman Shah.

Kutahya remained in the hands of the Seljuks until the arrival of the army of the First Crusaders into Anatolia. When Iznik, the capital of the Rum Seljuk State, fell after being besieged by the Crusaders, it was handed over by the Latin Crusaders to the East Roman Emperor, in June 1097, the Rum Seljuk Sultan Kilic Arslan I was forced to retreat into Central Anatolia. The Sultan met the Crusaders in front of Eskisehir (Dorylaion) with the reinforcements he received from the other Turkish states established in former East Roman territory. But he was unable to defeat the Crusaders who were superior in number, and his forces retreated. Sultan Kilic Arslan, then transferred the capital of the state to Konya, and fought running battles of attrition against the Crusaders, but he could not prevent the loss of Marmara, the West Anatolian regions and Kutahya to the East Romans. The Crusaders were leaving the places they captured to the East Romans (Byzantines) in accordance with the oath the leaders of the Crusade had taken in Constantinople to the East Roman Emperor. Thus, Kutahya was retaken by the East Romans after an initial period of Rum Seljuk rule lasting 17 years.

On the one hand the destruction wrought by the Crusaders in their passage through Seljuk territory, and on the other hand the succession fights to gain the throne that occurred between the sons of Sultan Kilic Arslan upon his death, weakened the Rum Seljuk State. Despite, or due to this, the nomadic Turkmen forces which were located at the borders continued in their raiding and pillaging of East Roman territory.

Kutahya, which continued to pass between the hands of the East Romans (Byzantines) and Turks

1. As in the Holy Koran Sura Al-Rum, the East Romans, who called themselves Romans-Romanoi, inhabiting the Imperium Romanum - Basileia Rōmaion. Hence the word Rumi, employed to describe a person inhabiting this territory. There is no historical evidence dating from the 11th, 12th or 13th c. indicating any use of the modern terms: Anatolian Seljuk or Turk Seljuk, to describe the Rum Seljuk Sultanate, while the contemporary sources describe the territory as Bilad ar-Rum meaning Land of the Romans or Saljuqiyān-e Rum, Seljuks of Rum and its inhabitants were often identified through the suffix rumi, as in Jelaladin Rumi (Ed.).

Kütahya Kalesi / The Castle of Kutahya

KÜTAHYA'NIN TÜRK HAKİMİYETİNE GİRMESİ

Malazgirt zaferini takip eden yıllarda Anadolu'nun fethine girişen Türkler, süratle batıya doğru ilerliyorlardı. Nitekim çok geçmeden Kutalmışoğlu Süleyman Şah, İznik merkez olmak üzere 1078 yılında Anadolu Selçuklu Devleti'ni kurmuştu. Süleyman Şah, Anadolu Selçuklu Devleti'nin kurulmasından hemen sonra fetihlere başladı. Marmara ve Batı Anadolu bölgelerinde birçok şehir ve kaleyi zaptetti. Aynı yıllarda (1075-1078) Kütahya'da Türklerin eline geçmiştir. Kütahya, Süleyman Şah zamanında Anadolu Selçuklu Devleti'nin batı ucunu teşkil ediyordu.

Kütahya, I. Haçlı ordularının Anadolu'ya girmesine kadar Türklerin elinde kalmıştır. Haziran 1097 tarihinde Anadolu Selçuklu Devleti'nin merkezi olan İznik, Haçlıların, dolayısıyla Bizanslıların eline geçince Sultan I. Kılıç Arslan, Orta Anadolu'ya çekilmek zorunda kaldı. Sultan, Anadolu'daki diğer Türk devletlerinden aldığı takviye kuvvetler ile Haçlı

Ordusunu Eskişehir (Dorylaion) önlerinde karşıladı. Fakat sayıca çok üstün olan Haçlıların önünde dayanamayarak geri çekildi. Bunun üzerine devlet merkezini Konya'ya nakleden Sultan Kılıç Arslan, Haçlılara karşı yıpratma muharebelerine girişse de Marmara ve Batı Anadolu bölgelerinin, bu arada Kütahya'nın kaybedilmesine mani olamadı. Haçlılar ele geçirdikleri yerleri, daha önce yaptıkları bir anlaşma gereğince Bizans'a terk ediyorlardı. Böylece Kütahya da 17 senelik bir Türk hakimiyetinden sonra tekrar

Bizans'ın eline geçmiş oluyordu.

Bir taraftan Haçlıların yaptıkları tahribat, diğer taraftan da Sultan Kılıç Arslan'ın ölümü üzerine oğulları arasında çıkan taht kavgaları, Anadolu Selçuklu Devleti'ni zayıf düşürdü. Buna rağmen uçlarda yerleşmiş olan Türkmen kuvvetleri Bizans'a karşı akınlarına devam ediyorlardı.

Bir Bizans'ın eline, bir Türklerin eline geçmeye devam eden Kütahya'nın kaderi 1233 yılında, Sultan Alaeddin Keykubat dö-

Cenap Düzgün

Dershaneleri

NEDEN

BU KADAR HAYIR DUASI ALIYORUZ

EDİRNE, SİNOP, DİYARBAKIR, KONYA, AFYON, BURDUR, ISPARTA, vs...
TÜRKİYE'NİN DÖRT BİR YANINDAN

KPSS

hazırlığı için CENAP DÜZGÜN DERSHANESİNE
bir yıl için gelip, kurs sonunda tekrar memleketlerine dönüyorlar.

KPSS
MERKEZ

Şarampol Cd. Tahıl pazarı Mh. No: 86
Muratpaşa Camii Karşısı ANTALYA
Tel : 0242 244 36 26 - 0242 248 21 45

KPSS - AÖF - Y.DİL
SERİK ŞUBE

Hürriyet Cd. Yeni Mh. Mehmet İltar Apt.
Kat: 2 (TEB Bankası Üstü) SERİK
Tel : 0242 722 8 555

SBS - LYS **AÇILDI**
ANTALYA ŞUBE

Tahıl pazarı Md. 467 Sk.
No: 4 ANTALYA
Tel : 0242 244 33 77 Fax : 0242 244 63 72

www.CenapDuzgun.com.tr

Murat Dağı, Gediz, Kütahya / Murat Mountain, Gediz, Kutahya

neminde kesin olarak Türklerin hakimiyetine girmiştir. Bu yıllarda Anadolu'nun Moğollar tarafından istilası sebebiyle, Kütahya ve çevresine 300 bin civarında Türkmen yerleşmesi olmuştur. Aynı tarihlerde Kütahya merkez olmak üzere bir beylik kuracak olan Germiyan Aşireti de bölgeye yerleşmiştir.

İlk defa Malatya civarında görülen Germiyan Aşireti'nin nereden geldiği ile ilgili 2 görüş ileri sürülmektedir. Bunlardan birincisi Germiyan Aşireti'nin Oğuzların Afşar boyuna mensup oldukları, ikincisi ise, Harezmi oldukları görüşüdür. Anadolu Selçuklularının hizmetinde hareket eden Germiyanlılara bu hizmetlerine karşılık Kütahya ve civarı ikta* olarak verilmiştir.

Kütahya'daki Hıdırlık Mescidi, Yoncalı Hamamı ve Camisi, Balıklı Camii ve Medresesi Selçuklu Dönemi eserlerindedir.

Mevleviliğin Kütahya'daki tarihi, Kütahya'nın fethiyle başlar. Mevlana'nın oğlu Sultan Veled, I. Yakup döneminde Kütahya'ya gelmiş ve burada bir süre kalmıştır. Kütahya'yı ve Kütahyalıları çok seven Sultan Veled, bu sevgisinin

*İslam devletlerinde mülkiyeti devlete, kullanım hakkı ikta sahibi denilen şahıslara ait olan toprak grubudur. Devlete askeri ve mali alanda büyük güç kazandırmıştır. İkte olarak verilen toprakta ikta sahibi devlet adına bölgeden vergi toplar. İkte sahibi vergi ile kendi maaşını karşılar. Savaş halinde bölgeden toplanan eli silah tutan atlı birlikler oluşturularak orduya katılır ve bu askerlerin tüm ihtiyaçlarını ikta sahibi karşılar. İkte sahibi aynı zamanda sorumlu olduğu bölgenin güvenliğini ve bu bölgedeki tarımsal üretimin devamlılığını sağlar.

respectively, came under Rum Seljuk sovereignty certainly during the reign of the Rum Seljuk Sultan Alaeddin Keykubat I. During these years, following the invasion by the Mongols in 1243, about 300 thousand Turkmens settled in Kutahya and its surroundings. On this same period the Germiyan Tribe, which would establish a principality with Kutahya as its capital, settled in this region.

Two opinions have been suggested regarding the origin of the Germiyan Tribe, which is first found around Malatya. The first of these is that the Germiyan Tribe belonged to the Afshar tribe of the Oguz, and the second opinion is that the Germiyan Tribe came from Khwarezm.

Kutahya and its surroundings were given as ikta* to the Germiyanids acting in the service of the Rum Seljuk Sultanate in return of their services in this border region.

The Hidirlik Masjid, the Yoncali Bath and Mosque, the Balikli Mosque and Madrasa are of the monuments dating from the Seljuk Period.

The history of Mevlevism in Kutahya began with the conquest of Kutahya. Jelalad-Din Rumi's son, Sultan Walad came to Kutahya during the period of Yakup I, and stayed in Kutahya for a while. Sultan Walad, who loved Kutahya and its people very much, has given the following verse as an expression of his love of the place;

"What a pleasure for the one who has stayed in Kutahya for a month,

If you stay for two months, you will benefit more and have more spiritual pleasure.

Kutahya is a flawless beauty.

Can such a flawless beauty be harmed?

O Lord, do not trouble this country,

The heaven is either under or over Kutahya,

Lahore, Kashmir, Tabriz are worth the sacrifice to Kutahya"

Sultan Walad's visit to Kutahya was also of importance because of a wedding, when he married his daughter Mutahhare Khatun to Suleiman Shah, the Germiyan Lord. Thus, the Germiyanid Chalabi was appointed as the first sheikh of the lodge used by the Mevlevi dervishes in Kutahya dating from Rumi's generation.

After the establishment of the lodge for the Mevlevi dervishes in Kutahya, Mevlevism increased its activities in Kutahya. These developments resulted in the lodge employed by the Mevlevi dervishes in Kutahya being the third largest center of Mevlevism, after Konya and Afyon, in terms of its importance. That is it also reached into the villages of Kutahya and entered into the regions all the people of which became Mevlevi in Anatolia in the XIth century.

Many famous names served in the lodge used by the Mevlevi dervishes in Kutahya. However, the most important thing is that here the women were included within the administration of the lodge.

One of these women was Kamile Hanim, the daughter of Arif Chalabi and mesneviyan who served as the seventh sheikh in the Rumi Dergah in Konya, and her daughter Hacı Fatima Hanım.

According to the Mevlevi sources, Suleiman Shah married Mutahhara Hatun, the daughter of Sultan Walad, and Devlet Hatun, was born from this marriage, who became the wife of the Ottoman Sultan Yildirim Bayezid.

The city of Kutahya came into Ottoman hands as the dowry of Devlet Hatun in 1381, and Yildirim

Bayezid was appointed the governor of Kutahya.

This hereditary relationship enabled the Ottoman Sultans to accept the Mevlevi as "peers." The tradition of girding the Ottoman Sultans who had recently come to the throne with the sword by the Mevlevi Sheikh in magnificent ceremonies held outside the gate of Edirne is based upon this historic bond.

Kutahya served both as a meeting place and an important route station in the expeditions made to Anatolia during the reigns of Sultan Selim I and Suleiman the Magnificent as Kutahya was the center of the Anatolian provinces. Sehzade (Prince) Bayezid was the sanjak bey in Kutahya until 1558, when he was forced to abandon Kutahya due to a rebellion, Selim, the other sehzade was appointed in place of him. Selim remained in this position until the death of his father Suleiman the Magnificent in 1566, and Selim received the news of the death of his father in Kutahya. Then, he came to Belgrade and then ascended the Ottoman throne.

The Sahkulu uprising which occurred as a result of the missionizing propaganda made by the Safavids amongst the Turkmens in Anatolia in 1511 spread to Kutahya. The occupation of Kutahya by Ibrahim Pasha, the son of the governor of Egypt, Kavalali Mehmet Ali Pasha in 1833, the Treaty of Kutahya signed in the same year, and his abandonment of the city are a few of the remarkable events of the Ottoman period. Kutahya was built with beautiful examples of Ottoman architecture, and embellished with fountains, bridges, mosques, madrasas, hans and baths. The art of tile-making ongoing since the Seljuk period lived its most brilliant time during this period.

The first collective bargaining agreement of world history made under the supervision of a state was signed

* In Islamic countries an ikta is a grant of lands, the ownership of which belongs to the state, and the right of use belongs to the individuals who are the temporary owners of the ikta. It was a type of land ownership which gave great power to the state in military and financial matters. The owner of ikta on the land given as ikta collected the taxes from the region on behalf of the state. The owner of the ikta also met his own salary from these taxes. In the event of war, the equestrian troops are formed through collecting armed men from the region, joined to the army, and the owner of the ikta meets all the requirements of these horse soldiers. The owner of ikta also ensures the security of the region which he is responsible for, and the continuity of agricultural production in the region, the primary source of the tax revenue.

Hayme Ana Türbesi, Domanıç, Kütahya / The Shrine of Hayriye Ana, Domanic, Kutahya

bir ifadesi olarak şu beyiti söylemiştir;

“Kütahya’da bir ay kalana ne mutlu,

İki ay kalacak olursanız, daha fazla müstefid (fayda görür) ve münfeyiz (manevi haz, mutluluk) olursunuz.

Kütahya kusursuz bir güzeldir.

Böyle kusursuz bir güzele zeval olur mu?

Ya Rab, bu memlekete kaza bela verme,

Cennet, Kütahya’nın ya altındadır, ya da üstünde,

Feda olsun Lahor, Keşmir, Tebriz Kütahya’ya”

Sultan Veled’in Kütahya ziyareti beraberinde bir düğün olayına da vesile olmuş, kızı Mutahhara Hatun’u Germiyan Beyi Süleyman Şah’la evlendirmiştir. Böylece Mevlâna nesli ile Germiyanogulları Çelebi Kütahya’da ilk Mevlevihane şeyhi olarak göreve başlamıştır.

Kütahya’daki Mevlevihane’nin kuruluşundan sonra Mevlevîlik, faaliyetlerini Kütahya’da daha da artırmıştır. Bu gelişmeler Kütahya Mevlevihanesi’ni önem bakımından Konya ve Afyon’dan sonra Mevlevîliğin üçüncü büyük merkezi haline getirmiştir. Öyle ki XI. yüzyılda Anadolu’da halkın tamamı Mevlevî olan yöreler arasında Kütahya köyleri de girmiştir.

Kütahya Mevlevihanesi’nde pek çok meşhur isim görev yapmıştır. Fakat en önemlisi buradaki Mevlevihane yönetiminde kadınların yer almasıdır.

Bunlardan biri Konya’da Mevlâna dergâhında on yedinci postnişin olarak görev yapan Arif Çelebi’nin kızı ve mesnevihan Kâmile Hanım ve onun kızı Hâce Fatma Hanım’dır.

Mevlevî kaynaklarına göre Süleyman Şah, Sultan Veled’in kızı Mutahhara Hatun’la evlenmiş, bu izdivaçtan doğan Devlet Hatun, Yıldırım Beyazıd’ın hanımı olmuştur.

Kütahya şehri 1381 yılında Devlet Hatun’un “cihazı” (çeyizi-varlığı) olarak Osmanlılara geçmiş ve Yıldırım Beyazıd buraya vali tayin edilmiştir.

Bu irsi yakınlık, Osmanlı Sultanlarının Mevlevîleri “akrana” olarak kabul etmelerine de vesile olmuştur. Tahta yeni geçen Osmanlı Sultanlarına Edirne kapısı dışında düzenlenen muhteşem merasimlerle, Mevlevî Şeyhi tarafından kılıç kuşatılması geleneği bu tarihi bağa dayanmaktadır.

Kütahya Anadolu eyaletlerinin merkezi olması sebebiyle Yavuz Sultan Selim ve Kanuni Sultan Süleyman zamanında Anadolu’ya yapılan seferlerde hem bir toplantı yeri hem de ehemmiyetli bir yol uğrağı görevi görmüştür. Şehzade Beyazıd Kütahya’da 1558 yılına kadar sancak beyliği yapmış ve bu tarihte isyanı sebebiyle Kütahya’yı terke mecbur olunca, onun yerine diğer şehzade Selim tayin edilmiştir. Selim, 1566 yılında babası Kanuni Sultan Süleyman’ın vefatına kadar bu vazifede kalmış ve babasının ölüm haberini Kütahya’da almıştır. Daha sonra Belgrad’a gelerek

in Kutahya on July 13th, 1766 under the name, the Agreement of the Craftsmen of Cup Makers.

Lajos Kossuth, the leader of the Hungarian independence movement, accompanied by 56 refugees who took refuge in the Ottoman Sultanate in 1849 were guests in Kutahya between 1850 and 1851. The house that Lajos Kossuth stayed in Kutahya became a museum in 1982.

Kutahya, which was a sanjak center affiliated to the Province of Hudavendigâr in 1867, became a separate province on the 8th of October, 1923.

Kutahya has educated many scholars, artists, and poets throughout its history. Among them, we can count Ahmedî, the author of the well-known "Iskendername," our Divan poet Seyhî, Mehmet Nesrî, the historian the author of the work entitled "Kitab-i Cihannuma," and Evliya Chelebi with his ten-volume Seyahatname (Book of Travels). In some sources Evliya Chelebi's birthplace is given as Kutahya, and others as Unkapanî. The father of Evliya Chelebi, who was born in 1611 and died in 1682, was Dervish Mehmed Zilli Efendi, who was from Kutahya and was the royal chief jeweller.

Evliya Chelebi like his father also entered the service of the palace, and he traveled every inch of Anatolia, the Middle East, Rumelia, and Eastern Europe taking advantage of various opportunities for travelling, and he wrote what he saw in his voluminous Seyahatname. According to his testimony, one night he saw the Prophet in his dream, and he said "Travel Resulallah" due to his excitement, instead of "Intercession Resulallah"... And the Prophet smiled at him and accepted his wish. And then, he has traveled throughout his life, and has left us with an immortal work.

When Evliya Chelebi came to Ku-

tahya, he found his relatives and he talked to them. He describes the historic inner and outer castles and palaces of Kutahya. He tells that he stayed for ten days in the Osman Pasha Palace near the Sultanbagi in Kutahya and held conversations, and he says the following;

"The city of Kutahya appears to be small, but it is four thousand steps long from Sultanbagi to the Osman Pasha Palace, from the Mevlevihane and Kapan Bridge to the Square Neighbourhood and the beginning of the Bazaar. Both sides of the creek are decorated with rows of gardens and mansions. Water comes to every home from the creek in an arc, and waters the gardens. The creek extends from the east to the west of the city. Vineyards and gardens with a width of a thousand steps cover both sides of the road until the new neighbourhood.

Kutahya has 24 kinds of pears, and 7 kinds of cherries. Its white, clear, marrow bone-like lamb's feet, and doner kebab are famous. Its clay cups, various mugs and pitchers, bowls and plates are unique. There are more than a thousand ice-cold springs of water flowing through the rocks in the city. The heart palpitation and anxiety of those who drink from the water in the charitable establishment of Germiyanid in front of the Grand Mosque disappear. Its people have impeccable taste. They do not know what sorrow is. The soldiers ride horses. They are also fond of hunting. The women wear golden and silver skullcaps, and wrap on white sheets.

Food and drinks are very inexpensive. A lung is three coins, and one oka of mutton is two coins. There are very nice waters in the picnic place called Sultanbagi Kekligi to the South of the castle. The waters flowing from here mix with the River of Felende flowing through the middle of the meadow below.

As the winter is hard, there are no pomegranates or lemons. Everyone has pleasure with his odalisque near the flowing waters among the thick trees, and gets younger. Many foods, drinks, and fruit come from the surrounding villages."

Evliya Chelebi writes in the sixth volume of his Seyahatname that the root of his family reaches to the Germiyanid Yakup Bey, and his dynasty to Ahmed Yesevi.

UNESCO declared the year 2011 the "Year of Evliya Chelebi" it being the 400th anniversary of his birth. This world-famous traveler and narrator has been commemorated in his hometown Kutahya on the 400th anniversary of his birth and an International Symposium was held in his honor.

KUTAHYA DURING THE PERIOD OF THE NATIONAL STRUGGLE:

Kutahya played a very important role in the history of the Turkish National Struggle. The most important phase of the struggle for independence for the establishment of the Republic was experienced within the boundaries of Kutahya. At the end of the World War I, the Allied Powers began to occupy Anatolia on the basis of the provisions of Armistice signed at Mudros. Those who had led the nation and the country into war had not taken the necessary measures against these occupations being concerning with saving their own lives. The ammunition was taken from the hands of army, and the Allied Powers had begun to invade various parts of the country on various occasions. The Allied navy was in Istanbul, the French in Adana, the British in Urfa, Maras, Samsun and Merzifon, and the Italians in Antalya and in Southwestern Anatolia. On the 15th of May, the Greek army was in Smyrna-Izmir with the permission of the Allied Powers. In the face of this situation, the

Çinili Cami / Cinili Mosque

Osmanlı tahtına geçmiştir.

1511'de Safavilerin Anadolu'da yaptıkları bölücülük sonucunda çıkan Şahkulu ayaklanması Kütahya'ya kadar yayılmıştır. 1833'te Mısır Valisi Kavalalı Mehmet Ali Paşa'nın oğlu İbrahim Paşa'nın Kütahya'yı işgali ve aynı yıl imzalanan Kütahya Antlaşması ile şehri terk etmesi dönemin kayda değer olaylarıdır. Kütahya, Osmanlı mimarisinin güzel örnekleriyle donatılmış; çeşme, köprü, cami, medrese, han ve hamamlarla imar edilmiştir. Selçuklulardan bu yana devam eden çini sanatı bu dönemde en parlak devrini yaşamıştır.

Dünya tarihinin devlet gözetiminde yapılan ilk toplu iş sözleşmesi, Fincancılar Esnafı Anlaşması adıyla 13 Temmuz 1766 tarihinde Kütahya'da imzalanmıştır.

1849'da Osmanlı Devleti'ne sığınan Macar bağımsızlık hareketinin önderi Lajos Kossuth ve beraberindeki 56 mülteci, 1850-1851 yıllarında Kütahya'da konuk edilmiştir. Lajos Kossuth'un Kütahya'da kaldığı ev 1982 yılında müze haline getirilmiştir.

1867'de Hüdavendigâr Vilayeti'ne bağlı bir sancak merkezi olan Kütahya, 8 Ekim 1923'te vilayet olmuştur.

Kütahya tarihi boyunca pek çok bilgin, sanatçı, şair yetiştirmiştir. Bunlar arasında "İskendernâme" adlı tanınmış eserin yazarı Ahmedî'yi, Divan şairimiz Şeyhi'yi, "Kitab-ı Cihannuma" adlı eserin sahibi tarihçi Mehmet Neşri'yi ve on ciltlik Seyahatname'siyle Evliya Çelebi'yi sayabiliriz. Kimi kaynaklarda Evliya Çelebi'nin doğum yeri Kütahya, kimilerinde ise Unkapanı olarak verilmektedir. 1611 yılında doğan ve 1682 yılında ölen Evliya Çelebi'nin babası Kütahya asıllı saray kuyumcubaşısı Derviş Mehmed Zilli efendidir.

Evliya Çelebi de babası gibi saray hizmetlerine girmiş, çeşitli fırsatlardan faydalanarak, karış karış Anadolu'yu, Ortadoğu'yu, Rumeli'yi ve Doğu Avrupa'yı gezmiş, gördüklerini Seyahatname'sine yazmıştır. Kendi ifadesine göre, bir gece rüyasında Hazreti Peygamberi görmüş, "Şefaât Ya Resullallah" diyeceğine, heyecandan "Seyahat Ya Resullallah" de-yivermiş... Peygamber de gülümseyerek bu dileğini kabul etmiş... Ondan sonra ömrü boyunca gezmiş dolaşmış, bize ölümsüz büyük bir eser bırakmıştır.

Evliya Çelebi Kütahya'ya geldiğinde, akrabalarını bulur, onlarla konuşur, görüşür. Kütahya'nın tarihi iç ve dış kalelerini, saraylarını anlatır. Kütahya'da Sultanbağı kenarındaki Osman Paşa Sarayı'nda on gün oturup sohbetler ettiğini anlatır ve der ki;

"Kütahya şehri küçük gibi görünür ama Sultanbağı'ndan Osman Paşa Sarayı, Mevlevihane ve Kapan Köprüsü'nden ta Meydan Mahallesi'ne ve Çarşı başına kadar dört bin adım uzunluğundadır. Derenin 2 tarafı kat kat bahçeler ve konaklarla süslüdür. Her eve, bir ark ile dereden su gelir ve bostanları sular. Dere, şehrin doğusundan batısına kadar uzanır. Yeni mahalleye kadar yolun iki yönünü bin adım genişlikte bağ ve bahçeler kaplar.

Kütahya'nın 24 çeşit armudu, 7 türlü kirazı olur. Beyaz, berrak ilik gibi paçası, döner kebabi meşhurdur. Toprak fincanları, çeşitli maşrapa ve testileri, çanak ve tabakları, kaseleri hiçbir yerde yoktur. Şehrin içinde kayalardan akan binden fazla buz gibi su vardır. Ulu Cami önündeki Germiyanoglu imareti içerisinde bulunan sudan içenlerin hafakan (yürek çarpıntısı, sıkıntı) illeti yok olur. Halkı sefa ve zevk ehlidir. Gam, kasavet nedir bilmezler. Asker olanları ata binerler. Bunlar avcılığa da düşkündür. Kadınları başlarına altın ve gümüş takke giyip, üzerine beyaz çarşaf bürünürler.

Yiyecek ve içecekleri çok ucuzdur. Bir ciğer üç akçeye, bir

Turkish Nation began the Kuva-i Milliye (Nation Forces) movement against the occupations with the "consciousness of being a nation" it has demonstrated throughout its history. The National Struggle started on September the 20th, 1919 in Kutahya. Major Ismail Hakki Bey, Captain Ismet Bey, Captain Suleiman Bey, and Lieutenant Tahsin Bey came to Kutahya, and established the Kuva-i Milliye Organization. The President of the Military Service Branch, Major Nuzhet Bey was elected the chief of organization. The fact is that a detachment of 350 people created under the command of Ismail Hakki Bey forced the British to retreat from Kutahya which was the first success of the National Struggle in Kutahya. In Kutahya, Ismail Hakki Bey (from Pristina) who managed to establish the National Regiment was appointed as the Commander of the Kutahya National Regiment by Ali Fuat (Cebesoy) Pasha, the Commander of the Western Front. Ismail Hakki Bey sent a telegram to Mustafa Kemal Pasha who was returning from the Pozanti Congress and who was in Afyon, and invited him to Kutahya to inspect the "National Regiment."

Mustafa Kemal Ataturk, who came to Kutahya on August 6th, 1920, inspected the National Regiment, and gave a commendation in his own handwriting to the Kutahya Governor Sait Bey on leaving Kutahya. The Kutahya National Regiment undertook important duties during the years of National Struggle, and has shown great service during the occupation years. After the Treaty of Sevres was signed on the 10th of August, 1920, with the declaration of the Grand National Assembly of Turkey that it did not recognize the treaty, the occupation accelerated, and the Greeks invaded Altintas on July the 13th, Tavsanli on July the 14th, Emet, Simav and Kutahya on July the 17th, and Gediz on September the 5th. The Greek King Constantine, who arrived in Kutahya on the 28th of July, 1921, assembled the Greek council of war here, and issued the decree to make an

expedition to Ankara.

Against this progress of the Greek Army, the Turkish Army won a great victory with a tactic unique in the world war history under the command of the Chief Commander Mustafa Kemal at Sakarya. After the preparation period of about one year in order to drive the enemy army which had halted at Sakarya totally out from the country, the Chief Commander Mustafa Kemal began the Large Attack on August the 26th, 1922. During these battles, the Turkish soldiers added new heroism and sacrifice to those seen in every period of our history.

The fact that the 57th Divisional Commander Colonel Resad (Cigiltepe) Bey committed suicide by shooting himself from sorrow at not being able to fulfill his duty due to the half-hour delay in the conquest of Cigiltepe is an example of this understanding. After the victory, a monument to Colonel Resad Cigiltepe was made here, and his memory was immortalized. Mustafa Kemal Ataturk showed his great military qualities by managing the Large Attack personally from the front, and was a great morale support for the Turkish army by being always beside his soldiers. On August the 30th, the Greek troops were completely surrounded and destroyed on the both sides of Allioreni, Keciiler, Kiziltas Creek road in the pitched battle managed personally by the Chief Commander Mustafa Kemal from Zafertepe. Some Greek troops, General Trikopolis, General Diyenis, and many Greek commanders fled from the area which remained open in the region of Kiziltas Creek. The Chief Commander Mustafa Kemal, Ismet Pasha, and Fevzi Cakmak Pasha made an assessment of the military situation on the back of a broken bullock cart within the courtyard of a ruined house, and agreed to enter Izmir to prevent the Greeks from re-entering in defensive order and to defeat the Greeks. Mustafa Kemal issued a statement here that was to be read to all of the officers and soldiers in the Western Front.

"The Armies of the Grand National Assembly of Turkey, you destroyed the substantial entity of a cruel and haughty army in the Afyonkarahisar-Dumlupinar great pitched battle in an incredibly short time. You proved that you were worthy of the sacrifices of our great and outstanding nation. The great Turkish Nation, which is our owner, is justified in trusting in its future. I am watching closely your successes and sacrifices on the battlefields. I will never abandon the duty of mediating for the transmission of our nation's compliments for you, and I will always fulfill it. I commanded the Front Military Command to advise the Supreme Military Command for awarding. I request that all of my friends progress in view of the fact that also other pitched battles will be made in Anatolia, and everybody pursue the enemy with all his force by using his power of mind and resources of patriotism.

Armies, Your First Goal is the Mediterranean, Forward!"

Thus, Kutahya was liberated from enemy occupation through the victory of August the 30th, and the liberation of Gediz on September the 1st, and the liberation of Emet and Tavsanli on September the 3rd followed this. The Turkish army, which drove the Greek army into the sea in Izmir on September the 9th, fulfilled the command of Mustafa Kemal with great success.

THE FIRST COLLECTIVE AGREEMENT IN THE WORLD:

Agreement of the Cup-Makers (1766): According to a document found during the classification of the registries of the Sharia Court in the Kutahya Museum, a contract was made and registered between many masters and employers working in the 24 tile and cup workshops present in Kutahya in 1766, and the Anatolian Governor Ali Pasha (during the time of Kadi Ahmet Efendi). While it was thought that the first collec-

Dumlupınar Şehitliği / Dumlupınar Martyr Cemetery

okka koyun eti iki akçedir. Kalenin güney ardında Sultanbağı Kekliği denilen mesire yerinin çok güzel suları vardır. Buradan akan sular aşağı çayır ortasından akan Felende Nehrine karışır. Kışı şiddetli olduğundan narı, limonu olmaz. Sık ağaçlar arasında, akar sular kenarında herkes cariyeleriyle zevk-ü safa edip gençleşir. Çevre köylerden pek çok yiyecek, içecek ve meyveler gelir.”

Evliya Çelebi, Seyahatnamesi'nin altıncı cildinde ailesinin kökünün Germiyanogullarından Yakup Bey'e, onun sülalesinin de Ahmet Yesevi'ye ulaştığını yazar.

UNESCO, 2011 yılını, doğumunun 400. yılı sebebiyle 'Evliya Çelebi Yılı' ilan etmiştir. Bu dünyaca ünlü gezgin ve anlatı ustası, doğumunun 400. yılı anısına memleketi Kütahya'da da anılmış ve Uluslararası Sempozyum düzenlenmiştir.

MİLLİ MÜCADELE DÖNEMİ'NDE KÜTAHYA:

Kütahya'nın Milli Mücadele tarihinde çok önemli bir yeri vardır. Cumhuriyetimizin kurulması için verilen bağımsızlık mücadelesinin en önemli safhası Kütahya sınırları içerisinde yaşanmıştır. I. Dünya Savaşı sonunda itilaf devletleri, Mondros Ateşkes Antlaşması hükümlerine dayanarak Anadolu'yu işgale başladılar. İşgaller karşısında milleti ve memleketi savaşa sürükleyenler, kendi hayatlarının endişesine düşerek gerekli tedbirleri almamışlardı. Ordunun elinden cephanesi alınmış, itilaf devletleri türlü vesilelerle yurdun çeşitli bölgelerini işgale başlamışlardı. İtilaf donanması İstanbul'da; Fransızlar, Adana'da; İngilizler Urfa, Maraş, Samsun ve Merzifon'da; İtalyanlar, Antalya ve Güneybatı Anadolu'da bulunuyorlardı. 15 Mayıs'ta itilaf devletlerinin izni ile Yunan ordusu İzmir'e çıkmıştır. Bu durum karşısında Türk Milleti tarih boyunca gösterdiği "millet olma bilinci" içerisinde işgallere karşı Kuva-i Milliye hareketini başlatmıştır. Kütahya'da Milli Mücadele 20 Eylül 1919

günü başlamıştır. Binbaşı İsmail Hakkı, Yüzbaşı İsmet, Yüzbaşı Süleyman ve Mülazım Tahsin Beyler Kütahya'ya gelerek Kuva-i Milliye Teşkilatı'nı kurmuşlardır. Teşkilatın başına Askerlik Şubesi Başkanı Binbaşı Nüzhet Bey seçilmiştir. İsmail Hakkı Bey komutasında oluşturulan 350 kişilik bir müfrezenin İngilizleri Kütahya'dan çekilmek zorunda bırakması Kütahya'da Milli Mücadelenin ilk başarısıdır. Kütahya'da, Milli Alayı kurmayı başaran (Piriştineli) İsmail Hakkı Bey, Batı Cephesi Komutanı Ali Fuat (Ceibesoy) Paşa tarafından Kütahya Milli Alayı Kumandanlığına atanmıştır. İsmail Hakkı Bey Pozantı Kongresi'nden dönmekte olan Mustafa Kemal Paşa'ya Afyon'da bulunduğu sırada telgraf çekerek Kütahya'ya "Milli Alayı"ni denetlemesi için davet etmiştir.

6 Ağustos 1920 tarihinde Kütahya'ya gelen Mustafa Kemal Atatürk, Milli Alayı denetlemiş ve Kütahya'dan ayrılırken Kütahya Mutasarrıfı Sait Bey'e kendi el yazısıyla takdirname vermiştir. Kütahya Milli Alayı, Milli Mücadele yıllarında önemli görevler üstlenmiş, işgal yıllarında büyük yarar-

MOTİF

Kültür Merkezi

Tel: 0384 511 48 59 - 511 38 93

Yeni Mh. Ç.E.Ç Yolu No:1 AVANOS-NEVŞEHİR-KAPADOKYA

www.kapadokya-motif.com

*Şehit Sancaktar Mehmetçik Anıtı
Martyr Bannerbearer Soldier Monument*

Zafer Anıtı / Victory Monument

İllıklar göstermiştir. 10 Ağustos 1920'de imzalanan Sevr Antlaşması sonrasında Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin antlaşmayı tanımadığını ilan etmesi üzerine işgal hızlanmış, Yunanlılar 13 Temmuz'da Altıntaş'a, 14 Temmuz'da Tavşanlı'ya, 17 Temmuz'da Emet, Simav ve Kütahya'ya 3 Eylülde Simav'a, 5 Eylülde Gediz'e girmişlerdir. 28 Temmuz 1921'de Kütahya'ya gelen Yunan Kralı Konstantin savaş konseyini burada toplayıp Ankara üzerine yürüme kararı çıkartmıştır.

Yunan Ordusunun bu ilerleyişi karşısında Türk Ordusu, Sakarya'da Başkomutan Mustafa Kemal komutasında dünya savaş tarihinde örneği görülmemeyen bir taktikle büyük bir zafer kazanmıştır. Sakarya'da durdurulan düşman ordusunu tamamen yurttan atmak amacıyla bir yıl kadar süren hazırlık döneminden sonra 26 Ağustos 1922 tarihinde Başkomutan Mustafa Kemal Büyük Taarruzu başlattı. Bu çarpışmalar sırasında Türk askeri, tarihimizin her döneminde görülen kahramanlık ve fedakarlıklarına yenile-

rini ekledi. 57. Tümen Komutanı Albay Reşat (Çiğiltepe) Bey'in Çiğiltepe'nin alınmasının yarım saat gecikmesi üzerine görevini yerine getirememenin üzüntüsü ile kendisini vurması, bu anlayışa örnek teşkil eder.

Zaferden sonra buraya Albay Reşat Çiğiltepe Anıtı yapılarak anısı ölümsüzleştirilmiştir. Mustafa Kemal Atatürk, Büyük Taarruzu bizzat cephede idare ederek üstün askerlik vasıflarını göstermiş ve her zaman askerinin yanında Türk ordusuna büyük moral ve destek olmuştur. 30 Ağustos günü Başkomutan Mustafa Kemal'in Zafertepe'den bizzat yönettiği meydan muharebesinde Allıören, Keçiler, Kızıldaş Deresi yolunun iki yanında Yunan birlikleri tamamen sarılmış ve imha edilmişlerdir. Kızıldaş Deresi bölgesinde açık kalan alandan bazı Yunan birlikleri ve General Trikopolis, General Diyenis ve birçok Yunan komutanı kaçmışlardır.

Başkomutan Mustafa Kemal, İsmet Paşa ve Fevzi Çakmak Paşa Çalköy'de yıkık bir evin avlusunda kırık bir kağıt arabasının üzerinde durum değerlendirmesi yapıp-

tive agreement in the world was made in England in 1815, it was revealed through the publication of this document that a similar agreement was made 49 years earlier in Kutahya, under the administration of the Ottoman Sultanate.

THE ART OF TILE-MAKING IN KUTAHYA:

Anatolia is one of the oldest ceramic centers in the world. The art of ceramic, which has a very long history in Anatolia, has maintained its presence through the East Roman (Byzantine), Seljuk, and Ottoman arts of ceramic with uninterrupted, continuous development and new interpretations. The two major centers of Ottoman-Turkish tile ceramic art which are known to date are Iznik and Kutahya, with another smaller production centre at Hasankeyf and the non-commercial kilns constructed in the 16th c. employed by the palace designers. The tile and ceramic activities of these two main centers ran in parallel with Anatolian history and art history. The main reasons of the fact that these two cities are seen as the main centers of this art are due to the abundance and availability of the raw materials used for tile and ceramic production, and matter of maintaining traditional skills in these places through transferring there ceramic skills and techniques from generation to generation.

Although Iznik revealed the most beautiful works of XVIth century Ottoman tile and ceramic art, this successful period was completely ended without the possibility of it being continued in the XVIIIth century.

Kutahya the other main ceramic center with a long-established tradition and history like Iznik, is here the art of tile-making has survived into the present day from the XVth century. The Chief Tile-Maker used to reside in Iznik, and supervise the making of tiles and their decoration according to the models drawn by the court's designers in Istanbul and which were sent

Çini Müzesi / Tile Museum

to Iznik mostly of the tile-makers working within a guild organization.

Thus, the XVIth-XVIIth century tile-making of Iznik, which developed as a manufactory of Palace designed tile-work and ceramic art, attained a perfection in compliance with this art. However, Kutahya was at a greater distance from the Ottoman capital and the palace, and further from the place where the majority of tilework was employed, in Istanbul, Kutahya received less interest and support. This being the case, the tile and ceramic artisans from Kutahya found their greatest support in addressing the wider public. They met the tile and ceramic needs of the centers in Anatolia and the people of Anatolia at the rate of their own capacities.

The tile-making of Kutahya reflects more the style of folk art which are usually the products of the traditional art of weaving, and in which the abstract motifs are not repeated.

Hence the uninterrupted and continuous activities of the tile workshops in Kutahya. And it has maintained this feature into the 21st century. The red-brown and yellow colors were included again into the art of tile in the 20th century Kutahya tiles. And from time to time, it has revealed successful compositions coherent with

the orders taken as a tile center supporting Iznik. There are some technical differences between the Iznik tile-making and Kutahya tile-making. During the 17th century, lime alkali glass was used in Kutahya instead of lead-grain paste as at Iznik. Its ceramic paste was more pinkish. In addition, the Kutahya tiles contain less manganese and chromium than those produced at Iznik.

Kutahya is the only center that has brought the traditional and historic art of the tile down to the present.

The last monument in which the Iznik and Kutahya tiles are employed together was early in the XVIIth century in the Blue Mosque in Istanbul. The large plates made from tile panels decorated with naturalist slim and elegant filling decoration are works of Iznik. And

Evliya Çelebi Anıtı / Monument of Evliya Chelebi

Germiyan Sokak ve Kent Müzesi / Germiyan Street and City Museum

Yunanlıların yeniden savunma düzenine geçmesini önlemek ve Yunanlıları mağlup etmek için İzmir'e girmek görüşüne varmışlardır. Mustafa Kemal burada Batı Cephesindeki tüm subay ve erlere okunmak üzere bir bildiri yayınlamıştır.

"Türkiye Büyük Millet Meclisi Or-

duları, Afyonkarahisar-Dumlupınar büyük meydan muharebesinde, zalim ve mağrur bir ordunun temel varlığını inanılmayacak kadar az bir zamanda yok ettiniz. Büyük ve seçkin ulusumuzun fedakarlıklarına layık olduğunuzu kanıtladınız. Sahibimiz olan büyük Türk Ulusu geleceğine güvenmekte haklıdır. Savaş alanla-

rındaki başarı ve fedakarlıklarınızı yakından görüp izliyorum. Ulusumuzun size olan övgülerinin iletilmesine aracılık etme görevinin arkasını bırakmayacak, sürekli olarak yerine getireceğim. Ödüllendirme için Başkumandanlığa öneride bulunulmasını, Cephe kumandanlığına buyurdum: Bütün arkadaşlarımın, Anadolu'da daha başka meydan muharebeleri de verileceğini göz önünde bulundurarak ilerlemesini ve herkesin akıl gücünü ve yurtseverliğinin kaynaklarını kullanarak, yarışmayı bütün gücüyle sürdürmesini talep ederim.

Ordular, İlk Hedefiniz Akdeniz'dir, İleri!

Böylece Kütahya 30 Ağustos Zaferi ile düşman işgalinden kurtarılmış, bunu 1 Eylülde Gediz, 3 Eylül'de Emet ve Tavşanlı'nın kurtuluşları izlemiştir. 9 Eylülde İzmir'de Yunan ordusunu denize döken Türk ordusu Mustafa Kemal'in emrini büyük bir başarı ile yerine getirmiştir.

DÜNYADAKİ İLK TOPLU SÖZLEŞME:

Fincancılar Anlaşması (1766): Kütahya Müzesi'nde bulunan Şer'iye Mahkemesi sicillerinin tasnifi sırasında ele geçen bir belgeye göre 1766 yılında Kütahya'da mevcut bulunan 24 çini ve fincan atölyesinde çalışan çok sayıda usta ve işveren ile Anadolu Valisi Ali Paşa arasında (Kadı Ahmet Efendi zamanında) bir sözleşme yapılarak tescil edilmiştir. Dünyada ilk toplu sözleşmenin 1815 yılında İngiltere de yapıldığı bilinirken, bu belgenin ortaya çıkmasıyla benzer bir antlaşmanın bundan 49 yıl önce Kütahya'da, Osmanlı Devleti idaresinde yapılmış olduğu ortaya çıkmıştır.

KÜTAHYA'DA ÇİNİCİLİK:

Anadolu, dünyanın en eski keramik buluntu merkezlerinden biridir. Anadolu'da çok eski bir geçmişe sahip olan keramik sanatı kesintisiz, devamlı bir gelişme ve yeni yorumlarla Bizans, Selçuklu ve Osmanlı keramik sanatları

Çini Müzesi, İçi / Tile Museum, Interior

olarak devamlılığını sürdürmüştür. Osmanlı-Türk çini keramik sanatının, bugüne kadar açıklığa kavuşmuş iki merkezi İznik ve Kütahya'dır. Bu iki merkezin çini ve keramik faaliyetleri, Anadolu tarihi ve sanat tarihi ile de paralellik gösterir. Bu iki kentin, bu sanatın merkezleri olarak görülmesinin başlıca nedenleri, çini ve keramik için kullanılan hammaddelerin bol ve sürekli oluşu, en önemlisi de köklü keramik geleneğinin kuşaklara aktararak korunmasıdır.

İznik, XVI. yüzyıl Osmanlı Türk çini ve keramik sanatının en güzel eserlerini vermesine karşılık, bu başarılı devir XVIII. yüzyılda tamamen yenilenemeyecek şekilde kapanmıştır.

Kütahya da, İznik kadar köklü geçmişe sahip olan diğer bir keramik merkezidir. Kütahya çini sanatı XV. yüzyıldan günümüze kadar varlığını sürdürmüştür. Bir lonca teşkilatı halinde çalışan çiniciliğimizde Çinicibaşı İznik'te oturur, çok defa İstanbul'da saray nakkaşları tarafından çizilip İznik'e yollanan örneklerle göre çinilerin yapılmasına nezaret ederdi. Böylece bir Saray Sanatı

ÇİNİ SANATINDAN ÖRNEKLER
KÜTAHYA

olarak gelişen XVI-XVII. yüzyıl İznik çiniciliği, bu sanata uygun bir mükemmeliyete erişmişti. Kütahya ise Osmanlı başkentinden ve saray çevresinden uzak olduğu için gereken ilgi ve yardımı yeteri kadar görememiştir. Durum böyle olunca Kütahyalı çini ve keramik sanatçıları, en büyük desteği halka açılmakta bulmuştur. Anadolu'daki merkezlerin ve Anadolu halkının çini ve keramik ihtiyaç-

larını, kendi kapasiteleri oranında karşılamışlardır.

Kütahya çiniciliği, genellikle ananevi dokuma sanatının ürünleri olan, soyut motiflerin tekrarlanmadığı daha çok halk sanatının üslubunu aksettirmektedir.

the bowls inside of which there are large tulips and carnations, large diamond shapes with rumi and palmette filling decoration, and medallion plates are works of Kutahya.

The sudden proliferation of “Kutahya Tiled” monuments in the XVIIIth century indicates that Kutahya was the primary tile center during that period.

Churches which were decorated with Kutahya tiles are also quite common. These group of tiles, belonging especially to the XVIIIth century, were made by the Christian Armenian masters, and they are decorated with Armenian and Greek inscriptions, crosses, angels and kerubims*, the figures of saints, and scenes from the Old Testament and the New Testament. Evliya Chelebi tells us also about the production of the non-Muslim masters of tile in Kutahya in his Seyahatname. According to their inscriptions, most belong to the first half of the XVIIIth century. The 45 Kutahya tiles in the Armenian St. James Cathedral in Jerusalem are the most well known and characteristic examples.

Today, an example of Kutahya tile in the main corners of our houses, and sometimes which decorate the outer facades of our buildings, is an expression of the gratitude of the Turkish people towards the art of tile-making and ceramic art of Kutahya.

THERMAL TOURISM IN KUTAHYA

1-HARLEK THERMAL SPRINGS:

These thermal baths-health springs are located 4 km from the main road on the 21st km of the Kutahya-Eskisehir highway. They are surrounded by pine forests, and it is a place of complete peace and relaxation where one wakes up to the singing of birds. The hot springs is a residential place, and all types of infrastructure and arrangements are completed. There are

hotels, motels, and pansions belonging to the private sector, as well as short-term rental houses.

There is a large men's bath, recently expanded and a beautified women's bath, an outdoor swimming pool named Hasulhas, and a women's pool in the center of the hot springs, and there is a bath and a pool within the facilities of the Hotel Harlek.

Presently, three spring water sources are employed in the thermal center where there are many sources. The Harlek and Kadilar sources issue forth at a temperature of 40-43°C and are of the rare natural hot spring waters in which one can bathe without cooling the water.

Hot Spring Waters: These are good for many diseases such as inducing the loss of kidney stones, for gall bladder disease, sciatica, lumbago, rheumatism, polio, eye diseases, gynecological diseases, nervous tension, for increasing sexual power and reducing stress. The Harlek Thermal Springs has been declared a “**Thermal Tourism Center**” through the Decision of the Council of Ministers No. 13900 dated 23/03/1989.

2-YONCALI THERMAL SPRINGS:

This area of thermal springs is 16 km from Kutahya. It is spread over 500 acres of land.

Yoncali remained as a common swamp at the foot of Mount Kirazli for centuries. Hot water used to boil from the ground. During the Rum Seljuk Sultanate, Sultan Aladdin Keykubat I had a sickly daughter named Gulumser Hatun. She was sick at a young age, and no cure could be found for her illness.

With the proposal made by those who had seen that a fox with mange become better through bathing in the swamp in Yoncali, they bathed Gulumser Hatun in these hot waters. Gulumser Hatun bathed here for a while. She left Yoncali, where she had arrived as paraplegic, really smiling as she had regained her health. Sultan Aladdin Keykubat I then built a large bath with a pool and a mosque in Yoncali for other people to recover. From the inscription, it is understood that these buildings were constructed in 1233 during the reign of this sultan.

The thermal springs, where there is the historic bath and mosque, is currently a residential center. Presently, there is an outdoor swimming pool, mud pools, the historic large and small baths, and the steel bath in the thermal springs.

There are motels with a capacity of 100 beds and a hotel with a capacity of 40 beds in Yoncali belonging to the Directorate of Special Provincial Administration. The SSI Yoncali Hydrotherapy and Physiotherapy Hospital which was commissioned on the 05/10/1991 serves with a capacity

*Kerubim-cherubim is the plural of the word “Kerub” in Hebrew. Kerubim are the heavenly beings that God has assigned to ranger duty. We read that the God has put them to “guard the way to the tree of life” in the garden of Eden. The word Kerubim has passed into Hebrew from the Assyrian language. It means the close ones, and two Kerubim were assigned to guard the Ark of the Covenant. It is possible to imagine the Kerub in several ways. However, the Kerub are not to be confused with the deictions of a winged human, a winged lion, a winged bull and an eagle, which are the artistic representations of the four Evangelists, respectively, Matthew (man), Mark (lion), Luke (bull) and John (eagle).

Kütahya'daki çini atölyelerinin faaliyetlerinin kesintisiz ve sürekli oluşu bundandır. Bu özelliğini de 20. yüzyıla kadar sürdürmüştür. 20. yüzyıl Kütahya çinilerinde kızıl kahverengi ve sarı renk, çini sanatına tekrar katılmıştır. Zaman zaman da, İznik'i destekleyen bir çini merkezi olarak alınan siparişlere uygun başarılı kompozisyonlar ortaya koymuştur. İznik çiniciliği ile Kütahya çiniciliği arasında teknik bakımdan da bazı farklar vardır. 17. yüzyılda İznik'teki kurşun sırcalı hamur yerine Kütahya'da kireç alkali sırcı kullanılmıştır. Hamuru daha pembemsi. Ayrıca Kütahya çinileri daha az manga-nez ve krom ihtiva eder.

Ananevi ve tarihi Türk çini sanatını günümüze ulaştıran tek merkez Kütahya'dır.

XVII. yüzyılda, İznik ve Kütahya çinilerinin bir arada kullanıldıkları son abide İstanbul Sultanahmet Camii'dir. Naturelist örnekli ince ve zarif dolgularla süslenmiş çini levhalardan meydana gelen büyük panolar İznik işidir. İçlerinden iri lale ve karanfillerin çıktığı kaseseler, rumi ve palmet dolgulu iri baklava şekilleri ve madalyonlu levhalar ise Kütahya işidir.

XVIII. yüzyılda birden 'Kütahya Çinili' abidelerin çoğalması, Kütahya'nın o dönemde tek çini merkezi olduğunu kanıtlar.

Kütahya çinileri ile süslenen kiliselerde oldukça yaygındır. Özel-

likle XVIII. yüzyıla ait bu grup çiniler Ermeni ustalar tarafından yapılmış olup, Ermenice, Rumca kitabeler, haçlar, melek ve kerubimlerle*, aziz figürleri, Tevrat ve İncil'den sahnelerle süslüdürler. Evliya Çelebi, Seyahatname'sinde, Kütahya'da Müslüman olmayan çini ustalarının da imalatından bahseder. Kitabelerine göre XVIII. yüzyılın ilk yarısına ait olanlar çoğunluktadır. Kudüs'te Ermeni St. James Katedrali'nde bulunan 45 tane Kütahya çinisi en tipik örneklerdir.

Bugün evlerimizde başköşelerde bulunan, bazen de binalarımızın dış cephelerini süsleyen Kütahya çinisinden bir levha bile, Türk halkının Kütahya çiniciliğine olan şükranının bir ifadesidir.

KÜTAHYA'DA TERMAL TURİZM

1. ILICA HARLEK KAPLICALARI:

Kütahya-Eskişehir karayolunun 21. kilometresinde ana yoldan 4 km içeride yer alır. Etrafı çam ormanları ile kaplı, sabahları kuş sesleri ile uyanılan tam bir dinlenme ve huzur mekanıdır. Kaplıca bir yerleşim mekanı olup her türlü altyapısı ve tanzimi tamamlanmıştır. Özel sektöre ait otel, motel ve pansiyonlar ile kısa süreli kiralık evler de vardır.

Kaplıca merkezinde geniş bir erkekler hamamı, son günlerde genişletilerek daha da güzelleşen kadınlar hamamı, Hasulhas isimli bir açık yüzme havuzu, bir kadın-

lar havuzu ile Otel Harlek tesisleri bünyesinde bir hamam ve havuz mevcuttur.

Pek çok kaynağın bulunduğu merkezde halen üç kaynaktan yararlanılmaktadır. 40-43 °C sıcaklıkta bulunan Harlek ve Kadınlar kaynakları ılıştırılmadan banyo yapılabilen ender naturel kaplıca sularındadır.

Kaplıca Suları: Böbrek taşlarının dökülmesi, safra kesesi rahatsızlıkları, siyatik, lumbago, romatizma, çocuk felci, göz hastalıkları, kadın hastalıkları, sinirsel gerginlik, cinsel gücün artması ve stres gibi birçok rahatsızlığa iyi gelmektedir. Ilıca Harlek Kaplıcaları 23 /03/1989 gün 13900 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla "**Termal Turizm Merkezi**" ilan edilmiştir.

2. YONCALI KAPLICALARI:

Kütahya'ya 16 km mesafededir. 500 dönümlük bir arazi üzerine yayılmıştır.

Yoncalı, yüzlerce yıl Kirazlı Dağı'nın eteklerinde alelade bir bataklık olarak kalmış, yerden sıcak su kaynarmış. Anadolu Selçuklu Devleti döneminde Sultan II. Alaattin Keykubat'ın Gülümser Hatun adında hastalıklı bir kızı varmış. Genç yaşında hastalanmış ve derdine bir türlü deva bulunamıyormuş.

Uyuz bir tilkinin Yoncalı'daki bataklıkta iyileştiğini görenlerin teklifi üzerine Gülümser Hatun'u sıcak sularla yıkamışlar. Burada bir süre banyo almış Gülümser

*Kerubim; İbranice 'de "Kerub" sözcüğünün çoğuludur. Kerubim, Tanrı'nın kolcu görevine atadığı göksel varlıklardır. Cennet bahçesinde "hayat ağacının yolunu korumak için" Tanrı'nın onları koyduğunu okuruz. Kerubim, Asur dilinden İbraniceye geçmiştir. Anlamı yakın olanlardır ve Ahit Sandığı'nı korumak için iki Kerubim görevlendirilmiştir. Kerubu birkaç şekilde hayal etmek mümkündür. Dolayısıyla, Kerub bazen kanatlı bir insan, bazen kanatlı bir aslan, bazen bir kartal veya kanatlı bir boğadır.

of 130 beds.

There is also a 3-star, 150-bed hotel and spa center at the thermal springs.

There are sources of healing in Yoncali with different properties and temperatures.

Dubecikler Swimming Pool: It has a radioactivity of 83%. It has healing properties for liver disorders and kidney diseases.

Celik Water Bath: the radioactivity is higher. It gives morale and vigor to those who fear getting old. Among the people it is also known as the water of youth.

Mud Bath: It is the bath in Turkey with the highest amount of radioactivity. In particular, it is good for rheumatic diseases.

The temperature of the healing waters at Yoncali varies between 32 and 36°C. It has been declared a "Thermal Tourism Center" with

the Decision of the Council of Ministers No. 4833 dated 17/09/1993. Tutav Thermal Hotel is the first and only cure center in Kutahya. All kinds of physical therapies are made by the physiotherapists with modern devices. The mud bath, herbal bath and cellulite treatment are of great interest. The cure center is the backbone of thermal treatment in Kutahya with its Turkish bath, indoor and outdoor swimming pools, fully instrumented fitness room and sauna.

If one bathes for 20 days in the Yoncali thermal springs and drinks this water after 20 days, the wrinkles on the face will disappear, demoralization vanishes, and vitality is gained in every respect.

And the other important thermal centers in Kutahya are as follows; Tavsanlı Gobel Thermal Springs, Gediz İlicasu Thermal Springs, Mount Murat Thermal Springs, Emet Yeşil and Kaynarca Thermal Springs, Simav Eynal Thermal Springs, and the Hisarcık Hamamkoy Thermal Springs.

10 yıllık tecrübeye sizi de davet ediyoruz...

PREMIUM
GAYRİMENKUL

Ebru Karaca Sen

Bülent Ecevit Bulvarı No: 141/ B
Çağlayan - Lara, ANTALYA

Mobil : 0532 283 88 44

Ofis : 0242 329 10 15

Faks : 0242 323 14 40

www.premium.realtyworld.com.tr

ebrukaracasen@realtyworld.com.tr

Mülkünüzü satmak mı istiyorsunuz?

Öyle ise ekibim ve ben sizin için çalışmak istiyoruz. Amacımız, 10 yıllık sektör tecrübemizi sizinle paylaşarak, maksimum hizmet anlayışı ile mülkünüzü daha iyi şartlarda en kısa sürede satmaktır.

Hedefimiz, sizi gayrimenkulünüzü satmak için harcayacağınız zamandan; yaşayacağınız sıkıntılardan ve stresten uzak tutarak, mülkünüzü çalışmalarımıza dahil edip maksimum alıcıya ulaştırmaktır.

Bu sebeple dilediğiniz mülkün öncelikle ücretsiz olarak, Rakip Pazar Analizini yapmak üzere bir fincan kahve eşliğinde tanışmamızı ve fikir alışverişinde bulunmamızı öneriyorum...

Bırakın, sizin için de çalışalım...

Hatun. Felçli olarak getirildiği Yoncalı'dan gerçekten gülümseyerek, sağlığına kavuşmuş olarak ayrılmış. Sultan II. Alaaddin Keykubat, başka insanların da şifa bulması için Yoncalı'da havuzlu büyük bir hamam ve bir camii yaptırmıştır. Kitabesinden bu yapıların 1233 yılında inşa olunduğu anlaşılmaktadır.

Tarihi hamam ve caminin bulunduğu kaplıca halen bir yerleşim merkezidir. Kaplıcada halen açık yüzme havuzu, çamur havuzları, tarihi büyük ve küçük kamam ve çelik hamamı bulunmaktadır.

Yoncalı'da İl Özel İdare Müdürlüğü'ne ait 100 yatak kapasiteli moteller ve 40 yatak kapasiteli otel vardır. 05 /10/1991 tarihinde hizmete giren SSK Yoncalı Hidroterapi ve Fizik Tedavi Hastanesi 130 yatak kapasitesi ile hizmet vermektedir.

Kaplıcada 3 yıldızlı ve 150 yataklı otel ve kür merkezi de mevcuttur. Yoncalı' da değişik özelliklerde ve sıcaklıklarda şifa kaynakları vardır.

Dübecikler Yüzme Havuzu: % 83 oranında radyoaktiviteye sahiptir. Karaciğer bozuklukları ile böbrek hastalıkları için iyileştirici özelliğe sahiptir.

Çelik Suyu Hamamı: Radyoaktivite daha yüksektir. Yaşlanmaktan korkanlara moral ve dinçlik aşılar. Halk arasında gençlik suyu olarak da bilinir.

Batak (Çamur) Banyosu: Türkiye'nin en yüksek radyoaktivite miktarına sahip hamamıdır. Bilhassa romatizmal hastalıklara iyi gelmektedir.

Yoncalı'daki şifalı suların sıcaklığı 32-36 °C arasında değişir. 17/09/1993 gün 4833 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla "Termal Turizm Merkezi" ilan edilmiştir.

Tütav Termal Otel, Kütahya'nın ilk ve tek kür merkezidir. Kür merkezinde fizyoterapistler tarafından modern cihazlarla her türlü fizik tedavi yapılmaktadır. Çamur banyosu, bitki banyosu ve selülit tedavisi büyük ilgi görmektedir. Türk hamamı, açık ve kapalı yüzme havuzları, aletli kondisyon salonu ve saunası ile kür merkezi Kütahya'da termal tedavide temel taşı durumundadır.

Yoncalı kaplıcalarında 20 gün süre ile banyo alınır ve 20 gün sonra bu sudan içilirse yüzdeki çizgiler kaybolmakta ve moral bozukluğu gitmekte, insana her yönüyle canlılık gelmektedir.

Kütahya'daki diğer önemli termal merkezler de şunlardır; Tavşanlı Göbel Kaplıcaları, Gediz Ilıcasu Kaplıcaları, Murat Dağı Kaplıcaları, Emet Yeşil ve Kaynarca Kaplıcaları, Simav Eynal Kaplıcaları ve Hisarcık Hamamköy Kaplıcaları.

ÖZEL LARA
AMERİKAN KÜLTÜR®
YABANCI DİL KURSU

ARO

ANTALYA
REHBERLER
ODASI

anlaşması ile

"Türkiye ve Dünyanın En Yaygın Dil Kursları"

Rehberlere Özel Sınıflarda:

ingilizce, Almanca, Rusça, Norveççe

TUREB, IELTS, TOEFL, TOEIC, YDS
Sınav Hazırlık Programları

Avrupa Dil Pasaportu

ilkokul, Ortaokul, Lise Öğrencilerine
Yönelik İngilizce Programları

48 Günde
İngilizce
www.48gunde.com

LARA (0242) 317 01 01

Şirinyalı Mh. İsmet Gökşen Cd. No: 96
www.laraakd.com
amerikankultur.org.tr

Kleopatra Hamamı

Yavuz Ali SAKARYA, Rehber

Fethiye Körfezi'nde Tersane Adası'nın çıkışında, Domuz Adası'nı da geçtikten hemen sonra bir koy çıkar karşınıza. Gür çam ormanları kollarını Akdeniz'in mavi sularına uzatmış, sessizce sevda türküleri söylüyor gibi gelir kulağınıza. Kim aşık, kime aşık dersanız, sorunun bilinen bir yanıtı yok. Islak ve tuzlu maviliklerde çam dallarını üpüran (çırılçıplak) yıkanırken, korkusuzca denizin tadını çıkartırken görürsünüz. Deniz sanki elinde kese varmışçasına, bir güzel ovuyor, kirlerinden arındırıyor gibidir çam dallarını. İşinin uzmanı Anadolu'lu bir hamam tellağı gibi.

Tam da sözünü ettiğimiz yerde "**Kleopatra Hamamı**" diye bir yer var-

dır. Denizin mavisi, ormanın yeşili, Kleopatra'nın dillere destan güzelliği ile örtüşür, bütünleşir. Kısık sesle ama hepsi birden binlerce yıllık bir sevdayı fısıldaşır. Anlayan anlar bunu.

Kleopatra Mısır kraliçesi. Albenisi, cinsel çekiciliği ile her dediğini yaptırır güçlü, ihtiraslı kraliçe. Mısır nere, Anadolu nere, Fethiye Körfezi nere demeyin. Anlı şanlı Kleopatra'nın, koskoca Mısır kraliçesinin burada ne işi var demeyin. Gelmiş kalmış burada bir dönem Kleopatra. Bu güzelliklere tutulmuş, kalıntıları yer yer ayakta olan hamamda Akdeniz'in tadını çıkartmış. Hamam, yer yer suyun içinde, yer yer suyun üstünde. Soyunmalık, soğukluk, sıcaklık ve halvet. Hamamın bütün odaları aradan bu kadar zaman geçmesine karşın yerli yerinde. Sapsağlam.

Hasan Barışcan, "Likya Söylenceleri" adlı kitabının 26. sayfasında, bir biçimde Anadolu aşığı olan Kleopatra'yı şöyle betimliyor:

"Güzelliği ve erkekleri baştan çıkartması ile ünlü Kleopatra, yazları gelir, burada denize girmiş. Görkemli çam ormanları içinde avlanır, bem-

berrak mavi denizde yüzer, ak tenine güneş dokundurmadan, yeniden güzelliklere kavuşmuş. Ak tenine yeni renklerin katılmaması için yaptırmış bu görkemli hamamları. Güneşin ve çamların kiskanarak seyretmeye çalıştıkları, Kleopatra'nın güzel vücudu, bir denizkızı gibi yüzer durmuş burada yaz boyu."

Fethiye Körfezi'ndeki bu hamam tek örnek değil kuşkusuz. Kleopatra ile ilişkilendirilen daha pek çok yer ve yapı var yurdumuzda. Anadolu tutkusu bir başka Kleopatra'nın. Markus Antonius'la ile kez Tarsus'ta karşılaştığını biliyoruz. İlk bakışta birbirlerinden hoşlandıklarını, mercimeği ilk kez orada fırına verdiklerini yazıyor tarih kitapları. Bugün Tarsus'ta buluştukları, ilk kez karşılaştıkları yerde "**Kleopatra Kapısı**" denen bir tarihi kapı var. Tarsus'a gidince görmeye, altından geçmeye, tarih solumaya değer.

Tutku varsa, aşk varsa, ateş bacayı sarmışsa, ok yaydan çıkmış ve gönül artık ferman dinlemiyorsa, samanlık seyran olur demiş atalarımız. Kleopatra ile Markus Antonius'un evlendikleri, gerdeğe girdikleri yer de bu toprakların, Anadolu'nun bir

parçası, Antakya; Antik adıyla Orantes Antiohyası.

Ağanın eli tutulmaz demişler. Ben de güveyinin (damadın) eli tutulmaz diyorum. Düğün öncesi ya da düğün sırasında geline armağan vermeden olmaz. Gelin sıradan değilse, adı Kleopatra ise, dünyalar güzeli bir kraliçe ise, verilecek armağan da o ölçüde değerli ve büyük olur. Gön-lünü yapmak o kadarda kolay olmaz gelinin. Markus Antonius, hiç düşünmeden bütün Anadolu'yu, özellikle güney Anadolu'yu düğün hediyesi olarak veriyor Kleopatra'ya. Gelin adayı Kleopatra böylesi güzel bir armağana hayır diyecek, değil ya. Anında, "Aldım, kabul ettim," diyor.

Alanya ilçesini çevreleyen dağlar, Mısır Kraliçesi Kleopatra döneminde yoğun sedir ormanları ile kaplı. Kleopatra, bu topraklar sevgilisi Markus Antonius tarafından kendisine düğün hediyesi olarak armağan edilince, ormanlarda bulunan güzelim sedir ağaçlarını kestirip, Mısır'a taşıtmış ve gemilerini çok dayanıklı olan bu sedir ağaçlarından yaptırtmıştır. Bu topraklar kimlere neler sağlamış, gördünüz mü? Kendimi Markus Antonius'un yerine koyuyorum da, böylesi bir evlilik uğruna, gelin ne kadar güzel olursa olsun, Anadolu'yu ya da en azından bir bölümünü armağan olarak verir miyim diye sorguluyorum. Enine boyuna düşünüyorum, doluya boşa koyuyorum ve "Hayır, asla vermem" diyorum. Şairin dediği gibi tek bir taşına tüm acem mülkü kurban olsun düşüncesiyle bir karış toprağını bile feda etmem güzel yurdumun. Eee, ben zaten Markus Antonius da değilim, başkasının malını başkasına bol keseden verecek. Ben bir rehberim. Vatan toprağının kıymetini bilirim.

Buraya kadar gelmişken, Alanya'nın temiz denizinde serinlememek olmaz. Kleopatra'nın Alanya'da denize girdiği plaj, günümüzde "Kleopatra Plajı" olarak anılıyor.

Yaklaşık 5 kilometrelik uzunluğu ile ilçenin dünyaca ünlü en güzel

Kleopatra Köprüsü

plajı burası. 4 mevsim 12 ay denize giren insanları görmek mümkün burada. Yaz demeden, kış demeden her Allah'ın günü her dilden, her milletten insan var.

Kleopatra Plajı, Ulaş Parkı'nın bitiminden başlayıp, Alanya Kalesi'nin eteklerine kadar uzanıyor. Bitiminde ünlü Damlatış Mağarası var. Hani şu binlerce yıllık sarkıt ve dikitleriyle ilçenin simgesi olan, ülkenin turizme açılan ilk mağarası. Astıma da iyi geldiği için sağlık amaçlı da kullanılıyor. Bu vesile ile insan mağarayı bulan ve turizmin hizmetine sokan Galip Dere'yi anımsamadan edemiyor. Tanrı rahmetini ondan esirgemesin diyor.

Kleopatra, Alanya'ya her geldiğinde kendi adını taşıyan bu plajda denize girermiş. Plajda sonradan onun adıyla anılır olmuş. Sahili oldukça temiz olan plaj, temizliği ve bakımı nedeniyle Alanya bölgesinde mavi bayrak almaya hak kazanmış plajlarımızdan biridir. Girişi ücretsiz olan plajda, kendi şemsiyeniz de varsa, rahatça güneşlenebilirsiniz. Karışanınız, görüşeniniz olmaz. İncecik ve kaliteli kumları ile de güzelim sahil, sizi beklentinizin ötesinde tatmin edecektir.

Bu plajın bir başka güzel yanı da akşamüstü kızılıklar içinde Güneş'in deniz üzerinden batışını seyretmektir. Günbatımında gökyüzü renkten renge girer. Belki de Kleopatra'yı bu güzellikleri cezbetmiştir plajın.

Sezon boyunca oradan denize girenlerden acaba kaçının plajın adından haberi var? Ya plajın yakınındaki mağaranın adının da "Kleopatra Mağarası" olduğunu, Kleopatra'nın Alanya'ya geldiğinde orada soyunup giyindiğini, denize girdiğini kaç kişi biliyor acaba? Alanya ve Kleopatra özdeşleşmiş sanki. Biri diğerini akla getiriyor.

Anadolu'yu düğün hediyesi olarak alan Kleopatra'nın, İskenderiye kitaplığı ile rekabet etmesinler diye Bergama ve Efes Celsus (Selsus) Kitaplıklarında bulunan yüzbinlerce kitabı Mısır'a taşıttığından, bu sayede İskenderiye kitaplığını bir kez daha rakipsiz hale getirdiğinden kaç kişinin haberi var? Bergama kralı 2. Eumenes'in papirus ithalinin durması üzerine adamlarına yeni ve daha kullanışlı bir kağıt türü bulmalarını emrettiğini, uzun çalışmalar sonucunda beyaz oğlak derisinden üretilen ve kağıdın ve formalı kitabın atası sayılan Parşömenin (Bergama kağıdı) icat edildiğini aramızda kaç kişi biliyor?

Ya Marmaris körfezinde yer alan Kleopatra Adası'na (bir başka adı da Sedir Adası) ne demeli? Kleopatra, Anadolu ziyaretlerinde burayı o kadar çok sevmiş ki, kumunu beğenmediği plajı yüzülebilir hale getirmek için, taa Mısır'dan (Kuzey Afrika) gemiler dolusu ince beyaz kum getirtip, kıyıya serdirmiş ve denize oradan girmiş. Keyfe bakar mısınız? Vücudun narinliğine, çitkırıldımına bakar mısınız? Kleopatra olsanız sizler de aynısını yapar mısınız?

Kleopatra ve Antonius'un gönüllerince yüzdüğü bu sahil, üzerinde güneşlendikleri bu kumsal oluşturan kumların sadece Mısır'da bulunması, başka yerde örneği olmaması nedeniyle yöre halkı bu incecik kumların gemilerle taa Kuzey Afrika'dan getirildiğine inanmaktadırlar. Kum taşınırken görmediğim, her hangi bir tarihi kaynakta izine rastlamadığım için ben onların yalancısıyım.

Kleopatra Adası (Sedir Adası) Marmaris ilçesinin yaklaşık 18 km kadar kuzeyinde yer almaktadır. Kleopatra Adası'nın bir başka adı da "Sedir Adası"dır. Ada, Kleopatra Plajı olarak bilinen altın kumlu sahili ve Roma dönemine tarihlenen Cedrae antik kenti ile de ünlüdür. Halen ada üzerinde kent surların kalıntılarını da yer yer görmek mümkündür. Antik kent gezilirken, oldukça iyi durumdaki tiyatro kalıntıları da görülebilir. Kimi yazıtlar, bu bölgede tanrı Apollon onuruna atletizm festivallerinin düzenlendiği bir Agora'nın (kent meydanı) varlığından da söz etmektedirler. Adı Kleopatra ile ilişkilendirilen Sedir Adası, Ege Denizi'nde ya da 40 yıl önce aramızdan ayrılan Anadolu sevdalısı rehber ağabeyimiz, öğretmenimiz Halikarnas Balıkcısı'nın deyimiyile "Altıncı Kıta Akdeniz"de bulunan güzel adalardan biridir.

Ayrıca bu adanın da antik dönemde Kleopatra'ya armağan edildiği söylenmektedir. Değişik renkli ve yöreye özgü olan kumların bir tutamını, bir fiskecini bile almak yerel yöneticilerce kesinlikle yasaklanmıştır. Kumlar bir biçimde koruma altına alınmıştır da denilebilir. Kleopatra Adası'nda yüzerken ya da güneşlenirken üzerinize yapışan kumları dışarı taşıyamamanız için, deniz sonrası duş alma zorunluluğu getirilmiştir. Kısacası Kleopatra gibi adanın kumları da kıymetlidir.

Kumlara ilişkin biraz daha ayrıntı vermemiz gerekirse, küçük birer boncuk gibi olan kum taneleri, insan tenine yapışmaz dense de durum pek de öyle değildir. İncecik kumlar yapışkandır. Kumların asıl ayırıcı özelliği ise, belde halkı tarafından ateşte yandıklarına

inanılmasıdır. Neden böyle derler, buna körü körüne inanırlar, bilinmez.

Kleopatra (Sedir) Adası'nı çevreleyen deniz, lacivert ve turkuaz (yeşil ve mavi=Türk mavisi) karışımı bir renge sahiptir. Ünlü ressam Van Gogh'un adını verdiği turkuazı oluşturan yeşil ve mavi, tam da burada kararınca karılmıştır.

Sahilden kum almak yasak dedik, ama dinleyen var mı? Özellikle yaz mevsiminde ve mavi turlar sırasında sıklıkla ziyaret edilen yerlerin başında gelen Kleopatra (Sedir) Adası, ziyaret yoğunluğu nedeniyle ve kum almak yasak olmasına karşın, sahilden hatıra olarak kum alınması nedeniyle yöreye özgü değerli kumlar giderek azalmaya başlamıştır. Yasak koymanın çözüm olmadığı, hele bizim insanımız için bir anlam ifade etmediği, hatta daha da kışkırtıcı olduğu, almaya özendirdiği bir gerçek mi ne dersiniz?

Ada ve çevresinde çok sayıda zeytin ağacı bulunmaktadır. Bu bölgeler eskiden sedir ağaçları ile kaplı idi. Günümüzde sedir ağaçları yerlerini zeytin ağaçlarına bırakmış bulunmaktadır.

Sakin ortamda adada denize girmek, incecik kumlar üzerinde yürüyüşler yapmak, bu arada Kleopatra'yı düşünmek, onunla empati kurmak mümkündür. Dünyüyle bugünüyle bizlere çeşitli güzellikler sunan Sedir Adası, doğal bir cennet olarak bizleri çağırmaktadır.

Bitti mi, bitmedi. Kleopatra, güneşin doğuşuna da, batışına da aşık olmuş Anadolu'da. Derler ki, sadece gün batımını seyretmek için Antik Side kentine gelir, kendi adını taşıyan plajın kıyısına oturur, güneşin batışını seyreder, geleceğe dair, aşka dair ne hayaller kurarmış.

Biz, yazılanların yalancıyız ama elini sıcak sudan soğuk suya sokmayan Kleopatra, sırf çok sevdiği Markus Antonius'u kendisine bağlamak için, mutfaka girer, orada sanatını konuşturur, ona çok güzel yemekler hazırlarmış.

"Kalbe giden yol mideden geçer" düşüncesiyle, Mısır Kraliçesi Kleopatra'nın, Romalı sevgilisi Marcus Antonius'u tavlama, kendisine bağlamak için Side'de, İskaroz balığı karaciğerinden lezzetli mezeler hazırladığını, Antonius'un da bir erkek olarak bir istisna olmadığını, onun da kalbine giden yolun gerçekten midesinden geçtiğini, bunun sonucu olarak Kleopatra'nın onu da kendisine uzun süreli aşık etmeyi başardığını, hemen her dediğini ikiletmeden yaptırttığını biliyoruz ve "Sen neymişsin be Kleopatra!" demeden kendimizi alamıyoruz.

Mısır'ın fattan kraliçesi Kleopatra, cinsi cazibesini kullanarak, Anadolu'da da her dediğini ikiletmeden yaptırtmış, her istediğini anında almış kısacası.

ÖNCE ZORAKİ BULUŞMA, SONRA AŞK

Julius Sezar'ın evlatlığı olan Brutus tarafından öldürülmesinin ardından Roma'da yönetimi ele geçiren komutanlardan biri olan Markus Antonius, Mısır ve Roma arasındaki sorunları çözümlemek adına Kleopatra ile Kilikya denilen bölgede, verimli Çukurova'nın en büyük kentlerinden biri olan Tarsus'ta MÖ 41 (42?) yılında ilk zoraki buluşmasını gerçekleştirmiştir.

Doğuya doğru yol alırken, Roma İmparatorluğu'na bağlı Asia Eyaleti'nin başkenti, aynı zamanda da en önemli liman kenti olan Ephesos (Efes) ziyareti sırasında halktan büyük saygı ve sevgi gören Marcus Antonius, bu kentten ayrılıp doğuya gitmeden önce Q. Delliüs adlı legatusunu (=elçisini), Mısır'a göndererek, kraliçe Kleopatra'yı Kilikia'ya (Tarsus'a) getirmesini istemiştir.

Buna zoraki buluşma dedik. Aslında Kleopatra, Antonius'un karşısındaki Cassius'a yardım etmiş olduğu için bir biçimde sorguya çekilmek ve cezalandırılmak üzere Antonius tarafından Tarsus'a çağırılıyordu. Ne var ki, Mısır Kraliçesi Kleopatra'nın Tarsus'a gelişi, bir biçimde Marcus Antonius'un

kaderini de değiştirmiş, sularını tersine akıtmıştır. Gittiği her yerden vergi toplayan Marcus Antonius'un Anadolu yarımadasında vergiden muaf tuttuğu ve ayrıcalık tanıdığı çok az kent arasında Tarsus kentinin de bulunması ilginçtir.

Sıradışı ve zoraki olan bu Tarsus buluşması, hesapları alt üst etmiş, Kleopatra ile Antonius arasında yeni bir aşkı filizlendirmiştir. Bir sonraki yıl, yani MÖ 41 yılında Kleopatra, yeni sevgilisi Marcus Antonius ile Antakya'da evlenmiş ve bir dönem İskenderiye'de birlikte olmuştur.

Bu sevgi ortamında, Marcus Antonius, sevdiği kadın olan Kleopatra'nın Mısır Kraliçesi olma isteğini onaylamıştır. Bu isteği gerçekleştirdikten sonra bir kez daha Anadolu'ya geçerek, Ermenistan ve Partlar üzerine yürüyen ve büyük bir zafer kazanan Antonius, savaş sırasında hem karadan hem de denizden Mısır ordusuna da kumanda etmiştir.

Kleopatra ile Antonius'un evlilik dışı birlikteliklerinden Helios ve Selene adlarında iki çocukları olmuştur. Üçüncü çocuklarının adı Filadelphos idi. Kleopatra ile Antonius'un yaklaşık on yıl kadar süren beraberlikleri büyük ölçüde Tarsus kentinde gerçekleşmiş, Tarsus bu tarihi aşka ev sahipliği yapmıştır. Ünlü ikilinin Tarsus bu-

luşmaları, defalarca filmlere konu olan destansı aşk öykülerine tanık olmuştur. Tarsus, bu büyük aşka her aşamada tanık olan tek kent konumundadır.

Cinsel çekiciliğini ve aşk ilişkilerini hep dediklerini yaptırtmakta birer koz olarak kullanan fettan Kraliçe Kleopatra, 39 yıllık oldukça kısa ömründe, Roma ve Mısır arasındaki siyasal birlikteliği oluşturmak için büyük çaba harcamıştır. Bunu gerçekleştirmek adına cinsel cazibesi ve akli dahil eline geçen her kozu, her fırsatı değerlendirmiştir.

Kleopatra, yönetime gelmek ve yönetimde daha uzun süre kalmak uğruna akla gelen her yolu geçerli sayan bir anlayışa sahipti. Siyasal gücü elinde tutmak adına, iktidar hırsı nedeniyle kardeşleri ile evliliği bile göze almış, önlere arkalarından çeşitli dolaplar çevirmiş, çeşitli kışkırtmalara ve adam öldürmelere adı karışmıştır. Markus Antonius başta olmak üzere kimi Romalı komutanlar ile nikahsız (gayrimişru) evlilikler yapmış, gücünü korumak adına eline geçen her fırsatı çekinmeden, önünü ardını düşünmeden kullanmıştır.

Marcus (Markus) Antonius'un Kleopatra'nın etkisinde kalarak Anadolu'ya yaptığı en büyük kötülüklerden biri si de, İskenderiye ile Bergama kitaplıkları arasındaki kültürel rekabeti, Kleopatra'nın bireysel istekleri doğrultusunda değerlendirip, Bergama ve diğer Anadolu kitaplıklarında bulunan kitapları İskenderiye'ya taşıtmıştı.

Marcus Antonius'un Kraliçe Kleopatra'ya hoş görünmek adına İskenderiye'ye taşıttığı Bergama kitaplığında toplam 200 bin cilt kitap bulunmaktaydı. Bu sayı ile Bergama, antik dünyada bünyesinde barındırdığı kitap sayısı bakımından ikinci sırada idi.

Yazar Plutarkhos'a göre, kraliçe Kleopatra, fazla güzel ve alımlı olmamasına karşın, birlikte olduğu erkeği, kısa süre konuştuğu herhangi bir kimseyi etkisi altına almayı biliyordu. Kleopatra, fettan, işini bilir, kendinden emin tavırları ile Marcus Antonius'un huzuruna çıktığı ilk andan itibaren onu etkisi altına almış ve kendine bağlamasını bilmiştir.

İkili arasında oluşan ve sonradan dillere destan olan bu aşk, Marcus Antonius'un asıl işlerini bırakmasına, boşlamasına ya da savsaklamasına neden olmuştur.

Kleopatra'nın büyük etkisi ile Antonius, Fenike ve Syria gibi doğu eyaletlerinin bazı kısımları ile Kilikia'nın bir bölümünü Kleopatra'nın iki oğlundan genç olanına, yani Ptolemaios Philadelphos'a armağan etmiştir. Kesin sınırlar tam olarak tespit edilemese bile, Anadolu'da Akdeniz kıyısında gemi yapımına uygun sedir ağaçlarıyla ünlü liman kentleri Hamaxia'dan (Alanya yakınlarında Elikesik) başlayarak günümüzde Silifke ile Erdemli arasında kalan Elaiussa'nın (=Ayas) kraliçe Kleopatra ve çocuklarına ait topraklar arasında yer aldıkları bilinmektedir.

Bilinen bir husus daha var. İsauria bölgesinde yer alan Domitiopolis (=Ermenek-Dindebol Koyu) ile Anamur'un (Anamurium) kuzeyinde yer alan Titiopolis (=Kalınören) antik kentlerin isimlerinin bizzat Kleopatra tarafından verilmiş olmasıdır. Bu kent adları Marcus Antonius'un çok sevdiği adamlara aitti. Bu durum da, Kraliçe Kleopatra'ya Antonius tarafından sadece Kilikia'nın kıyı kesimlerinin değil, aynı zamanda iç kesimlerinin (Dekapolis dahil) verildiği anlamına gelmektedir. Bu durum, aynı zamanda Kleopatra'nın sadece gemi yapımında kullanılan Hamaxia gibi ormanlık alanlarla ilgilenmediği anlamına da gelmektedir.

Anadolu, sen ne menem bir yerin ki, tarih boyunca herkes seni yolgeçen hanı olarak kullanmış, konaklamış, yerleşmiş, vatan edinmiş. İlgisi üzerinden hiç eksik olmamış.

Akdeniz'in İncisi **ALANYA**

Alanya Kızıl Kule ve Liman / Alanya Red Tower and Harbour (Foto: AFSAK-Ali ARAL)

Kemal ÖZEN,
Rehber - Meteorolog

Türkiye'nin Akdeniz ve tatil deyince akla ilk gelen sıcak kentlerinden birisidir Alanya. Bir yüzünü güneşin sarısına, kumsalın beyazına ve denizin mavisine, diğer yüzünü de çıkması zor, dik bir merdiven misali yükselerek arkasında kendisini kollayan yeşil ile kahverengi arasındaki Toroslar'a çevirmiştir. Akdeniz kıyısı boyunca yatay gelişmiş, anayol boyu kilometrelerce dizilmiş büyüklü küçüklü yüzlerce oteliyle bir kent karşılar ilk gelenleri.

Tarih nerede başlar, nerede biter bilinmez Alanya'da... Yerleşik hayatın eğrelti yapıları arasında

olmadık yerde çıkıverir karşınıza; ya bir Bizans kilisesi ya da heybetli ve ayakta kalmak için bugüne kadar direnmiş bir Selçuklu kalesi olur. Bazen kıyıda bazen de daha yukarılarda deniz ticaretinin bir ayağı olarak kurulmuş küçük antik yerleşimlerin zenginliği kenti ve çevresini daha mistik yapar... Eski Alanya, kalenin bulunduğu yarımada üzerindedir. Yenisi ise kıyı boyunca zaman zaman da kıyıda içerilere doğru çatal veren düzlüklerde, hatta son yıllarda yer kalmamışçasına Toroslar'ın denizi gören yamaçlarında...

COĞRAFİ VE TOPOĞRAFİK YAPI

Alanya, Antalya merkezinin doğusunda ve Antalya'ya 135 km mesafe uzaklıkta, Torosların denize doğru iyice yaklaştığı bir kıyı coğrafyası üzerindedir. Kent, yamaçlarına oturduğu Torosların Akdeniz'e bakan ilk sırası 700-1100 metrelerdeyken, daha kuzeyde 1650 metre yüksekliğindeki Cebelreis Tepesi ile başlayan, 2100-2500 metrelik kış turizmüne uygun Akdağ (2450 m) gibi tepelerle ve dağlar arasındaki (1000-1700 metre) platolarda yürük yaşamının vazgeçilmezi olan ve

yazın bunaltıcı, nemli sıcaklığından kaçanların yaşadığı yaylalarıyla çift yönlü bir yaşam barındırır.

İç Anadolu ile bağlantısının çok engebeli ve güç olması kenti, zamanla deniz ticaretinin gelişmesine olanak sağlayan bir süreç evirmiştir. Bunda üzerinde bulunduğu yarımada'nın doğal liman yapısına elverişli olması ve su kaynakları etkili olmuştur. Evliya Çelebi döneminde Alanya Kalesi'ne halk arasında "**Sarnıç Kalesi**" denilmektedir. O dönemde orta kalede bugün toprak altında olan 300 kağıt ev, Tophane dediğimiz aşağı kalede de 800 civarı ev mevcuttu. Limana bakan cephelerde ise çam ağaçları ve balyemez topları vardı.

Kentin antik çağlardaki bu konumu uzun yıllar korsanlar için bir avantaj olmuştur. Bu durumu kullanan bir diğer kişi ise buraya Akdeniz'i egemenliği altına almak için Tersane ve Kızıl Kule'yi yaptıran Selçuklu Sultanı Alaaddin Keykubat'tır.

ALANYA

The Pearl of the Mediterranean

Kizilkule en üst kat / Red Tower, the uppermost storey (Foto: AFSAK-Ali ARAL)

Kemal OZEN,
Tour Guide - Meteorologist

Alanya is one of the hot cities of Turkey that comes into mind first when the Mediterranean and holiday are mentioned. It has turned its one face to the yellow colour of the sun, the white colour of the beach, and the blue colour of the sea, and its other face to the Taurus mountains between the colours of green and brown, which are hard to climb, rising like a steep staircase, protecting it from behind. A city which has developed horizontally along the Mediterranean coast meets the first comers with hundreds of hotels of varying sizes lined for several kilometers long along the highway.

It is unknown where the history begins and ends in Alanya... It emerges at an unexpected place among the barracks of the settled life; it becomes either a Byzantine church or a Seljuk fortress which is majestic and which has strived to survive. The richness of the small ancient settlements which have been established sometimes on the shore and sometimes further up as a pillar of sea trade market the city and its

surroundings more mystical... Old Alanya is on the peninsula where the castle is located. And the new one is along the shore, sometimes on the plains that create forks inland from the coast, and even on the slopes of the Taurus mountains overlooking the sea as if there has been no place left in the recent years...

GEOGRAPHIC AND TOPOGRAPHIC STRUCTURE

Alanya is in the east of the center of Antalya, at a distance of 135 km from Antalya, and on a coastal geography where the Taurus mountains have come fairly close to the sea. The city hosts a double-sided life with the hills such as Akdag (2450 m) of 2100-2500 meters suitable for winter tourism, starting with the more northerly Cebelreis Hill of 1650 m, while the first line of the Taurus mountains overlooking the Mediterranean Sea, on the slopes of which the city is settled, is about 700-1100 meters, and its plateaus among the mountains (1000-1700 m) which are indispensable of the nomadic life and where those who escape from the muggy and humid hot of the

summer live.

The fact that its connection with the Central Anatolia is very hilly and hard has inverted the city into a process that allowed the development of sea trade over time. The convenience of the peninsula on which it is located for the natural harbor structure and the water resources have been effective in this regard. The Alanya Castle used to be called "Cistern Castle" among the people during the period of Evliya Chelebi. At that time, there used to be 300 stone houses in the middle castle, which are under the ground today, and about 800 houses in the lower castle that we call Tophane. And there were pine trees and "balyemez" cannons in the fronts overlooking the harbor.

This location of the city has been an advantage for pirates for many years in the ancient times. And another person who has taken advantage of this situation is the Seljuk Sultan Alaeddin Kaykubad

Uzaktan Alanya Yarımadası (Foto: Sinan ŞARAPÇI-Rehber)
A Faraway View of the Alanya Peninsula

Kentin kuzeyinde sırtını yasladığı Toros dağları; Alp-Himalaya kuşağının bir kolu olup, şiddetli kıvrılma sonucu oluşmuş, ağırlıklı permokarbonifer masiflerin; yani şistlerin üzerini örten, esmer renkli, bazen kristalleşmiş kalın kalker tabakalarının milyonlarca yıl önce deniz içinde meydana gelmiş oluşumlarıdır. Bu jeolojik yapı, Akdeniz kıyılarının hemen üstünde yükselen Toroslar üzerinde ve etrafında karstik çöküntüler, düdenler, obruklar, yeraltı gölleri, keskin vadiler, yerin altına bir batıp birden ortaya çıkan ırmak ve derelerin oluşumuna yol açmıştır.

Akdeniz Bölgesi çok dağlıktır, dağlarla deniz ve ovalar arasındaki düşey fark çok fazla olduğundan, bu dağ silsilesi kıyı üzerinde genel itibarıyla kuzeye kapalı koruyucu ve kışları ılıman iklim yaratan bir etkiye sahiptir ki eski çağlarda dağların birden dikleşmesi sonucu özellikle yazları oluşan yüksek nemin bataklığa çevirdiği bu kıyılarda; sıtma hastalığının yayılması için ortamın çok uygun olması ve Akdeniz kıyıları boyunca güçlü bir biçimde devam eden korsanlık faaliyetleri nedeniyle yerleşimin aksine daha yukarılarda, nemin azalmaya başlamasına neden olan kuzeye açık, yüksek yerlerde daha erken başladığını görebiliriz. Bu yerleşimler ilk defa Torosların güneye bakan kalkerli yapısı nedeniyle mağara oluşumuna izin

veren eteklerindeki karstik yapıların içinde ve su kaynaklarına yakın noktalarda başlamış, antik çağlarda da Alanya'nın etrafında kümelenmiş Hamaxia, Laertes, Syedra, Colybrassus gibi göreceli yüksek rakımlı kentlerin kıyılarıdaki yerleşimlerden daha önce kurulmalarına sebep olmuştur. Zamanla deniz ticaretini besleyen orman ürünleri ve kereste gibi ticari hammaddelerin aşağılara ırmak ve dereler yoluyla taşınması ve deniz ticaretinin yoğunlaşmaya başlamasıyla Coracesium, Iotape, Selinus gibi ticari liman kentlerinin kurularak ticaretin eksik ayaklarının tamamlandığını söyleyebiliriz. Bununla birlikte bu iklim yapısı yörede, uzun ve son yarısı kurak bir yaz isteyen pamuk, yer fıstığı, susam gibi bitkilerin bolca yetiştirilmesine, fasulye, karpuz ve mısır gibi ürünlerin ikinci hasadının yapılabilmesine olanak sağlar. Dağların kıyıya yakın olması sebebiyle yeterince geniş ölçüde olmayan tarım sahalarını genişletmek için kıyı yükseltileri üzerinde "mandal" denilen taraça tarlalar toprak taşıma yoluyla oluşturulmuştur.

FLORA-FAUNA

Sert kayalar ve kalkerli yapının şekil verdiği tipik Akdeniz bitkisi olan makiler ve fundalıkların yanında yeşil meşe, zeytin, mersin, defne, sakız ağacı (menengiç), harnup, malta eriği, mazi, zakkum, kocayemiş, demirhindi, ha-

Yaylada bir Yörük (Foto: Kamuran AKYILDIZ)
A nomad in the highlands

yıt, tesbih, erguvan, selvi, nar, incir, hünnap ta bitki zenginliğinin bir parçasıdır. İklimden dolayı kendini korumaya alan bitkiler toprağın yapısı sebebiyle aşağıya doğru çok köklenemediklerinden kısa boylu, yaprakları sert, parlak, bazen yağlı, kokulu veya tüylüdür. Burada şair Sunay Akın'ın "Makiler" kitabındaki Akdeniz için söylediği dörtlük biraz iklimi anlatır.

*"Bir an önce görünsün diyyedir
Akdeniz,
Buralarda ağaçlar hep çocuk kalır."*

Alanya orman ve yeşil alan oranı (% 65 civarı) itibarıyla Akdeniz'de Karadeniz'e en çok yaklaşan ilçedir. Tabii ki bunda yüksek nemin ormanları yangınlardan koruyan özelliği de birincil etkenlerdendir. Sahil hattı ve hemen yukarılarında ormanlık alanın esas bölümü kızılçam diğer adıyla sahil çamından oluşur. Torosların 1000-2000 metrelik yüksek bölümünde karaçam, ardıç, katran, çınar, kızılgaç, palamut meşesi (Eli-se Reclus'a göre Anadolu'da var olan ve önemli kısmı Toroslar'da bulunan 52 meşe türünden 26'sı dünyanın başka hiçbir yerinde yoktur), Akdeniz göknarı ve endemik bir tür olan sedir ağacı genel orman yapısını oluşturur. Özellikle sedir ağacının güçlü ve dayanıklı yapısıyla ilk çağlardan beri ticaretin önemli bir ayağını oluşturduğu,

who built the Tersane (shipyard) and Kizil Kule (Red Tower) here in order to take the sovereignty of the Mediterranean Sea.

The Taurus mountains, against which which the city has leant in the North, are a branch of the Alpine-Himalayan row, and are the formations of the dark coloured, sometimes crystallized, thick layers of limestone covering the mainly permocarboniferous massifs, i. e. schists, which have been formed as a result of severe curling, that have been created in the sea millions of years ago. This geological structure has led to the formation of karstic depressions, sinkholes, potholes, underground lakes, sharp valleys, and rivers and streams that sink to underground and emerge suddenly on and around the Taurus mountains that rise just above the Mediterranean coast.

The Mediterranean Region is very mountainous, as the vertical difference between the mountains and the sea and plains is very high, this mountain range has an effect closed to the North and protective, and creating a mild climate during the winter. In the old ages, due to the reason that the environment for the spread of malaria was very suitable in this coast that the high humidity occurring especially in summer turned into swamp as a result of the sudden steepening of the mountains, and the piracy ongoing powerfully along the Mediterranean coast, we can see that the settlement contrariwisely started earlier further up, in high places open to the North which caused the decrease in humidity. These settlements started first inside the karstic structures at the foothills of the Taurus mountains allowing the formation of caves due to their South-facing limestone structure and at points close to the water resources. They clustered around Alanya also in the ancient times, and caused the establishment of cities with relatively high altitude such as Hamaxia, Laertes, Sye-

dra, Colybrassus before the settlements on the coast. Over time with the transport of the commercial raw materials such as forest products and timber supplying for the maritime trade down via rivers and streams, and the intensification of maritime trade, we can say that commercial port cities such as Coracesium, Iotape, Selinus were established and the missing pillars of trade were completed. In addition, this climate structure allows the abundant production of plants that require a long and last half dry summer such as cotton, peanuts, sesame, and the second harvest of products such as beans, watermelon and corn. Terraced fields were created by earth moving on the coastal raises in order to widen the agricultural fields which are not wide enough as the mountains are close to the coast.

FLORA-FAUNA

The maquis and shrubberies which are the typical Mediterranean vegetation shaped by the hard rocks and calcereous structure are a part of the plant richness as well as the green oak, olive, myrtle, bay, gum tree, carob, malta plum, oak gall, oleander, strawberry, tamarind, chaste, rosaries, redbud, cypress, fig, pomegranate, jujube. As the plants, which protect themselves due to the climate, cannot root down much due to the soil structure, they are short, and their leaves are stiff, bright, sometimes greasy, smelly or hairy. Here, the verse told by the poet Sunay Akin in his book "Maquis" for the Mediterranean tells a little about the climate:

"So as that the Mediterranean Sea would appear immediately, The trees always remain child here."

Alanya is the county in the Mediterranean region closest to the Black Sea region in terms of the ratio of forests and green areas (around 65%). Of course, the feature of high humidity protecting the forests from fires is one of the primary factors. The coast line and the main part of the wooded area just above consist of ponderosa pines. Larch, juniper, tar,

oak, alder, acorns oak (according to Elise Reclus, 26 of the 52 oak species present in Anatolia and mainly on the Taurus mountains are present nowhere else in the world), the Mediterranean fir, and a kind of endemic cedar tree create the general forest structure in the high part of the Taurus mountains of 1000-2000 meters. Especially, it is known that the cedar tree has formed an important pillar of trade since the first centuries with its strong and durable structure, and has taken part in the construction of palaces and galleons of many civilizations including especially the ancient Egypt in the Mediterranean basin by being carried from the higher parts to the shore via rivers. It is also known that the city and brook of Syedra near Alanya were named after this tree.

Around 300 native plants and 17 endemic plants have been identified in the Alanya Castle which has a mountainous structure of 130 hectares.

Among these endemic plants, there are *Centaurea scopulorum scopulorum*, *Conringia grandiflora*, *Rosularia globularifolia*, *Isatis tinctoria*, *Ricotia carnulosa*, *Ricotia sinuata*, *nigella arvensis*, *Alkanna macrosiphon*, *alkanna tinctoria*, *Ajuga bonbycina*, *Phlomis leucophracta*, *Arenaria pamphylica*, *Linaria chalapensis*, *Ballota inaquidens*, *Ballota latibracteolata*, *Duranii* and *Thymus*.

As fauna, there are varieties of living creatures such as the Mediterranean seal (*Monachus monachus*), seahorses, sea turtles, sea bass, grouper, eels, dolphins in the sea; and grizzly bear, chameleon, mountain crow, mountain goats, turtles, dipper, hawk, swift, rook, cuckoos, hoopoe, silk, rock pigeon, red partridges, owls, rabbits, wild boars, crabs, scorpions, snakes, and dragonflies on land.

The reason that banana, which was known as an ornamental plant for many years although it

yukarılardan kıyılara ırmaklar yoluyla taşınarak Akdeniz havzasında başta Eski Mısır olmak üzere birçok medeniyetin saraylardan tutun kalyonlarının yapımına kadar rol aldığı bilinmektedir. Hatta Alanya civarındaki Syedra kentine ve çayına adını verdiği de bilinmektedir.

Foto.16-Alanya Kalesi kelebeği (Foto: Alanya.bel.tr)

130 hektarlık dağlık bir yapıya sahip Alanya Kalesi'nde 300 civarı doğal bitki ve 17 tane de endemik bitki tespit edilmiştir.

Bu endemik bitkiler arasında; Centaurea scopulorum scopulorum (Peygamber çiçeği), Conringia grandiflora, Rosularia globulariifolia, Isatis tinctoria (çivitotu), Ricotia carnulosa, Ricotia sinuata, nigella arvensis, Alkana macrosiphon, alkana tinctoria (havacıva otu), Ajuga bonbycina, Phlomis leucophracta, Arenaria pamphylica, Linaria chalapensis, Ballota inaquidens, Ballota latibracteolata, Duranii ve Thymus bulunmaktadır.

Fauna olarak denizlerde Akdeniz fokü (Monachus monachus), Denizati, deniz kaplumbağası, Lahoz, Orfoz, Yılan balığı, Yunus balığı; karada ise boz ayı, bukalemun, dağ kargası, dağ keçisi, kaplumbağa, derekuşu, doğan, ebabil, gökkarga, guguk kuşu, ibibik, ipekböceği, kaya güvercini, kınalı keklik, baykuş, tavşan, yaban domuzu, yengeç, akrep,

yılan, yusufoçuk gibi canlı çeşitleri bulunur.

Anamur ile birlikte Alanya ve Gazipaşa civarında 1850'lerde Mısır'dan gemiyle gelmesine rağmen uzun yıllar süs amaçlı bir bitki olarak bilinen, üretimine ancak 1930'lardan sonra başlanan, kendine özgü küçük hacmi, yoğun şeker miktarı ve tüketim ömrü kısa olan muzun ve ayrıca yetiştirildiği alan her geçen gün yoğun yapılaşma nedeniyle azalan portakalın daha yüksek kalitede olmasının sebebi, Antalya'nın havasının göreceli daha az nemli iken buralarda nem miktarının özellikle muzun istediği yükseklikte olduğu yaz mevsimi değildir sadece, esasen kışın hava sıcaklığının daha yüksek seyretmesi ve don olasılığının buralarda çok daha nadir rastlanır olmasındandır.

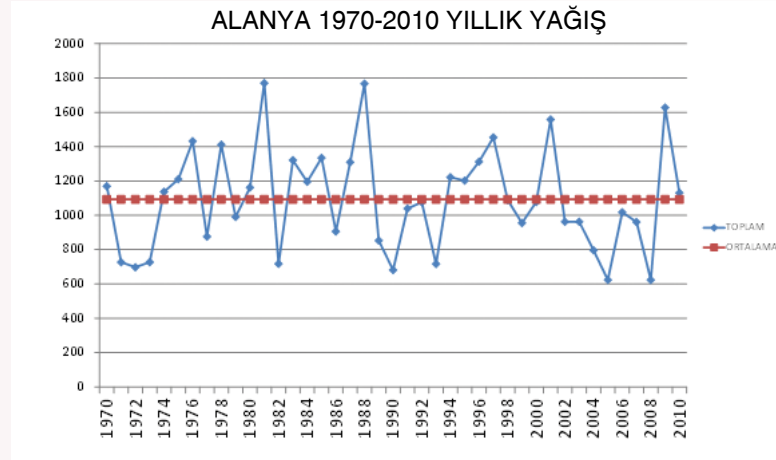
İKLİMİ

Yılın yaklaşık 150 gününü güneşli 110-140 gününü parçalı bulutlu

60-70 gününü yağışlı geçiren Alanya güneşli 150 günün yaklaşık 60 gününü tropik, 90 gününü ise subtropik olarak yaşar. Yazın günlük güneşlenme ortalaması 13 saat civarındadır. Yıllık yağış miktarı ortalaması 1100 kg/metre olmasına rağmen bu yağışlar 60-70 güne sığdığı için etkili sağanaklara sıkça rastlanır. Sonbahar ve baharın ilk dönemlerinde yılda 10-15 gün denizde oluşan hortumlar özellikle Okurcalar- İncekum dolaylarında karaya kadar ilerleyerek sahildeki otellerde zarar oluşturur.

Alanya'nın Akdeniz bölgesindeki birçok yerden fazla yağış almasının en önemli nedeni Toros Dağlarının hemen Alanya'nın gerisinde bir duvar gibi yükselerek, Akdeniz üzerinden gelen nemli hava kütlelerini tutmasıdır.

Kışın bile en düşük deniz suyu sıcaklığının 16 derece olduğu Alanya'da

ALANYA Uzun Yıllar İçinde Gerçekleşen Ortalama Değerler (1975 - 2012)

ALANYA	Ocak	Şubat	Mart	Nisan	Mayıs	Haziran	Temmuz	Ağustos	Eylül	Ekim	Kasım	Aralık
Uzun Yıllar İçinde Gerçekleşen Ortalama Değerler (1975 - 2010)												
Ortalama Sıcaklık (°C)	11.8	11.9	13.8	16.9	20.9	25.0	27.7	27.9	25.4	21.3	16.5	13.2
Ortalama En Yüksek Sıcaklık (°C)	16.2	16.3	18.3	21.1	24.7	28.7	31.5	32.0	30.2	26.5	21.6	17.7
Ortalama En Düşük Sıcaklık (°C)	8.6	8.4	10.1	13.0	16.7	20.4	23.3	23.6	21.2	17.4	13.0	10.0
Ortalama Güneşlenme Süresi (saat)	4.2	4.7	6.4	7.7	9.7	11.0	10.9	10.4	9.3	7.2	5.6	4.4
Ortalama Yağışlı Gün Sayısı	13.8	11.6	9.6	8.5	4.8	1.8	1.3	1.6	2.9	6.8	10.0	13.1
Aylık Toplam Yağış Miktarı Ort. (kg/m ²)	199.6	148.7	98.6	65.5	33.7	9.9	10.0	5.7	19.1	98.6	186.7	231.5
Uzun Yıllar İçinde Gerçekleşen En Yüksek ve En Düşük Değerler (1975 - 2010)*												
En Yüksek Sıcaklık (°C)	23.2	25.0	28.1	30.7	35.4	37.8	40.8	39.6	37.2	34.9	30.0	24.7
En Düşük Sıcaklık (°C)	-1.9	-2.2	0.9	4.0	9.8	13.3	16.9	14.1	13.2	9.5	2.9	0.4

Günlük Toplam En Yüksek Yağış Miktarı 16.11.1988 - 205.7 kg/m², Günlük En Hızlı Rüzgar 18.10.1972 - 124.6 km/sa En yüksek sıcaklık 29.07.2007 tarihinde 40.8 derece, En düşük sıcaklık 21.02.1983 tarihinde -2.2 derece

was brought from Egypt by ship in the 1850's, the production of which was started only after the 1930's, which has a unique small volume, intense amount of sugar and a short life of consumption, and orange, the amount of fields on which it is grown decreases each passing day due to intensive construction, have a higher quality in Anamur and around Alanya and Gazipasa is not only the season of summer in which the amount of moisture is as high as required especially by banana while the Antalya weather is relatively less humid, but mainly the fact that the temperatures remain higher during the winter and the possibility of freezing is much rarer here.

CLIMATE

ALANYA Average Values that have Occurred throughout the Long Years (1975 - 2012)

Daily Total Highest Precipitation Amount 16.11.1988, 205.7 kg/m²
Daily Fastest Wind 18.10.1972, 124.6 km/hr

Highest temperature on the date 29.07.2007 40.8 degrees
Lowest temperature on the date 21.02.1983 -2.2 degrees

Alanya, in which about 150 days of the year are sunny, 110-140 days cloudy, and 60-70 days rainy, lives about 60 days of 150 sunny days tropical, and 90 days subtropical. In summer, the daily sunshine average is about 13 hours. Although the annual precipitation amount average is 1100 kg/meter, effective torrential rains are quite common as these rains fit in 60-70 days. The whirlwinds which occur on the sea 10-15 days a year in the early fall and spring advance to the land especially around Okurcalar-Incekum and damage the hotels on the beach.

The most important reason that Alanya receives more precipitation than many places in the Mediterranean region is that the Taurus mountains rise just behind Alanya like a wall, and hold the moist air masses coming over the Mediterranean Sea.

In Alanya, where the lowest temperature of sea water is 16 degrees even in winter, the temperature rises up to 29-30 degrees in the late summer and early September, and the sea surface is almost warmer than the land surface during the majority of the year.

The prevailing wind direction is east and North in winter, and the wind blows from the south-south-west directions from the months of spring until the middle of fall. And this makes logical the possibility that the sands that the streams in the east of the present Alanya peninsula, which was an island thousands of years ago, carried up to the sea in winter, and the streams in its west in the months of spring and summer, created a tombolo between this tiny island and the Taurus mountains, together with the effect of the prevailing winds and waves over time. The heat becomes unbearable during the time of the North-east wind, which blows from the land to the coast and sea, which heatens as it descends to the coast, the scorchingness of which increases as it heatens, which withers the products such as corn, beans, and sometimes tomatoes and peppers, and which continues at the same intensity day and night for 1-2 weeks, between the last half of July and the first half of August. Winds, which have a slight cooling effect from the land at night and from the sea during the daytime, blow on the coast. During the period of the hot wind of 1-2 weeks also called Ayyaam Bahr, which blows from the land and which hits in the face like a flame, there is a dead silence in the city except for a few tourists wandering during the daytime despite the whole crowd. The first few weeks of September are the period of hotter times also called "Mihrican" or "Exhibition Heats" by the local people, but at least the nights have started to be cooled. Although there is precipitation for

a few days in October, this month is considered as included in the summer season in terms of its overall structure.

POPULATION AND TOURISM

According to the census of 2012, the total population is about 265,000 together with the towns and villages, the population of the center of Alanya being 106,000. And although the resident foreign population in the city seems to be 23,000 officially, it has approached 30,000 due to the fast real estate movements in recent years. The largest part of these foreign property owners consist of the citizens of Germany, and then the citizens of Russia, Denmark, Ukraine, Netherlands, Norway, and Finland respectively. There is also a considerable increase in the real estate purchase of the Russians in recent years. There are around 1,000 foreign-owned companies in the city.

The city's population approaches 600-700,000 from time to time during the peak season in summer due to the summer people, temporary labourers, lodgers and domestic tourists as well as the capacity of about 680 tourist facilities and more than 160,000 touristic beds. The number of tourists coming to the city each year is between 2.5 to 2.8 million.

THE CITY OF ALANYA AND ITS HISTORY

Alanya is a historic and touristic city on the coastal strip in the east of the province of Antalya towards the east of the country, the history of which extends to the Paleolithic (Stone) period, but which was known as the winter capital and the most important naval base of the Seljuks in the Mediterranean. The oldest settlement information about Alanya has been obtained with the studies of Prof. Dr. I. Kilic Kokten who also excavated the Karain Cave. As a result of the researches of Prof. Dr. I. Kilic Kokten in Kadiini (it is seen that there are three times larger stalactites and stalagmites here than the Damlatas Cave in

yaz sonu Eylül başlarında sıcaklık 29-30 derecele-re kadar çıkmakta, yılın büyük bölümünde deniz üzeri neredeyse kara yüzeyinden daha sıcak olmaktadır.

Kışın hakim rüzgar yönü doğu ve kuzey, bahar aylarından güzün ortalarına kadar güney-güneybatı yönlerden eser. Bu ise binlerce yıl önce ada halinde olan bugünkü Alanya yarımadasının kışın doğusundaki derelerin, bahar ve yaz aylarında ise batısındaki derelerin denize kadar taşıdığı kumların hakim rüzgarın yanında zamanla dalgaların da etkisiyle bu adacıkla Toroslar arasında bir tombolo oluşturduğu olasılığını mantıklı kılar. Temmuzun son yarısı ile ağustosun ilk yarısı arasında, karadan kıyılara ve denize doğru esen, kıyıya indikçe ısınan, ısındıkça kavuruculuğu artan, mısır ve fasulye bazen de domates ve biber gibi ürünleri solduran, 1-2 hafta boyunca gece ve gündüz aynı şiddette süren poyraz zamanında sıcaklar dayanılmaz hale gelir.

Kıyılarda, yazın geceleri karadan, gündüzleri denizden az da olsa serinletici etkisi olan rüzgarlar eser. Karadan esen ve insanın yüzüne alev gibi çarpan bu 1-2 haftalık Eyyamı Bahur da denilen sıcak rüzgar döneminde, kentte gündüz saatlerinde tek tük dolaşan turistler dışında onca kalabalığına rağmen ölüm sessizliği olur. Eylülün ilk birkaç haftasında yerel halk tarafından "Mihrican" veya "Sergi Sıcakları" denilen daha ağır sıcaklıkların dönemidir, ama en azından geceler serinlemeye yüz tutmuştur. Ekim ayında birkaç gün yağış olsa da bu ay genel yapısı itibarıyla yaz mevsimine dahil sayılır.

NÜFUS ve TURİZM

2012 yılı sayımına göre Alanya merkezi 106.000 olmak üzere belde ve köylerle birlikte toplam nüfus 265.000 civarındadır. Kentte yerleşik yabancı nüfus ise resmi olarak 23.000 olarak görünse de son dönemlerdeki hızlı emlak ha-

reketlerinden dolayı 30.000'e yaklaşmıştır. Emlak sahibi bu yabancıların en büyük kısmını Almanya, daha sonra ise sırasıyla Rusya, Danimarka, Ukrayna, Hollanda, Norveç ve Finlandiya vatandaşları oluşturmaktadır. Son yıllarda emlak alımında Ruslarda da gözle görülür bir artış yaşanmaktadır. Kentte yabancılara ait 1000 civarında şirket var.

Kent nüfusu, yaklaşık 680 turistik tesis ve 160.000'den fazla turistik yatak kapasitesinin yanında, yazlıkçılar, geçici işgücü, pansiyoncular, yerli turistler sebebiyle yazın yoğun sezonda zaman zaman 600-700.000'lere yaklaşmaktadır. Kente her yıl gelen turist sayısı 2,5-2,8 milyon arasındadır.

ALANYA KENTİ ve TARİHÇESİ

Alanya; Akdeniz Bölgesi'nde, Antalya ilinin doğusunda kalan ve ülkenin doğusuna doğru yönelen sahil bandı üzerinde tarihi, paleolitik (Kabataş) dönemlerine kadar uzanan ama adını Selçukluların kışlık başkenti ve Akdeniz'deki en önemli deniz üssü olarak duyuran tarihi ve turistik bir kenttir.

Alanya ile ilgili en eski yerleşim bilgilerine Karain Mağarası'nı da kazmış olan Prof. Dr. İ. Kılıç Kökten'in 1957 yılında; (<http://www.tarihoncesiarkeolojisi.com/category/ismail-kilic-kokten/>) Alanya'nın 15 km kuzeydoğusunda, Orta Torosların eteğinde bulunan Kadini'nde (kent merkezindeki Damlataş Mağarası'ndan üç kat büyük sarkıt ve dikitleri olduğu görülür) yaptığı araştırmalar sonucunda, tarih öncesi çağlara giden insan iskeleti ve fosil kalıntıları bulunmuş, bu buluntuların tahmini 17-20 bin öncesine ait olduğu saptanmış ve Alanya'daki ilk yerleşimin burada olduğu belirlenmiştir.

Üst Paleolitik çağına dair bu ilk yerleşim bulgularının ardından Bronz çağına kadar olan süreçte yerleşimle ilgili bilgi ve belgeler kısıtlı kalsa da MÖ 2000'li yıllardan itibaren Orta Anadolu'da yerleşen Hititler'in zaman zaman doğu Akdeniz'e doğru indiklerini ve MÖ 2000-1400 tarihli bazı haritalarda Alanya'nın da içinde

bulunduğu bölgenin büyük Hitit Krallığı içinde kaldığını öğreniyoruz. MÖ 1300-700'lü yıllarda ise Trakya üzerinden gelen ve tarihçilerin Frigler olarak adlandırdıkları kavimlerin baskısı ile Hititler zayıflamış, Akdeniz'de Kent devletleri ortaya çıkmaya başlamıştır. Truva Savaşı'nın ardından bazı küçük kolonist hareketlerin kıyı Ege'yi izleyerek Akdeniz'e kadar indikleri görülse de esas ana göçün MÖ 7-8. yüzyıllarda Kıyı Ege kıyılarındaki yerleşik bu kolonistlerin Akdeniz'e bu defa kentler kurmak ve yerleşmek üzere hareket etmeleriyle başladığı bilinmektedir.

Anadolu'nun güney kesimi M. 3000'lerde Luvia olarak adlandırılırdı. Anadolu'da MÖ 2000'de merkezi bir devlet kuran Hititler, Konya Ovası ile Akdeniz arasında kalan geniş bölgeye Tarhuntassa derdi. Hurrilerin eline geçtikten sonra bu bölgenin adı, Hitit metinlerinde Kizzuvadna olarak geçer.

Alanya'nın bir kent olarak tarih sahnesine çıkışı antik çağda olur. Alanya, antik çağda Pamfilya ve Kilikya sınırında yer alır ve bazen Pamfilya bazen de Kilikya kenti sayılır... Herodot, Pamfilya ile Kilikya arasındaki bölgedeki insanların Truva Savaşı dönüşü Anadolu'ya dağılmış olanların soyundan geldiğini yazar...

Kentlerin isimlerinin kökeni hakkındaki bilgiler genellikle çok net değildir, ama etimoloji çoğu zaman bu sorulara yakın yanıtlar verir.

Alanya'nın da tarihi kayıtlara düşen ilk ismi Coracesium, Türkçesiyle gök kargadır.

Anadolu'da birçok ismi vardır bu kuşun; gökkuzgun, karakura, Kıırım kargası vb kanatlarında turkuz rengin hakim olduğu bu küçük karga cinsi; dik yarlara yuva yapan göçmen bir kuş olduğu için, kalenin güney hattınca uzanan dik uçurumlar yuvalanması için idealdir. Anamur yöresinde adına "Gökkarga zeybeği" oyunu dahi vardır. Coracesium isminin antik çağlarda çıkıntılık yeri ya da el

CANKURTARAN HALI

Cankurtaran Halı
(Ladik Halıcılık)
Cankurtaran Mevkii
Karataş Köyü Yol Ayrımı
DENİZLİ
Tel: 0258 276 58 01 (Pbx)
Faks: 0258 276 58 10

*Hayat
Dokundukça
Güzeldir.*

değmemiş yer anlamında kullanıldığı da ileri sürülmektedir.

Coracesium adından ilk söz eden MÖ 4. yüzyıl coğrafyacısı Skylaks'tır. Bu dönemde bölge Perslerin istilası altındadır. Daha sonra Akdeniz'deki korsanların önemli bir merkezi olan kent, Roma donanmasına direnecek kadar güçlenir ve MÖ 2. yüzyılda Akdeniz'de korku salan korsan Tryphon'un üssü olur. Alanya Kalesi; MÖ 224 ve MÖ 188 yılları arasında bütün Kilikya Seleucos Kralı Büyük Antiochus tarafından istila edildiği halde, Coracesium'un kuşatılması ve alınmasının zorluğu nedeniyle, uzun süre bağımsızlığını sürdürmüştür.

Coracesium, MÖ 142-138 yılları arasında Diodotus Tryphon adlı Kilikyalı bir korsan reisinin elinde çevresine korku saçan bir yer haline gelmiştir. Hatta bu korsan reisinin, kendisini daha da güçlendirmek için şimdiki Arap Evliyası'nın bulunduğu yerden Ehmedek'e kadar olan kısmına harçsız iri taşlarla kalın bir duvar çektiği ve Korsanlar Mağarası dediğimiz tabii mağarayı soygun deposu olarak kullandığı anlatılır. İnsanları köleleştirip ticari meta olarak kullanan ve vur-kaç taktikleriyle gemileri soyan Kilikyalı korsanların Akdeniz'deki egemenliğini sona erdirmek isteyen Romalılar, birkaç sonuçsuz girişimin ardından, Olympos'ta korsan Zeniketes'e ve MÖ 65 yılında Kilikyalı korsanlara karşı Romalı komutan Magnius Pompeius'un düzenlediği büyük bir deniz seferiyle kent Roma'ya bağlanır. Korsanların yakılıp yıkılan gemilerinin yanında Coracesium'un kent duvarları da büyük ölçüde tahrip edilmiştir. Kent daha sonra, Marcus Antonius tarafından (MÖ 81-30) tekrar imar edilerek ayağa kaldırılmıştır.

Mısır Kraliçesi Kleopatra'ya (MÖ 69-30) düğün hediyesi olarak bağışlanmış, Toros ormanları ve bilhassa sedir ağaçları büyük bir talanla Mısır donanmasına ve saraylarına malzeme

sağlamak üzere yok edilmiştir.

Marcus Antonius'un Octavius'a yenilerek ölmesi ve Kleopatra'nın intiharının ardından Octavius'un komutasına geçen kale, Romalılarının ardından Bizans döneminde Side metropolitiğine bağlı piskoposluk merkezi tayin edilir. Bizans döneminde artık ismi değişmiştir ve "Kolonoros" veya "Kalonoros" olarak çıkar karşımıza; güzel dağ anlamındadır. "Kala-kalon", bugünkü Yunanca'da güzel anlamındadır, "Oros" ise dağ anlamında. Tabii, kente Ermeniler, Venedikliler, Cenevizliler, Kıbrıslılar ve Frenkler farklı isimler vermişlerdir. Bunlar; Cardelloro, Candelor (altın kandil), Kandelor, Scandalore, Galanorum, Cap Baldo, Castel Ubaldo'dur.

7. yüzyılda Arap akınlarına, surlarını güçlendirerek direnen kent geçici bir süre Arap etkisinde, ardından Abbasilerin egemenliği altında kalır. Haçlı Ordusu'nun 1204 yılında İstanbul'u ele geçirerek Bizans'ın yerine Latin İmparatorluğu'nu kurması üzerine Anadolu'daki otorite boşluğundan yararlanan derebeylerinden Kyr Vart Kalonoros'ta yönetimi ele geçirir. Selçuklular fethetmek için Akdeniz'e indiklerinde, Alanya civarı Kilikya Ermeni Krallığı'nın küçük bir feodal beyliği olarak Ermenilerin kontrolü altındaydı.

1221 yılında Selçuklu Sultanı Alaaddin Keykubat, bir süre kuşattığı kente Kyr Vart'ın savaşmadan teslim olmasıyla girer.

Bu süreç tarihsel kayıtlarda kuşkuludur. Çünkü bir kısmına göre kent mukavemet olmadan teslim alınmış, bir kısmına göre ise bir süre direndikten sonra. Alaaddin Keykubat, Kyr Vart'ın kızıyla evlenir, kenti yeni baştan inşa ettirir ve Anadolu Selçuklu Devleti'ne Beyşehir civarındaki Kubadabad ile birlikte kışlık başkent yapar. Alaaddin, kente kendi adına ithafen "Alaiye" adını verir.

Kale'yi aldıktan sonra, Kyr Vart'ın

kızı Huand ile evlenen Alaaddin Keykubat, kilisenin güneyine, bugün bir kısmı kazılarla ortaya çıkartılmış olan bir saray yaptırır. Papazları ve Hıristiyan yardımcıları olan Huand Hatun (Mahperi Sultan), Keykubat ölünceye kadar kendi dininde kalır. Huand Hatun'un Adile Hatun'la girdiği iktidar mücadelesinde Keykubat'ı zehirlediği ve oğlu II. Gıyaseddin Keyhüsrev'in tahta çıkmasından sonra Mahperi Sultan adını alarak Müslüman olduğu söylenir.

Alaaddin Keykubat'ın kurduğu ve görkemli anıt yapılarıyla günümüze dek ayakta duran tarihi kent dokusu ile Alanya bugün Birleşmiş Milletler bilim, kültür ve sanat örgütü UNESCO'nun Dünya Kültür Mirası Kent adayı statüsüne alınmıştır.

En parlak dönemini Sultan Alaaddin Keykubat'la yaşayan Alaiye, 1300'de Selçuklu Devleti'nin yıkılmasıyla merkezi Konya olan Karamanoğulları Beyliği'nin yönetimine girer. 1427 yılında Karamanoğulları, Alaiye'yi 5 bin altın karşılığında Mısır'daki Memluk Sultanlığı'na bağlar...

Selçukluların son ve beylikler dönemlerinde Gülefsen Köşkü, Ak-saray gibi yapılarıyla Oba civarı kentin beyinin ve yönetici sınıfının yaşadığı, pek çok kamu binasının bulunduğu yerdi.

Alaiye; 1471'de Fatih Sultan Mehmet'in komutanlarından Gedik Ahmet Paşa tarafından Osmanlı devletine topraklarına katılır.

İbni Batuta'nın notlarına göre Alanya limanına sadece Kahire, İskenderiye ve Suriye tüccarları değil, Ceneviz, Venedik ve Kıbrıs tüccarları da koloniler halinde gelip alışveriş yapıyorlardı (1330'larda). Kereste başta olmak üzere gemi yapımında kullanılan zift ipekli kumaşlar, kilim, halı, pamuk, balmumu, sakız, reçine, yün, canlı hayvan, deri, sabun, narenciye

the city center), which is 15 km in the northeast of Alanya and in the foothills of the Central Taurus Mountains, in 1957, (<http://www.tarihoncesiarkeolojisi.com/category/ismail-kilic-kokten/>) human skeletons and fossils dating back to the prehistoric times have been found, these finds were determined to be belonging to about 17-20 thousand years ago, and it has been determined that the first settlement of Alanya was here.

Although the information and documents related to the settlement during the period in the Bronze Age after these first settlement findings related to the Upper Paleolithic age are limited, we learn that the Hittites, who settled in the Central Anatolia starting from the 2000s B. C., descended towards the Eastern Anatolia from time to time, and that the region including also Alanya remained in the large Hittite Kingdom in some maps dated 2000-1400 B. C. And in 1300-700s B. C., the Hittites weakened by the pressure of the tribes who came through Thrace and who were named as the Phrygians by the historians, and city states started to emerge in the Mediterranean region. Although it is seen that some small colonist movements descended down to the Mediterranean by following the Aegean coast after the Trojan War, it is known that the main migration started with the movement of these colonists settled in the Aegean coast in the 8-7th centuries B. C. to the Mediterranean this time to establish cities and settle.

The southern part of Anatolia was called Luvia in the 3000s B. C. The Hittites, who established a central state in Anatolia in 2000 B. C., called the large region between the Konya plain and Mediterranean Tarhuntassa. The name of this region passes as Kizzuvadn in the Hittite texts after it passed to the hands of the Hurrians.

Alanya appeared on the scene of history as a city in the ancient times. Alanya was located on the border of Pamphylia and Cilicia, and was considered sometimes a Pamphylian city and sometimes a

Cilician city in the ancient times... Herodotus writes that the people in the region between Pamphylia and Cilicia descended from those who had scattered into Anatolia after returning from the Trojan War...

Information about the origins of the names of the cities usually are not very clear, but the etymology often gives close answers to these questions.

And the first name of Alanya included in the historical records was Coracesium, i. e. rook in Turkish.

There are many names of this bird in Anatolia, European Roller, Karakuri, Crimean crow, etc. As this small species of crow, in the wings of which the turquoise color is dominant, is a migratory bird nesting in the steep cliffs, the steep cliffs extending along the castle's southern line are ideal for its nesting. There is also a dance called "Rook Zeybek" in the Anamur region. It is also suggested that the name of Coracesium was used in the sense of pop-out or wilderness in antiquity.

Skylaks, the geographer of the 4th century B. C., is the first one to mention the name Coracesium. During this period, the region was under the invasion of Persia. The city, which became a major center of piracy in the Mediterranean later, became strong enough to resist the Roman navy, and became the base of Tryphon, the pirate who was feared in the Mediterranean in the 2nd century B. C. Although the Alanya Castle was invaded by Antiochus the Great, the King of the whole Cilicia Seleucos between 224-188 B. C., it maintained its independence for a long time as the siege and conquest of Coracesium was difficult. Coracesium became a fearsome place in the hands of a pirate leader named Diodotus Tryphon between 142-138 B. C. It is even told that this pirate leader built a thick wall from the present Arap Evliyasi to Ehmedek with mortarless large stones in order to strengthen himself more, and

used the natural cave that we call Pirates Cave as a repository for robbery. The Romans, who wanted to end the sovereignty of the Cilician pirates, who enslaved people and used them as commercial commodities and who robbed ships with hit-and-run tactics, in the Mediterranean, affiliated the city to Rome by a large naval expedition organized by Magnius Pompeius, the Roman commander, against the pirate Zeniketes in Olympus and the Cilician pirates in 65 B. C., after a few futile attempts. The pirates' ships as well as the city walls of Coracesium were destroyed to a great extent. The city was later redeveloped by Marcus Antonius (81-30 B. C.).

It was donated as a wedding gift to the Egyptian Queen Cleopatra (69-30 B. C.), and the Taurus forests and especially the cedar trees were destroyed to provide material for the Egyptian navy and palaces with a great pillage.

The castle, which passed to the command of Octavius after the death of Marcus Antonius by being defeated by Octavius and the suicide of Cleopatra, was appointed episcopal center affiliated to the Side metropolit during the Byzantine period, after the Romans. Its name was changed during the Byzantine period; it was "Kolonoros" or "Kalonoros" now, meaning beautiful mountain. "Kala-kalon" means beautiful in the present Greek, and "Oros" mountain. Of course, the Armenians, Venetians, Genoese, Cypriot and Franks gave different names to the city. These are Cardelloro, Candelor (golden lamp), Kandel, Scandelore, Galanorum, Cap Baldo, and Castel Ubaldo.

The city, which resisted against the Arab raids by strengthening its walls in the 7th century, remained under the influence of Arabs for a temporary period, and then

Foto.23-Kentin Kaleden görünüşü / The View of the City from the Castle (Foto: Esen YILDIZ)

ve köleler Mısır'a ihraç edilirken, Mısır'dan baharat, keten, şeker vb geliyordu. Çünkü Alanya İpek Yolu'nun Akdeniz'deki önemli bir liman kenti idi. Alaaddin Keykubat bu kenti ipek yolunun karadan da ticari yönden önemli bir kenti yapmak için birçok bedesten ve kervansaray yaptırmış, ortaçağda birçok kent yokluklar içinde iken Alanya refah içinde yaşamıştır. Fakat 1500'lerle birlikte coğrafi keşiflerin yol açtığı yeni ticaret yollarının keşfiyle, Akdeniz deniz ticareti önemini kaybetmeye başlamıştır. 16. yüzyılın ilk yarısında Doğu Akdeniz'de kıtlık vardır ve Osmanlı İmparatorluğu'nun başkenti İstanbul'un Akdeniz'den gelen gıda kaynakları tükenmek üzeredir. Venedikliler tüm ticari hububatı tekeline almış, Rodos şövalyeleri Mısır'a giden ticaret ve hacı gemilerini batırmakta, insanları tutsak etmektedirler. 1517 Mısır ve 1523'lerdeki Rodos seferi ile doğu Akdeniz'in güvenliği Osmanlıların eline geçiyordu. Osmanlı yönetimi 1571'de Alanya'yı, Kıbrıs eyaletine bağlar, 1864'te Konya vilayetinin sancağı yapar ve 1868'de bu kez Antalya san-

cağına bağlayarak 1871 yılında Antalya'nın ilçesi yapar. Kenti daha sonra ünlü gezgin William Martin Leake'te ziyaret etmiş, ardından 1810'larda Kaptan Beaufort gelmiştir. O sıralarda kent nüfusu 2000 civarındaydı.

Kent, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün önerisiyle 1933 yılında Alanya adını alır.

Alanya 20. yüzyılın ilk yarısında narenciye ve muz üretimine dayalı bir tarım kentiyken 1950'li yıllarda Damlataş Mağarası'nın şifalı havası nedeniyle sağlığa dayalı iç turizm hareketini başlatır. Ama 1980'lerden itibaren başlayan turizm hareketleriyle kent, ülkemizin turistik cazibe merkezlerinden birisi haline gelir. Alanya, binlerce yıldan süzülüp gelen tarihi ile bugün UNESCO'nun Dünya Mirası Kent adayıdır. Alanya'nın Dünya Mirası Kent statüsünü neden hak ettiğine gelince:

1. 6.5 kilometreyi bulan surları ile Alanya Kalesi, başlı başına bir tarih ve kültür mirasıdır.
2. Kale içindeki kent, ortaçağda Anadolu Selçuk Devleti'nin kışlık başkentidir.
3. Bir kısmı müze olarak değerlendirilen ve arkeolojik kazı çalışmalarının sürdüğü Kale, günümüzde de yaşanan bir mekan olma özelliğini sürdürmektedir.
4. Kale, SİT bölgesidir; koruma amaçlı imar planı uygulanmaktadır. Kalenin bir parçası olan Alanya Tersanesi, Selçuklu Devleti'nden kalan ve halen ayakta duran tek tersanedir.
5. Ortaçağ Akdeniz coğrafyasında Alanya Tersanesinin önemli bir yeri vardır. Alanya Kalesi'nin içinde 420 adet sarnıç bulunur. 17. yüzyıl Osmanlı gezginlerinden Evliya Çelebi, Seyahatname adlı eserinde Alanya'yı "sarnıçlar şehri" olarak nitelendirmiştir. Sarnıçların birçoğu günümüzde de kullanılmaktadır.

under the rule of the Abbasids. After the Crusaders captured Istanbul in 1204 and established the Latin Empire in place of the Byzantine Empire, Kyr Vart Kalonoros, one of the feudal lords who took advantage of the lack of authority in Anatolia, captured the management. When the Seljuks descended to the Mediterranean to conquer it, the Alanya vicinity was under the control of the Armenians as a small feudal principality of the Armenian Kingdom of Cilicia.

The Seljuk Sultan Alaeddin Keyqubad entered the city that it had besieged for a while with the surrender of Kyr Vart without a fight in 1221.

This process is questionable in the historical records. Because according to a portion of them the city was conquered without resistance, and according to another portion after it had resisted for a while. Alaeddin Kayqubad married the daughter of Kyr Vart, built the city anew, and made it the winter capital of the Anatolian Seljuk Empire together with Kubadabad near Beysehir. Alaeddin named the city "Alaiye" after his own name.

Alaeddin Kayqubad, who married Kyr Vart's daughter Huand after conquering the castle, built a palace in the South of the church, a part of which is revealed by the excavations today. Huand Hatun (Mahperi Sultan), who had Priests and Christian maids, remained in her religion until Kayqubad died. It is said that Huand Hatun poisoned Kayqubad in the power struggle she had with Adile Hatun, became Muslim by receiving the name Mahperi Sultan after Giyaseddin Keyhusrev came to throne.

Alanya has been nominated a World Heritage city of UNESCO, the United Nations science, arts, and

culture organization, with the historic urban texture that has survived until today with its magnificent monuments established by Alaeddin Kayqubad.

Alaiye, which lived its most brilliant period with Sultan Alaeddin Kayqubad, entered the management of the Karamanid Principality, the center of which was Konya, after the collapse of the Seljuk Empire. In 1427, the Karamanid affiliated Alaiye to the Mamluk Sultanate in Egypt for five thousand golds...

The Oba vicinity was a place where the principal of the city and the ruling class lived and where there were many public buildings, together with the structures such as Guefsen Pavilion and Aksaray (White Palace) during the last and principality periods of the Seljuks.

Alaiye was included in the Ottoman territories by Gedik Ahmet Pasha, one of the commanders of Sultan Mehmed the Conqueror, in 1471.

According to the notes of Ibn Battuta, not only the traders of Cairo, Alexandria and Syria, but the traders of Genoa, Venice and Cyprus as well came to the port of Alanya as colonies and did trading (in the 1330s). While primarily timber and bitumen used in shipbuilding, silk fabrics, rugs, carpets, cotton, wax, gum, resin, wool, livestock, leather, soap, citrus and slaves were exported to Egypt, spices, flax, sugar, etc. were imported from Egypt. Because Alanya was a major port city of the Silk Road in the Mediterranean. Alaeddin Kayqubad built many bazaars and caravanserais to make this city a major trade city of the Silk Road also on the land, and Alanya lived in prosperity while many cities were poor in the Medieval Ages. However, together with the discovery of new trade roads led by the geographical explorations in the 1500s, the Mediterranean sea trade began to lose its importance. There was shortage in the Eastern Mediterranean in the first

half of the 16th century, and the food sources of Istanbul, the capital of the Ottoman Empire, coming from the Mediterranean was about to finish. The Venetians had a monopoly on all of the commercial grain, and the Knights of Rhodes used to sink the trade and pilgrim ships going to Egypt, and made the people prisoners. With the Egypt expedition in 1517 and the Rhodes expedition in 1523, the security of Eastern Mediterranean passed to the hands of the Ottomans. The Ottoman rule affiliated Alanya to the province of Cyprus in 1571, made it the sanjak of the province of Konya in 1864, and made it a district of Antalya in 1871 by affiliating it to the sanjak of Antalya in 1868. Later, the famous traveler William Martin Leake visited the city, and then Captain Beaufort arrived in the 1810s. At that time, the city's population was around 2000.

The city takes the name of Alanya at the suggestion of Mustafa Kemal Ataturk, the founder of the Republic of Turkey, in 1933.

While Alanya was an agricultural city based on citrus and banana production in the first half of the 20th century, the health-based domestic tourism movement started in the 1950s due to the healing air of Damlatas Cave. But with the tourism movements starting from the 1980s, the city became one of the main touristic attractions of our country. Alanya is the nominee of UNESCO World Heritage Cities today with its history based on thousands of years. The reasons why Alanya deserves the status of World Heritage City are as follows:

1. The Alanya Castle itself is a historical and cultural heritage with its 6.5 kilometers of city walls.
2. The city in the castle is the winter capital of the Anatolian Seljuk Empire in the Medieval Ages.
3. The Castle, a portion of which is used as a museum and where

Foto.20-Kale'den günbatımı / Sunset from the Castle (Foto: Kemal ÖZEN)

6. Alanya Kalesi'nin deniz mağaraları, doğal güzellikler olarak koruma altındadır. Kalenin kurulu bulunduğu yarımada ve çevredeki küçük deniz mağaraları, dünyada nesli tükenmekte olan Akdeniz Foklarının barınağıdır.

7. Halk dilinde Peygamber Çiçeği olarak bilinen Centaurea Scopulorum, kale surları ve kayalıklarda yetişen endemik bir bitkidir. Dünyada sadece Alanya Kalesi'nde yetişen bu bitki Nisan ayında çiçek açmaktadır. Alanya Kalesi florası ayrıca 16 endemik türde bitkiye de ev sahipliği yapmaktadır.

ALANYA KALESİ

Alanya Kalesi ile ilgili pek çok hikaye anlatılır. Bunlardan biri de Bizans Tekfuru Argiles'in güzeller güzeli kızı Eleni ile ilgilidir. Ülkesini yağmalayan korsan Vasili'den yılan Tekfur, korsanı damat edinmeye karar vermiş. Ancak Eleni'nin gönlü, fakir bir çoban daymış. Eleni, babasının bu kararına şiddetle karşı çıkmış, 'Vasili ile asla evlenmem' demiş. Bunu gururuna yediremeyen Argiles, kızına ders vermek için onu Alanya Kalesi'nin zindanlarına kapatmış. Eleni'nin daracık hücresinin, Damlataş kumsalına bakan tek bir penceresi varmış. Çünkü Tekfur, Eleni'ye Alanya'nın tüm güzelliklerini gösterirse, onun bu güzellikler karşısında hayata dönmek isteyip evliliğe yanaşacağını düşünmüş. Ancak Eleni, babasının beklediği

gibi pişman olmamış, çobandan vazgeçip Vasili ile evlenmeye yanaşmamış, gece gündüz gözyaşı dökmüş. Alanya Kalesi'nden Damlataş'a uzanan kıraç tepe, Eleni'nin gözyaşları ile sulanmış. Ve bir süre sonra bu tepede defne, nar ve iğde ağaçları büyümüş. O zamandan beri, Alanyalılar ne zaman yağmur yağıp da her tarafı defne kokusu sarsa, Eleni'nin hıçkırıklarını hisseder.

Surlarının uzunluğu 6,5 kilometreyi bulan Alanya Kalesi, denizden 240 metreye kadar yükselen Toros dağlarının uzantısı bir yarımada üzerindedir... Alanya yarımadasındaki yerleşim, Hellenistik döneme kadar inmekle birlikte günümüze kalan tarihi dokusu 13. yüzyıl Selçuklu dönemi kokar. Kale, 1221 yılında kenti Kyr Vart'tan aldıktan sonra yeniden inşa ettiren Selçuklu Sultanı Alaaddin Keykubat tarafından 1225-1230 yılları arasında yaptırılmıştır. Kalenin 83 kulesi ve 140 burcu vardır. Ortaçağda surların içine yerleşmiş kentin su gereksinimi sağlamak üzere günümüzde de bir kısmı kullanılan 450 civarında sarnıç yapılmıştır. Bu nedenle Ortaçağ'da kenti ziyaret eden gezginler kaleyi "**Sarnıçlar Kalesi**" diye adlandırmışlardır. Surlar, planlı bir şekilde Ehmedek, İçkale, Adam Atacağı, Cilvarda burnu üstü, Arap Evliyası Burcu ve Esat Burcunu inerek Tophane ve Tersaneyi geçip Kızılkule'de bitecek şekilde inşa edilmiştir. Yarımada

danın en tepesinde açık hava müzesi olarak değerlendirilen İçkale bulunmaktadır. Sultan Alaaddin Keykubat sarayını burada yaptırmıştır. Fakat sarayını çok kullanmadığı, Alanya'ya yaptığı kış ziyaretlerinde daha ziyade Hasbahçe Köşkü'nü kullandığı bilinmektedir. Kaleye doğru yol alırken; ahşap ve kağıt tarihi evlerin önünde tahta tezgahlarda ipek ve pamuklu dokuma yapıldığına, değişik figürlerde boyanmış su kabaklarına, otantik yemek servisi veren küçük bahçeli kafelere şahit olacaksınız. Ayrıca kaleye çıkan yol üzerinde ve limana egemen yamaçlarında restoran ve kafeteryalar vardır. Taşıt trafiğine açık olan ve Damlataş Mağarası önünden yaklaşık 1 saatte ulaşılan kaleye ulaşımın önümüzdeki yıllarda teleferik sistemiyle yapılması öngörülmektedir.

Denizden ve karadan zor ulaşılabilirliği nedeniyle tarih boyunca devamlı yerleşime uğramış olan Alanya Kalesi; Anadolu'yu süsleyen yüzlerce kaleden bugün ayakta kalabilmiş, en iyi korunmuş olanlarından birisidir. Kalenin ilk yerleşim tarihi Hellenistik Döneme kadar inse de Romalılar döneminde tamamen yıkılmış, sonra imar edilmiş, gerçek anlamda Selçuklular tarafından tüm görkemi ile anıtsal hale getirilmiştir.

İÇ KALE MÜZESİ ve İÇ KALE ŞAPELİ

Akdeniz'e uzanan yarımada'nın zirvesinde ve tarihi kalenin içindedir. Son yıllarda sultan sarayı kalıntıları üzerinde kazılar başlamış ve dönem dönem sürmektedir. Kalenin içinde farklı noktalarda onlarca aşağı kaledekilerle karşılaştırılmayacak kadar büyük kamusal amaçlı tuğladan yapılmış saray kalıntısının hemen karşısında Bizans dönemine ait St. George onuruna inşa edilmiş küçük bir şapel bulunur. 11. yüzyıla tarihlenen yapı, 13. yüzyılda Selçuklular döneminde freskleri kapatılıp tadilat yapılarak kısmen mescit olarak da kullanılmıştır. Romalılar döneminde küçük bir tapınak yeri olduğu sanılmaktadır. Yonca planlı şapel, İçkalede Selçuklu dönemine ait olmayan tek yapıdır.

the archaeological expeditions continue, continues to be an alive venue also today.

4. The castle is a protected area; the protective development plan is being implemented. The Alanya Shipyard, which is a part of the castle, is the only shipyard remaining from the Seljuk Empire and still standing.

5. The Alanya Shipyard has an important place in the medieval Mediterranean geography. There are 420 cisterns in the Alanya Castle. Evliya Chelebi, one of the 17th century Ottoman travelers, called Alanya the "city of cisterns" in his work called "Seyahatname" (Travelogue). Many of the cisterns are still used today.

6. The sea caves of the Alanya Castle are under protection as natural beauties. The peninsula where the castle is established and the surrounding small sea caves are the shelters of the endangered Mediterranean monk seals.

7. *Centaurea Scopulorum*, which is colloquially known as Cornflower, is an endemic plant that grows in the castle walls and rocks. This plant, which grows only in the Alanya Castle in the world, flowers in April. The flora of the Alanya Castle also is the home to 16 endemic species of plants.

ALANYA CASTLE

Many stories are told about the Alanya Castle. And one of them is related to Eleni, the beautiful daughter of the Byzantine Feudal Landlord Argiles. Argiles, who quailed the pirate Vasili who plundered his country, decided to make the pirate his groom. However, Eleni loved a poor shepherd. Eleni strongly opposed her father's decision, and said "I will never marry Vasili." Argiles, who could not agree with this because of his pride, imprisoned his daughter into the dungeons of the Alanya Castle to give her a lesson. Eleni's narrow cell had only a window overlooking the Damlatas beach. Because Argiles thought that if he showed Eleni all the beauties of

Alanya, she would want to return to her life in the face of all these beauties and accept marriage. However, Eleni did not regret as her father had expected, she refused to give up her love for the shepherd and marry Vasili, and she shed tears day and night. The barren hill extending from the Alanya Castle to Damlatas was watered with Eleni's tears. And after a while, laurel, pomegranate, and spindle trees grew on this hill. Since then, whenever it rains and the odour of laurel fills the air, the people of Alanya feel Eleni's sobbing.

The Alanya Castle, the walls of which are about 6.5 km, is on a peninsula which is an extension of the Taurus mountains rising up to 240 meters from the sea... Although the settlement in the Alanya peninsula dates back to the Hellenistic period, its surviving historic texture smells 13th century Seljuk period. The castle was built by the Seljuk Sultan Alaeddin Kayqubad in 1225-1230 who rebuilt the city after taking it from Kyr Vart in 1221. The castle has 83 towers and 140 bastions. Around 450 cisterns were built in order to provide the water requirement of the city which was settled inside the walls in the Medieval Ages, a portion of which are still used today. Therefore, the travelers who visited the city in the Medieval Ages called the castle "**Cisterns Castle.**" The walls were built in a planned way to descend from Ehmedek, Ickale, Adam Atacagi, Cilvarda, Arap Evliyasi Bastion, and Esat Bastion, pass Tophane and Shipyard, and end in Kizilkule. There is the Citadel at the top of peninsula which is used as an open air museum. Sultan Alaeddin Kayqubad built his palace here. However, it is known that he did not use his palace much, but rather used the Hasbahce Pavilion in his winter visits to Alanya. When going towards the castle, you will see that silk and cotton weaving is made in the wooden looms in front of the wooden and stone houses, and there are gourds painted in different figures and cafes with small gardens giving authentic food

service. There are also restaurants and cafes on the way to the castle and its slopes overlooking the harbor. It is envisaged that the transportation to the castle, which is open to vehicle traffic and which is reached in 1 hour from the front of Damlatas Cave, is made by cable car system in the coming years.

The Alanya Castle, which was settled throughout the history due to its difficult accessibility from land and sea, is one of the hundreds of castles adorning Anatolia, which is still standing today, and which is one of those best preserved. Although the first settlement history of the castle dates back to the Hellenistic Period, it was completely destroyed during the Roman period, then redeveloped, and was made truly monumental in all its glory by the Seljuks.

THE CITADEL MUSEUM AND THE CITADEL CHAPEL

It is on the summit of the peninsula extending into the Mediterranean Sea and inside the historic castle. In recent years, excavations have been started on the ruins of imperial palaces and are continued from period to period. There are dozens of public cisterns made of bricks at different points in the castle which are so large not to be comparable with those in the lower castle. There is a small chapel built in honor of St. George belonging to the Byzantine period just opposite to the ruins of palace in the citadel. The structure, which is dated to the 11th century, was also used partially as a masjid by the Seljuk who covered the frescoes and made modifications in the 13th century. It is thought that it was a small temple in the Roman period. The clover planned chapel is the only structure in the citadel which does not belong to the Seljuk period. There are a few traces of frescoes on the interior walls of the church (the church cannot be entered as it is fenced). It is the only work in the castle which does not belong to the Seljuk period and it is a rare structure that has survived from before the Turkish-Islamic period of Alanya. It is protected as a whole together with the castle.

İçkale Şapeli / The Citadel Chapel (Foto: Kemal ÖZEN-Rehber)

Kilisenin iç duvarlarında seyrek de olsa fresk izlerine rastlanmaktadır (Kilise etrafı tellerle çevrildiğinden içeriye girilememektedir). Selçuklulara ait olmayan kaledeki tek eser ve Alanya'nın Türk-İslam dönemi öncesinden günümüze ulaşabilen ender bir yapıdır. Kale ile birlikte bir bütün olarak koruma altına alınmıştır.

İç kaleye girmeden yaklaşık yüz metre önce Batı kapısına bağlanan yol kavşağında turistlerin çoğu zaman görmeden pas geçtiği sıcaklık, soğukluk ve soyunma odalarından ibaret çok güzel bir Selçuklu Hamamı vardır. İç kalede Seyirlik denen kısımdan, yukarıda Toroslar ve aşağıda Alanya'nın batı kıyısı seyredilir. Cilvarda burnuna doğru bir uçurumun üstünde yapılmış sarnıç ise Adam Atacağı olarak bilinir.

Kalenin içinde uzun süre azınlıkların yaşamış olduğu Tophane civarında ise bazilika biçiminde Konstantinus Kilisesi (1814), Tophane Kilisesi, Mihail Arhangelos (Tophane civarındaki en büyük kilise olup, şimdiki Alaaddin Keykubat okulunun yanında ve

Tophane mahallesinin üst kısmındadır ve 1838 yılında Alanya'da oturan Rum'lar tarafından yapılmıştır) Kiliseleri de mevcuttur. Alanya Kalesi'nde yaşayan Ortodoks Rumlar, mezarlık yeri sıkıntısı nedeniyle kilise bahçelerine gömdükleri ölülerinin kemiklerini, bir süre sonra toplayıp kemiklik denen yerlere depolardı. Tophane'de bulunan Mihail Arhangelos ve Konstantinus kiliselerinin alt katlarında, bu amaçla kullanılan kemiklikler bulunurdu.

ADAM ATACAĞI

İç Kale'nin güney kısmındadır. Etrafı demir çubuklarla çevrili bir platform üzerindedir. Platform üzerinde camla kapatılmış zindan olarak kullanılmış bir sarnıç vardır. Burasıyla ilgili birçok efsane vardır. Romalılar zamanında ölüme mahkum olanlar buradaki hücreye kapatılıp aç susuz 3 gün bekletildikten sonra ellerine verilen 3 taştan en az birisini denize düşürmeleri istenir, şayet indiremezlerse bir çuvala konularak mancınıkla 240 m yükseklikteki bu yerden denize fırlatılırlarmış. Gelen turistlerin çoğu kez bu denemeye giriştikleri ve etrafta

küçük taş kalmadığı görülebilir. Fiziksel olarak, kalenin bu derin uçurumlu noktasının aşağısındaki mağaraların içe doğru hava akımı yaratması ve hakim rüzgar yönü olan güneybatıdan esen rüzgar sebebiyle helezonik bir mukavemet oluştuğu anlaşılabilir.

DARPHANE

Yarımadanın ucunda, uzunluğu 400 metreyi bulan sarp kayalıklardan oluşan Cilvarda burnu üzerindeki yapıdır. Halk arasında "darphane" olarak anılmasına karşın kesme taştan inşa edilmiş binalarda Alaiye beylerinin para kestirdiği söylene de buna dair bir kanıt rastlanmamıştır. 11. yüzyıldan kalma taş yapılardan biri küçük bir kilisedir, diğeri ise küçük bir şapel ve duvarlarla çevrili bir manastırdır. Küçük kilisenin kubbesi ayakta durmaktadır. Birisi geride diğeri de kayaların üstünde iki sarnıç vardır. Cilvarda burnundaki yapılar topluluğuna İç Kale'den kayalara oyulmuş basamaklarla bir yol bulunmasına karşın yol günümüzde kullanılamaz durumdadır. Denizden çıkış ise zor ve tehlikelidir. Gerek İç Kale'den seyredildiğinde gerekse denizden

Yeni Model Gelinlik Tasarımları İle

Işıklar Caddesi

Antalya'da

Miss •
Alesia

Kale Kapısı / The Gate of the Castle (Foto: Kemal ÖZEN)

Ehmedek ve aşağıda Kleopatra Plajı / Ehdemek and the Cleopatra Beach below (Foto: Sinan ŞARAPÇI)

teknelerle burnu dönerken, etkileyici bir görüntüsü vardır.

KALE KAPILARI

Etrafı 6500 m uzunluğunda muhteşem surlarla çevrili olan kaleye girip çıkmak için birçok kapı vardı. Orta Kale'ye doğru giderken araçların kullandığı tünelin hemen solundaki Kale Kapısı, Kızılküle'den Andızlı Camii'ye çıkarken Meyit Kapısı, Kızılküle'den Tersane'ye doğru Eğri Kapı, Orta Kale'ye doğru giderken tüneli geçer geçmez sağda, gösterişsiz Bizans Surları ve görece daha büyük Selçuklu surlarının yanından Süleymaniye Camii'ne doğru çıkan Erkapi, Aksebe Sultan Türbesi'nin üstünden çıkan Batı Kapısı ya da

Ana Kapı, ana kapının kuzeybatısında ise Yan Kapı vardır. Bu kapıların en önemlilerinden Kale Kapısı kitabesine göre 1231 yılında yaptırılmıştır. Kitabenin hemen sağında kayalık duvar üzerinde bugün Aspendos Tiyatrosu'nda da benzeri görülen tipik Selçuklu geometrik bezemelerinden kırmızı zigzaglar görülebilir. Kale Kapısını geçtikten sonra önünüzde kare biçimindeki yapı dormuyla toprak üzerine oturtulmuş 390 metrekare civarındaki tüm kalenin en büyük sarnıcını görebilirsiniz. Bu sarnıcın etrafındaki 60-70 cm'lik yükseltinin görevi yağmurlu havalarda yağışı sarnıcın içine yönlendirmek. İlk yağışlarda çamurlu suların girmemesi için te-

mizlik yapılır daha sonra tüm güz ve kış ayları boyunca yağışlarla sarnıç temiz sularla dolardı.

ALANYA FENERİ

Burası 1880 Osmanlılar döneminde kalenin 210 metrelik denize dik bir uçurumla inen yükseltisine Fransızlar tarafından inşa edilmiştir. Kule yüksekliği 6 metre olup, Akdeniz'de seyreden gemiler için rota feneridir. Normal hava koşullarında görüş mesafesi 20 deniz milidir. Fener ve Gardiyan binası bugün ulusal miras olarak koruma altındadır.

EHMEDEK

Kalenin kuzey yamacında Bizans döneminden kalan küçük kalenin yerine Selçuklu döneminde "orta kale" olarak yeniden inşa edilir ve asker ve ailelerinin yaşadığı 20 asker ve başlarında bir dizdardan oluşan bir garnizona çevrilir. Devlet hazinesinin (Moğollardan kaçırılan) ve cephanelerin saklandığı, bazı bölümleri zindan olarak kullanılmıştır. Giriş kapısındaki kitabeden 1227 yılında yapıldığı anlaşılmaktadır. Adını, Selçuklu döneminin inşaat ustası Ehmedek'ten aldığı sanılsa da bazı araştırmacılara göre ismi Çağatay lehçesinde "Açmedek" sözcüğünden gelir. Ehmedek Kalesi "Sultan Kalesi" kabul edildiğinden, sultandan başka buraya at üzerinde girilmesi yasakmış.

Orta Kale diye de bilinen Ehmedek, kalenin kuzey uç noktasında, dış yüzeyleri bombeli (kiklops tipi) Helenistik dönemin göstergelerinden olan büyük kesme taşlardan, harçsız duvar örgüsü ile yapılmış, daha sonra Selçuklular döneminde bu büyük taşların üzeri sur duvarı olarak yükseltilmiştir. Kale içine güney ve kuzeybatıya bakan ve Helenistik dönemden bugüne kalan iki kapıdan girilir. Üçer kuleli iki bölümünden oluşan orta kale, kara saldırılarına karşı stratejik bir yerde ve aynı zamanda sultanın sarayının bulunduğu iç kaleyi de koruyacak konumdadır. Dışarıdan bakıldığında üç büyük kule modeli üzerine bina edilmiş ve içinde bugün de kullanılan sarnıçlar, ocaklar, tek kişilik bir hamam, çok pencereli gözetleme alanlarından ibaret bir kompleks görüntüsü

There is a very beautiful Seljuk Bath consisting of heat, cold, and dressing rooms, at the road junction connecting to the Western Gate about a hundred meters before entering the citadel, which the tourists mostly miss and pass by. Above the Taurus Mountains and below the western coat of Alanya is seen from the part named Seyirlik (belvedere) in the citadel. And the cistern built into the top of a cliff towards the Cilvarda point is known as Adam Atacagi (Man Hurling).

And there are the Constantine Church (1814), Tophane Church, and Mikhail Arhengelos Church (It is the largest church around Tophane, it is beside the present Alaeddin Kayqubad school and at the upper part of the Tophane neighbourhood, and it was built by the Greeks living in Alanya in 1838) in the basilica form around Tophane where the minorities have lived for a long time inside the castle. The Orthodox Greeks living in the Alanya Castle used to gather the bones of the dead they had buried in the gardens of their churches after some time due to a shortage of cemetery, and store in places called "kemiklik." There were "kemiklik" places on the lower floors of Mikhail Arhengelos and Constantine churches in Tophane used for this purpose.

ADAM ATACAGI (Man Hurling)

It is in the southern part of the citadel. It is on a platform surrounded by iron bars. There is a cistern over the platform which is covered with glass and which was also used as a prison. There are many legends about this place. Under the Romans, those condemned to death were imprisoned to this cell here, and were left waiting for three days hungry and thirsty. Then, they were asked to drop at least one of the 3 stones given to them, and if they could not, they were put in a bag and hurled to the sea by catapult from this place which was 240 m high. It can be seen that the arriving tourists try to do this, and there are no small stones left around. Physically, it can be understood that a helical resistance occurs as this deep

precipitous point of the castle creates an air flow inwards the caves below, and because of the wind blowing from the southwest which is the prevailing wind direction.

DARPHANE (Mint)

They are the structures on the Cilvarda point consisting of the steep cliffs up to 400 meters in length at the point of the peninsula. Although it is known as "mint" among the people, and it is told that the Alaiye beys minted coins in the buildings built from cut Stone, no evidence has been found related to this. One of the stone buildings remaining from the 11th century is a small church, and the other one is a monastery surrounded by a small chapel and walls. The dome of the little church stands.. There are two cisterns one behind and the other one on the rocks. Although there is a road from the Citadel to the group of buildings at the Cilvarda point with stairs carved into rocks, this road is not available today. And ascending from the sea is difficult and dangerous. It has an impressive view both when viewed from the Citadel and when turning from the point by boat in the sea.

CASTLE GATES

There are many gates to get in and out of the castle which is surrounded by magnificent walls of 6500 m. There is the Kale (Castle) Gate just in the left of the tunnel that the vehicles use on the way to the Middle Castle, the Meyit Gate while ascending to the Andizli Mosque from the Kizilkule (Red Tower), the Egri Gate from the Red Tower to Tersane (Shipyard), the Erkapi going up to the Suleymaniye Mosque beside the unpretentious Byzantine walls and the relatively larger Seljuk walls just in the right after passing the tunnel up to the Middle Castle, the Western Gate or Main Gate over the Aksebe Sultan Tomb, and the Side Gate in the northwest of the main gate. The Castle Gate, which is one of the most important of these Gates, was built in 1231 according to its inscription. Red zigzags of the typical Seljuk geometrical decorations, the similar of which can also be seen in the

Aspendos Theatre today, can be seen on the rocky wall just in the right of the inscription. After passing the Castle Gate, you can see the largest cistern of the whole castle about 390 square meters which is placed on the ground with its square shaped structure dorm in front of you. The duty of the ridge of 60-70 cm around this cistern was to direct the rainfall inside the cistern in rainy weathers. Cleaning was made so as not to let the muddy waters enter inside during the first rainfalls, and then the cistern was filled with clean water with the rainfalls through all the months of fall and winter.

ALANYA LIGHTHOUSE

This was built by the French on a ridge of the castle descending to the sea with a steep cliff of 210 m during the period of the Ottomans in 1880. The height of the tower is 6 m, and it is a route lighthouse for the ships sailing in the Mediterranean Sea. In normal weather conditions, visibility is 20 nautical miles. The lighthouses and guard buildings are protected as national heritage today.

EHMEDEK

It was built as the "middle castle" during the Seljuk period in the place of the small castle remaining from the Byzantine period on the northern slope of the castle, and was converted into a garrison consisting of 20 soldiers and a warden leading them where the soldiers and their families lived. Its some portions, where the treasury (stolen from the Mongols) and ammunition were stored, were used as prison. It is understood that it was built in 1227 from the inscription on the entrance gate. Although it is assumed that it was named after Ehmedek, the construction master of the Seljuk period, it is derived from the word "Acmedek" in the Chagatay dialect according to some researchers. As the Ehmedek Castle was considered "Sultan Castle," it was forbidden to enter here on horseback except for the sultan.

Ehmedek, also known as the Middle Castle, was built from large cut stones the outer surfaces of

Geleneksel Alanya Evi / Traditional Alanya House (Foto: Esen YILDIZ)

Süleymaniye Camii / The Suleymaniye Mosque (Foto: Sinan ŞARAPÇI)

mevcuttur. Bu kompleks surların dışında arazinin engebesine uygun biçimde kuzey ve doğu yönlerden savunma hendekleriyle çevrilmiştir. Kulelerin günümüze kadar gelen duvarları Bizans döneminde kayalardan yontularak yapılmıştır. Kale duvarlarında Selçuklu döneminden kalma gemi resimleri vardır.

Ehmedek civarında, 20. yüzyıldan kalma birçok geleneksel Alanya evi vardır. Bu evler, genelde iki katlı, ahşap hatıllı, moloz taş ve ahşap malzemenin kullanıldığı küçük bahçelerle çevrili, bazen cumba görünlü çıkıntıları da olan yapılardır.

SÜLEYMANİYE CAMİ

Selçuklu Sultanı Alaaddin Keykubad tarafından kentin yeniden düzenlenmesi sırasında 1231 yılında orta kalede (Ehmedek) Bedesten ve Arastanın hemen yakınında yaptırılmış, sonraki yıllarda yıkılınca 16. yüzyılda Osmanlı döneminde Kanuni Sultan Süleyman tarafından tekrar yaptırılmıştır. Tek minareli cami, Alaaddin, Kale ya da Süleymaniye adıyla anılır. Yapı kare planlıdır, sekizgen kasnak üzerine olup kubbe tuğla ile, duvarlarsa kısmen tuğla ve kare taşlarla örülmüştür. Kuzeydoğu köşesinde bir sarnıç, sarnıcın yanında ise üstü örtülü bir abdest alma yeri vardır. Caminin giriş kapısı üzerinde yer alan taş üzerinde "Allah" yazısı vardır. Yeni doğan çocuklar, kubbelerinden aşağıya akıp Bedesten'in kuzeydoğusundaki sarnıçta biriken ve kutsal sayılan yağmur sularıyla yıkanmıştır. Kare planlı kaidesiyle minaresi kuzeybatı köşesinde bulunur. Kubbenin askılık görevi üstlenen kısmına akustiği sağlamak için 15 küçük küp yerleştirilmiştir. İbadet sırasında bu özellik ortaya çıkmaktadır. Son cemaat yeri, dört ayak üzerine kiremitli üç kubbe ile örtülüdür. Kapı ve pencere kapakları Osmanlı döneminin ahşap oyma işçiliğinin güzel bir örneğidir.

Caminin hemen arkasından Erkapi'ya girilen yolun ilk metrelerinde, askeri barakalara inmeden önce patika yolun hemen solundaki düzleştirilmiş doğal kayala

which are convex (Cyclops type) and which are one of the indicators of the Hellenistic period, at the northern end of the castle, as mortarless masonry, and then these large stones were heightened as fortress walls during the Seljuk period. The castle is entered through two gates facing South and northwest, which survived from the Hellenistic period. The middle castle consisting of two parts with three towers, is in a strategic place against the land attacks, and at the same time in a location to protect the citadel where there is the sultan's palace. From the outside, it is built on a model of three large towers, and it has a view of a complex consisting of cisterns, which are also used today, furnaces, a single-person bath, and multi-window surveillance areas inside. This complex is surrounded by defense ditches in the northern and eastern directions suitable to the lay of the land outside the walls. The surviving walls of the towers were made by carving the rocks during the Byzantine period. There are ship pictures on the walls of the castle remaining from the Seljuk period. There are many traditional Alanya houses near Ehmedek remaining from the 20th century. These houses are usually structures with two storeys, wooden Hatilla, surrounded with little gardens in which rubble and wooden material are used, sometimes with ledges looking like bay windows.

SULEYMANIYE MOSQUE

It was built by the Seljuk Sultan Alaeddin Kayqubad during the reorganization of the city in 1231 in the middle castle (Ehmedek) just beside the Bedesten and Arasta, and it was rebuilt by Suleiman the Magnificent in the 16th century during the Ottoman period when it had collapsed in the later years. The single-minaret mosque is named Alaeddin, Kale or Suleymaniye. The structure is square-planned, it is over octagonal drum, and the domes are built with bricks, and the walls are partially built with bricks and square stones. There is a cistern in the northeast corner, and a covered ablution place near

the cistern. There is an inscription of "Allah" on the stone over the entrance gate of the mosque. The new-born babies used to be washed with the rainwater which accumulated in the cistern in the northeast of the Bedesten by flowing down the domes, and which used to be considered holy. Its square-shaped base and minaret are in its northwest corner. 15 small cubes were placed in the part of the dome functioning as the hanger in order to ensure the acoustics. This feature arises during worship. The last place of congregation is covered with three tiled domes on four legs. The door and window shutters are a good example of wood carving of the Ottoman period. Large and small ship graffiti can be seen on the plaster laid on the natural flattened rocks just in the left of the path before going down the military barracks in the first meters of the road entering Erkapi immediately behind the mosque, belonging to 100-300 years ago. It is possible to see these graffiti in many parts of the castle when looked carefully.

AKSEBE SHRINE AND MASJID

It is inside the castle, in the west of the Bedesten, on the road of western gate of the Citadel, and was built by Aksebe Sultan, the first wardens of Alaeddin Kayqubad in the Alanya Castle, in 1230. The outer side is cut stone, and the inside and dome are made of bricks. It is rectangular-planned and it consists of two rooms. One of the rooms is a masjid, and the other one is the shrine where there is the grave of Aksebe Sultan. There are three more graves in the shrine. It is understood from the ancient ruins that the apse of the masjid is tiled. The main structure is made of red bricks, and was repaired many times.

It is written "God knows the secrets of heaven and earth. Only those who believe in Allah and His doomsday build His masjids. Aksebe, God's poor servant needy of His mercy built it in the time of Alaeddin" in its inscription. There is a brick bodied cylindrical minaret on the rubble stone base a few

meters away from the masjid used in summer. It is estimated that the balcony of the minaret, which ends there, collapsed because of the lightnings and storms occurring frequently over the castle .

BEDESTEN (Covered Bazaar)

It is inside the castle, near the Suleymaniye Mosque. It is thought that it was built as a bazaar or inn during the Karamanid period in the 14th or 15th century. It is a rectangular planned structure made of cut stone... It has 26 rooms, and it has a yard 13 meters wide and 35 meters long. Although the historic building was used as a hotel in the recent years, it has not been used for a few years. The medieval shops opening to the yard are arranged as hotel rooms. There is a large cistern in the garden part descended by the stairs. This is the Mecduddin cistern which is one of the most interesting cisterns of the castle. The garden overlooks the castle walls above and the Mediterranean Sea and beach down on one side, and the Taurus Mountains on the other side. And there is the Arasta structure just opposite the Bedesten which was used as a pillar of trade and in which there are some graves today, and shop ruins made of small stones and bricks on the left and right sides of the road from beside Arasta up to the western gate above.

ARAP EVLIYASI MASJID (HAGIA YORGI CHAPEL)

This structure, the first state of which is known as a chapel, dates back to the 11th-12th centuries. There is a vaulted and five windowed room over the vaulted mihrab part. This room is entered through a hole opened through the vault. There is a cemetery in the west of the chapel where the Orthodox Greeks come and worship on certain days. It is said that this place is named Arap Evliyasi after a person who was buried here after the conquest of Alanya by the Muslims.

HISARICI DENIZCI MOSQUE

It is a small structure in the North of the Arap Evliyasi Mosque where

Gemi grafitisi / Ship graffiti (Foto: Kemal ÖZEN)

Aksebe mescidi / The Aksebe Masjid (Foto: Kemal ÖZEN)

rın üstüne atılmış siva üzerinde 100-300 yıl öncesine ait küçük büyük gemi grafitileri görülebilmektedir. Bu grafitilere kalenin birçok yerinde dikkatle bakıldığın-

da şahit olmak mümkündür.

AKSEBE TÜRBE VE MESCİDİ

Kale içinde, Bedestenin batısında, İç Kale batı kapısı yolu üye-

rinde olup Alaaddin Keykubat'ın Alanya Kalesi'ndeki ilk dizdarlarından Aksebe Sultan tarafından 1230 yılında yaptırılmıştır. Dışı kesme taş, içi ve kubbesi tuğla örülüdür. Dikdörtgen planlı ve iki odadan oluşur. Odalardan biri mescit, diğeri Aksebe Sultanın mezarının bulunduğu türbedir. Türbede, üç mezar daha vardır. Eski kalıntılardan mescidin apsinin çinili olduğu anlaşılmaktadır. Esas yapı, kırmızı renkli tuğladan yapılmış, birçok defa onarım görmüştür. Kitabesinde "Tanrı yerin ve göklerin gaiblerini bilir. Allahın mescitlerini ancak Ona ve ahiret gününe inananlar imar ederler. 1230 yılında yüce sultan Alaaddin günlerinde Tanrının rahmetine muhtaç zayıf kulu Aksebe yaptırdı" yazmaktadır. Yazlık olarak kullanılan mescidin birkaç metre uzağında moloz taştan kaide üzerinde tuğla gövdeli silindirik bir minaresi bulunur. Şerefe kısmında biten minarenin şerefesinin kale üzerinde sıkça vuku bulan şimşek ve fırtınadan dolayı yıkıldığı tahmin edilmektedir.

BEDESTEN

Kale içinde, Süleymaniye Camisi yakınındadır. 14. ya da 15. yüzyılda Karamanoğulları döneminde çarşı veya han olarak yapıldığı sanılmaktadır. Kesme taştan dikdörtgen planlı bir yapıdır... 26 odası vardır ve 13 metre genişliğinde 35 metre uzunluğunda bir avluya sahiptir. Tarihi bina son yıllarda otel olarak kullanılmış olsa da son birkaç yıldır kullanılmamaktadır. Avluya açılan orta çağ dükkanları, otel odası olarak düzenlenmiştir. Bahçe kısmında, merdivenle inilen büyük bir sarnıç vardır. Bu sarnıç Kalenin en ilgi çekici sarnıçlarından olan Mecdüddin sarnıcıdır. Bahçenin manzarası, bir yanıla yukarıdaki kale surlarına, aşağıdaki Akdeniz'e ve kumsala bir yanıla da Toros Dağları'na hakimdir. Bedestenin hemen karşısında ise bugün içinde bazı mezarlar bulunan ticaretin bir ayağı olarak kullanılan Arasta yapısı ve bu yapının yanından yukarıdaki batı kapısına kadar yolun sağlı sollu kenarlarında küçük örme taş ve tuğladan yapılmış dükkan kalıntılarına rastlanır.

the highway narrows. Around fifty ship graffiti were found here dated back to 15th-19th centuries. It is said that the sailors performed istikhara before setting out to long and dangerous voyages.

ANDIZLI MOSQUE

It is in the Tophane District. The mosque, which is named after the samphire tree right next to it, was built by Emir Bedruddin in 1277. It is also called Emir Bedruddin Mosque. It has the original architectural features of the Seljuk period. It is made of cut Stone, and it has a minaret which is not very high. Its pulpit reflects one of the finest examples of the Seljuk art of wood carving. The mosque is reached through the lower gate beside the Kizilkule.

TOPHANE (Armory)

There is Tophane adjacent to the Tersane built on a rock 10 meters high from the sea to protect the shipyard. It is known that also cannons were cast for the warships in the three-storey and rectangular planned structure built from cut stone in 1227. It has been converted into Maritime Museum by the Municipality of Alanya, and it has been opened to the visit of tourists as a third museum in the middle of Red Tower-Castle pillar.

This structure took the name Tophane by being added another floor during the Ottoman era in order to ensure the security of the port and shipyard, and to expand the range of the cannons. There is a cistern inside the Tophane tower to meet the water needs of the soldiers then. There is a large area in the South-facing part of Tophane (outside the walls). This area, which was formerly called Hizirilyaslik, is known as a place where the people collectively enjoyed themselves by eating and drinking during the months of spring. There is also a zawiya beside the Tophane Tower. This zawiya has served the people around the shipyard since it was built until 1808. As it was worn out over time, Kadi Abdurrahman Pasha (Governor) repaired the tower and the zawiya beside it and put an inscription in the zawiya be-

fore he was killed by the janissaries.

KIZIL KULE (Red Tower)

This structure, which is the symbol of the city and which has an octagonal plan, is a Seljuk work of the 13th century. It was built by Ebu Ali Reha el Kettani, the craftsman from Aleppo who built the Sinop Castle, on the order of Alaeddin Kayqubad in 1221-1226. The tower was built in order to protect the port and shipyard against the attacks from the sea, and was used for military purposes for centuries. As it was hard to lift the stone blocks after a certain height during the construction, the upper part was made of red bricks, and therefore it was called Red Tower. Marble blocks are seen in the walls of the tower remaining from the ancient times. The tower is octagonal planned, its each wall is 12.5 wide, it is 33 m high, and its diameter is 29 m. Inside there are five floors including the ground floor. The tower is ascended by a stone staircase which has 85 high steps. The sunlight that the tower receives at the top reaches until the first floor. Some of the narrow Windows in the outer walls of the floors are decorated with loopholes in order to shoot arrows, and to pour hot oil during the wartime. There is a cistern in the middle of the tower. The tower, which was repaired in the 1950s, was opened to visit in 1979, and its first floor was converted into an Ethnography Museum. The old Seljuk Bath right next to the Red Tower, the hiking paths (seyirdim), and the Tersane-Tophane line have been put to the service of tourism in the recent few years as a result of a large project.

During the Seljuk period, one could get out of the gate of the Red Tower facing the castle, walk the seyirdim road, and go until the Sultan Palace inside the Citadel among the bastions safely. The Red Tower fought the natural conditions such as rain and humidity until 1948, but was worn out very much because of the melting of the parts built with bricks. Hasan Ali Yucel, the Minister of National

Education of that time, was very much interested in it, and he restored it which acquired its present state.

TERSANE (Shipyard)

Sultan Alaeddin Kayqubad started the construction of the shipyard two years after the construction of the Tower (1228) in order to realize his desire of being the Sultanul Bahrain (the Sultan of two seas) in the large inscription of the Red Tower. There is an inscription over the entrance gate of the shipyard facing North again written in Seljuk Sulus, a section just on the right of the inscription where the soldiers guarding the shipyard would stay, and a masjid on the left on the sea side. It is a structure 56 m long, 44 m deep, consisting of 5 sections. These sections are connected to each other from the inside by four small arched sections. In the old times, there was a fresh water well in the third of the five large sections, and now it is open to visit as a part of the Maritime Museum. This shipyard, in which galley type rowing boats were built and repaired, functioned also during the Ottoman period. There is the Tophane built on a rock which is 10 m high from the sea adjacent to the shipyard in order to protect it. It is known that also cannons were cast for the warships in this structure built from cut stone which is three-storey and rectangular planned. And a lot of shop ruins in the region just below the wall way between the Tersane and the Red Tower between the wall and the sea, where commercial goods coming from the sea were traded, are among the places worth seeing.

ARCHAEOLOGICAL MUSEUM

The Alanya Archaeological Museum was opened in 1967 with the works belonging to the Bronze Age, Urartian, Phrygian and Lydian periods brought from the Museum of Anatolian Civilizations in Ankara. In subsequent years, the museum was expanded and enriched with the works found in the excavations in the region. The oldest work found around Alanya and exhibited in the museum is

Orta Kale Bedesteni / Middle Castle Bazaar (Foto: Sinan ŞARAPÇI)

Orta Kale Arasta yanı dükkan kalıntıları / Middle Castle Arasta, i. e. shop ruins (Foto: Kemal ÖZEN)

Tersane ve Tophane Kulesi / The Dockyard and the Armory Tower (Foto: Kemal ÖZEN)

ARAP EVLİYASI MESCİDİ (AYA YORGİ ŞAPELİ)

İlk hali şapel olarak bilinen bu yapı, 11-12. yüzyıllara tarihlenir. Tonozlu mihrap kısmının üzerinde yine tonozlu ve beş pencereleli bir odası vardır. Bu odaya, tonozdan açılmış bir delikten girilir. Şapeli batısında, Ortodoks Rumların belirli günlerde gelip ibadet ettiği bir mezarlık vardır. Alanya'nın Müslümanlarca fethinden sonra buraya gömülen bir zattan dolayı adının Arap Evliyası olarak kaldığı söylenmektedir.

HİSARİÇİ DENİZCİ MESCİDİ

Arap Evliyası Mescidi'nin kuzeyinde anayolun daraldığı yerde küçük bir yapıdır. Burada ellie yakın 15-19. yüzyıl arasına tarihlenen gemi grafitisine rastlanmıştır. Uzun ve tehlikeli yolculuklara çıkmadan önce gemicilerin burada istiareye yattıkları söylenir.

ANDIZLI CAMİ

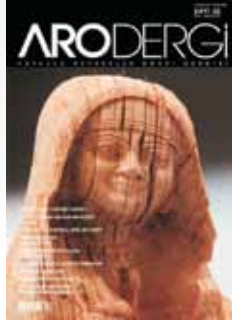
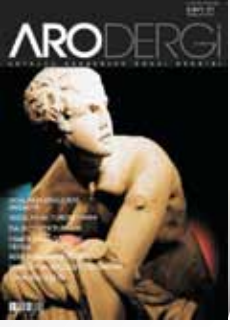
Tophane Mahallesi'ndedir. Adını hemen yanındaki andız ağacından alan cami 1277 yılında Emir Bedrüddin tarafından yaptırılmıştır. Emir Bedrüddin Camisi de denir. Selçuklu döneminin özgün mimari özelliklerini taşır. Kesme taştandır, yüksek olmayan bir minaresi vardır. Minberi, Selçuklu tahta oymacılık sanatının en güzel örneklerinden birini yansıtır. Camiye, Kızılküle'nin yanından aşağı kapı yoluyla çıkılır.

TOPHANE

Tersanenin bitişiğinde denizden 10 metre yüksekliğinde bir kayaya tersaneyi korumak amacıyla yapılan Tophane vardır. 1227 yılında kesme taştan inşa edilen üç katlı ve dikdörtgen planlı yapıda aynı zamanda savaş gemileri için top döküldüğü bilinmektedir. Alanya Belediyesi tarafından Denizcilik Müzesi'ne çevrilerek Kızılküle-Kale ayağının ortasında üçüncü bir müze olarak turistlerin ziyaretine açılmıştır.

Bu yapı, limanın ve tersanenin güvenliğini sağlamak, topların menzilin genişletmek amacıyla Osmanlılar döneminde bir kat eklenerek, Tophane adını almıştır. Tophane kulesinin içinde o zamanki askerlerin su ihtiyacını gi-

ARO DERGI

**ADNAN
SAYKI**

GRAFİK TASARIM
WEB SİTESİ TASARIMI
ARAMA MOTORU KAYDI

www.adnansayki.com - 0537 419 43 23 - adnan@adnansayki.com

14.SAYI

Konstantinus Kilisesi'nden Liman / The Port from the Constantine Church (Foto: Kemal ÖZEN)

Konstantinus Kilisesi'nden Liman / The Port from the Constantine Church (Foto: Kemal ÖZEN)

Kızıl Kule / The Red Tower (Foto: AFSAK-Ali ARAL)

dermek için bir sarnıç mevcuttur. Tophane'nin güney yönüne bakan bölümde (sur dışında) büyükçe bir alan mevcuttur. Eskiden Hızırilyaslık denilen bu alan, ilkbahar aylarında halkın topluca eğlenip yiyip içtiği yer olarak bilinmektedir. Tophane Kulesi'nin yanında bulunan bir de zaviye vardır. Bu zaviye yapıldığı günden 1808 yılına kadar tersane çevresindeki insanlara hizmet vermiştir. Zamanla yıpratılmış olduğundan Kadı Abdurrahman Paşa (Vali) Yeniçerililerce öldürülmeden evvel kuleyi ve yanındaki zaviyeyi tamir ettirip, zaviyeye bir de kitabe koydurmuştur.

KIZIL KULE

Limanda, kentin sembolü olan sekizgen planlı olan bu yapı 13. yüzyıl Selçuklu eseridir. 1221-1226 yılları arasında Selçuklu Sultanı Alaaddin Keykubat tarafından Sinop Kalesi'ni yapan Halepli yapı ustası Ebu Ali Reha el Kettani'ye yaptırılmıştır. Kule, denizden gelecek saldırılara karşı limanı ve tersaneyi korumak amacıyla yapılmış ve yüzyıllar boyunca askeri amaçla kullanılmıştır. İnşaat sırasında belli bir yükseklikten sonra taş blokları kaldırmak güç olduğu için üst kısmı pişmiş kırmızı tuğlarla yapılmış ve bu nedenle Kızıl Kule adını almıştır. Kule duvarlarında antik çağdan kalma mermer bloklar görülmektedir. Sekizgen planlı ve her bir duvarı 12,5 metre genişliğinde olan kulenin yüksekliği 33 metre, çapı 29 metredir. İçinde zemin dahil beş kat vardır. Kulenin üstüne yüksek aralıklı ve 85 basamaklı taş merdivenle çıkılır. Kulenin tepeden aldığı güneş ışığı birinci kata kadar ulaşır. Katların dış duvarları kenarındaki dar pencerelerin kimisi ok atmak için, kimisi ise savaş zamanında kızgın yağların döküldüğü mazgal delikleriyle süslenmiştir. Kulenin ortasında bir sarnıç bulunur. 1950'li yıllarda onarılan kule 1979 yılında ziyarete açılarak birinci katı Etnoğrafya Müzesi'ne dönüştürülmüştür. Kızıl Kule'nin hemen yanındaki eski Selçuklu Hamamı, yürüyüş yolları (seyirdim) ve Tersane-Tophane hattı büyük bir proje sonucunda son birkaç yıldır turizmin hizmetine sokulmuştur.

a stone inscription in Phoenician language belonging to 625 B. C. And the most important work of the museum is the statue of Heracles which has a dramatic story in mythology. The bronze cast statue of Heracles dated to the 11th century A. D. is exhibited in a separate hall where there are the mosaic floor coverings. There are bronze, marble, terra cotta, glass and mosaic finds, rich ash boxes and coin collections belonging to the Archaic, Classical, Hellenistic, Roman, and Byzantine periods in the Alanya Archaeological Museum. In addition, there are stone works in the garden of the museum belonging to the Roman, Byzantine and Islamic periods. There is an entry fee in the museum which is open every day of the week. There is a section in the museum opened in 2012 where mainly the Seljuk and Ottoman galleys are introduced in 3D simulation, and a room arranged to make the children love archaeology.

THE STATUE OF HERACLES

The bronze statue of Heracles exhibited in the Alanya Museum was found in Asartepe, the mountainous region within the boundaries of the village of Camlica in Alanya in 1967. It is unknown where the statue, which is dated to the 11th century A. D. by the experts and which is 51.5 cm, is made. It is thought that the statue is brought to Korasekion, the present Alanya, which was considered to be one of the important centers of the pirates in the Mediterranean, as a booty in ancient times.

The bronze statue of Heracles has a very different and special place among the standing figures in the history of world sculpture.

Because the sculpture exhibits a standing position which is not seen in the statues made in the name of Heracles in the ancient times; the muscular and skeletal structure reflected on bronze is considered perfect; the artist's knowledge of anatomy creates

awe in the viewer. The cartilage deformation in those who deal with the sport of wrestling, which is more visible in the left arm of the statue, shows the sportsman identity of Heracles as well as the artist's attention to detail. In the statue, there is Heracles' famous knob in his right hand, the hide of the lion which he killed in his left hand, and a wreath of bay leaves on his head. It is thought that his empty eye sockets used to be adorned with precious stones at that time. The happy fatigue after victory is sensed from the expression in the face of the statue which carries the body weight on its right leg.

ATATURK'S HOUSE

It is the house where Mustafa Kemal Ataturk, the founder of the Republic of Turkey, stayed for a while and rested during his visit to Alanya on February 18th, 1935, while he travelled the Aegean and Mediterranean seas by two warships in order to monitor secretly the navy of Mussolini, the Italian dictator who had the policy of spreading to the Mediterranean, in the islands of Leros and Rhodes. The house was donated by its owner Tevfik Azakoglu to the Ministry of Culture, and was turned into a museum in 1987. Ataturk's personal belongings, photos, the telegram sent by Ataturk to the people of Alanya, and other historic documents are exhibited on the ground floor of the three-storey building with a garden, which reflects the Turkish architectural characters of the 19th century. And the rooms of the upper floor are adorned with the ethnographic items of a traditional Alanya house. There is an entrance fee in the Ataturk's House Museum in the city center.

DAMLATAS CAVE

It is a karstic cave consisting of a single type cylindrical hall inside bluish metamorphic, half marble, permian old limestones partially with sea erosion.

The Damlatas Cave was found during the opening of a quarry for the stones

to be used in the construction of a port in 1948.

The cave is in the west coast of the historical peninsula. There is a passage of 50 meters in the entrance part of the cave. After the passage, which is about 15 meters, one arrives in a cylindrical cavity. From here, one descends to the bottom of the cave. The stalactites and stalagmites of the cave, which is in semi-crystalline limestone, were formed in 15 thousand years. The cave was called Damlatas (dripping stone) because of the water drops continuing to drip from the stalactites. There are patients who apply a 21-day course of treatment by sitting in the cave under the control of doctor. The weather of the cave is constant all seasons; the temperature is 22 degrees Celsius, humidity 95-98 percent, and constant pressure 760 mm. There is 71 percent nitrogen, 20.5 percent oxygen, 2.5 per thousand carbon dioxide, and an amount of radioactivity and ions in the air of the cave. There is a small bazaar around it, and there is a beach in front of it. This cave was found by chance after a dynamite was exploded in an area determined as quarry to be used in the construction of the Alanya Port in 1948. The cave, the total length of which is 30 m, is a dry and horizontal type of cave. It covers an area of 200 m². The cave, in which a lot of stalactites and stalagmites have a unique view, is 15 meters high. It is extremely beneficial for the non-allergic asthmatic patients with its carbon dioxide gas, high humidity, low temperature, and radioactive gas. Therefore, the asthmatic patients are the largest group of visitors of the cave. It is believed that the stalactites and stalagmites in the cave were formed between 20,000-15,000 B. C. The cave is also used as the center of a treatment method which starts in the early hours in the morning as cures of a few weeks for the non-allergic asthmatic patients.

DAMLATAS BEACH

It is in the west of the historical peninsula, and on the shore in front of the Damlatas Cave. It is

Tersane önden görünüş / The front view of the dockyard (Foto: AFSAK-Ali ARAL)

Selçuklular döneminde Kızıl Kule'nin kaleye bakan kapısından çıkıp seyirdim yolundan ilerleyip burçların arasından İç Kale'de bulunan Sultan Sarayı'na kadar emniyet içinde gidilebiliyordu. Kızıl Kule 1948 yılına gelinceye kadar yağmur, nem gibi doğa şartlarıyla savaşıp, ancak tuğla ile örülmüş kısımların erimesiyle çok fazla yıpranmıştır. Zamanın Millî Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel'in büyük ilgisini çekip, restore ettirilerek bu günkü halini almıştır.

TERSANE

Sultan Alaaddin Keykubat Kızıl Kule'nin büyük kitabesindeki Sultanül Bahreyn " (iki denizin Sultanı) olma arzusunu gerçekleştirmek için Kule'nin yapımından iki yıl sonra (1228) tersanenin yapımını başlatmıştır. Tersanenin ku-

zeyeye bakan giriş kapısı üzerinde, yine Selçuklu Sülüsüyle yazılmış bir kitabe, kitabenin hemen sağında tersaneyi bekleyen askerlerin kalacağı bölüm, solunda deniz tarafında ise bir mescit mevcuttur.

56 metre uzunluğunda, 44 metre derinliğinde, 5 gözden oluşan bir yapıdır. Bu gözler içerden birbirine dörder küçük kemerli gözle bağlıdır. Eskilerde beş büyük gözden üçüncüsünde bir tatlı su kuyusu varmış, şu anda içerisi Denizcilik Müzesi'nin bir parçası olarak ziyarete açıktır. Çektiri tipi kürekli teknelerin yapılıp onarıldığı bu tersane Osmanlı döneminde de işlerliğini korumuştur. Tersane'nin bitişiğinde denizden 10 metre yüksekliğinde bir kayaya tersaneyi korumak amacıyla yapılan Tophane vardır. Kesme taştan

inşa edilen üç katlı ve dikdörtgen planlı yapıda aynı zamanda savaş gemileri için top döküldüğü bilinmektedir. Tersane ile Kızıl Kule arasındaki sur yolunun hemen altında kalmış surla deniz arasındaki bölgede, denizden gelen ticari malların alınıp satıldığı bir sürü dükkan kalıntısı da görülebilecekler arasındadır.

ARKEOLOJİ MÜZESİ

Alanya Arkeoloji Müzesi, Ankara'daki Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nden getirilen Tunç Çağı, Urartu, Frig ve Lidya dönemine ait eserlerle 1967 yılında açılmıştır. Sonraki yıllarda, bölgedeki kazı çalışmalarından çıkan eserlerle müze genişlemiş ve zenginleşmiştir. Müzede, Alanya çevresinde bulunarak sergilenen en eski tarihli eser, MÖ 625 yılına ait Fenike dilinde bir taş yazıttır.

Müzenin en önemli eseri ise mitolojide dramatik bir öyküsü olan Herakles'in heykelidir. MS II. yüzyıla tarihlenen bronz döküm Herakles heykeli mozaik yer döşemelerinin olduğu ayrı bir salonda sergilenmektedir. Alanya Arkeoloji Müzesi'nde Arkaik, Klasik, Helenistik, Roma, Bizans dönemine ait bronz, mermer, pişmiş toprak, cam ve mozaik buluntularla zengin bir kül kutuları ve sikke koleksiyonu vardır. Ayrıca, müze bahçesinde de Roma, Bizans ve İslami dönemlere ait taş eserler vardır. Haftanın her günü açık olan müzeye giriş ücretlidir. 2012 yılında Müzede Selçuklu ve Osmanlı başta olmak üzere kalyonların simülasyon yoluyla 3 boyutlu tanıtıldığı bir bölüm ve çocuklara arkeolojiyi sevdirmek için düzenlenmiş bir oda mevcuttur.

HERAKLES HEYKELİ

Alanya Müzesi'nde sergilenen bronz Herakles heykeli 1967 yılında Alanya'nın Çamlıca köyü sınırları içindeki dağlık bölge Asartepe'de bulundu. Uzmanlar tarafından MS II. yüzyıla tarihlenen 51,5 cm boyundaki heykelin yapıldığı yer bilinmiyor. Heykelin antik çağda, Akdeniz'deki korsanların önemli merkezlerinden sayılan Korakesion'a yani bugünkü Alanya'ya bir ganimet olarak getirildiği sanılıyor.

Blue Flagged. The sea and the beach are sandy. The beach has put its back to the slopes of the peninsula. The little bay of the beach, which extends towards the peninsula and which consists of large stones, is named as Cleopatra. According to legend, Cleopatra, the Queen of Egypt, visited Alanya during an expedition in the Mediterranean, and sea-bathed in this bay. The feature of the Cleopatra's bay is the clarity of its water.

CLEOPATRA BEACH

It is about 2 km long as a continuation of the Damlatas Beach, and it is Blue Flagged. The sea and the beach are sandy. It has a large sandy beach. The depth of the sea reaches the human height after three or four steps from the shore. It is the most popular beach in Alanya. It accommodates tens of thousands of people in summer. The Cleopatra Beach was named after Cleopatra, the last Hellenistic queen of the Ancient Egypt, who lived between 69-30 B. C. According to legend, when the Roman general Antonius gave Alanya and its vicinity as a gift to the Egyptian queen Cleopatra, she used to go down to the Cleopatra beach everyday on the slopes of the castle to sea-bathe. In fact, there was a tunnel that Cleopatra used when she wanted to swim, and which led directly to the beach from the castle. The Egyptian Queen Cleopatra used to visit Alanya in every expedition she went in the Mediterranean, and entered the sea at this beach.

VIEWING TERRACE

It is a promenade, recreation and picnic area on the left and right of the plateau road in the North of Alanya, where you can see Alanya clearly in bird's eye view. It is 3.5-4 km away from the center of Alanya. The Viewing Terrace, which is in the Taurus mountains, has an altitude of 650 m. From the Viewing Terrace, you can see the municipality of Kargicak in the east of Alanya, and the Dinek tunnels in the west; simply everywhere. Besides, you can see the Alanya peninsula in front of you, and the Alanya castle, the Red Tower,

and the shipyard on it, the beaches in the east which extend from in front of the municipality building of Alanya to Mahmutlar, and the Damlatas-Cleopatra beaches in the west.

SEA CAVES

Some days of the year, when you want to go from the open sea for a while after visiting the caves, you meet the dolphins which swim cutely and mischievously beside or behind a boat. They also have stories like everyone else.

Dionysus was attacked by a number of sailors when he was disguised as a mortal and sitting on the beach. Their intention was to kidnap this man, whom they thought to be a rich prince, and to demand a ransom or sell him in the slave market. They tried to tie him up, but it was as if there was no rope to capture Dionysus. Dionysus, who broke all of the ropes that tied him one by one, suddenly turned into a wild lion, and sent a wild bear onto the men's ship.

The men who stayed on the ship were torn into pieces by the bear, and those who jumped into the sea to save their lives turned into dolphins as a result of God's mercy. When this event ended, the only person among the sailors who managed to retain his human form was the ship's helmsman Akiotes as the helmsman had recognized Dionysus from his signs from the beginning and had tried to prevent the sailors' attack. In another similar legend, this time Dionysus, who boarded the ship of the pirates called Tyrsenoi to go to the Naxos Island, turned the ship into a hell as soon as he understood the real intent of the men who diverted the route to Anatolia instead of Naxos after some time putting out to sea. Vines wrapped the deck, and the rows and the masts on which the sails were attached turned into snakes. The pirates went crazy because of a deafening sound of flute which they did not understand where it came from, and jumped into the sea. And as soon as they were in the water, they found themselves turned into dolphins.

PIRATES' CAVE

It is sea cave under the historical peninsula where there is the Alanya Castle. It is the first cave during the boat tours around the peninsula. It has a mouth which is 10 m wide and 6 m high. The cave can be entered by small boats. The cave is also entered by swimming during the boat tours. According to a legend, there is a secret way through the cave up to the castle, and the pirates of the ancient times used to carry their booties up this way. The view of the rocks on the seabed makes the cave more mysterious.

LOVERS' CAVE

It is a cave with two entrances on the slope of the historical peninsula close to the sea. It is reached by climbing the rocks after the boat comes close to the rocks towards the Cilvarda point. One arrives in the low entrance of the cave in a few steps. It is 75 m long. One walks in the cave by bowing from time to time because of its low ceiling. The mouth of the cave on the Damlatas side is 8 m high from the sea, and one jumps into the sea from here. At this time, the boat has turned the Cilvarda point and come, and it collects those who have jumped into the sea from the cave, and continues its way. According to legend, the pirates of the ancient times used to keep their booties and slave girls in this cave. It is thought that this cave was named Lovers after the lovers who desired to stay alone without being seen by anyone.

PHOSPHORUS CAVE

It is a sea cave on the slope of the historical peninsula close to Damlatas. Small boats can enter the cave. The floor of the cave resulting from its geological structure shines like phosphorus at night due to the reflection of moonlight. The glow is also apparent during the day. The tour boats give swimming breaks also in front of the Phosphorus Cave.

BARBAROS UNDERWATER CAVE

One passes to this cave, which is located just below the rocky shore which is 600-650 m in the

Damlatas Mağarası sarkıt-dikitleri / The stalactites-stalagmites of the Damlatas Cave (Foto: Kamuran AKYILDIZ)

Dünya heykel sanatı tarihinde, ayakta duran figürler arasında bronz Herakles heykelinin çok farklı ve özel bir yeri bulunuyor.

Çünkü heykel, antik çağda Herakles adına yapılmış heykellerde görülmeyen bir yapısal duruş formu sergiliyor; bronzla yansıtılan kas ve iskelet yapısı kusursuz sayılıyor; sanatçının anatomi bilgisi izleyende hayranlık yaratıyor. Heykelin sol kulağında daha belirgin görülen, güreş sporu yapanlardaki kıkırdak deformasyonu, Herakles'in sporcu kimliğini olduğu kadar sanatçının ayrıntılardaki özenini de gösteriyor. Heykelde, Herakles'in sağ elinde ünlü topuzu, sol elinde öldürdüğü aslanın postu ve başında defneyapraklarından bir çelenk bulunuyor. Boş olan göz çukurlarının zamanında değerli taşlarla bezeli olduğu sanılıyor. Vücut ağırlığını sağ bacakta taşıyan heykelin yüzündeki ifadeden, zafer sonrasında mutlu yorgunluğu seziliyor.

ATATÜRK EVİ

Akdeniz'de yayılma politikası güden İtalyan diktatör Mussolini'nin Leros ve Rodos Adalarındaki donanmasını gizlice izlemek üzere, İstanbul'dan açılıp iki savaş gemisiyle Ege ve Akdeniz'i gezen Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün, 18 Şubat 1935'te Alanya'ya yaptığı

ziyaret sırasında bir süreliğine kalıp dinlendiği evdir. Ev, sahibi Tevfik Azakoğlu tarafından Kültür Bakanlığı'na bağışlanarak 1987 yılında müze haline getirilmiştir.

19. yüzyıl Türk mimarisinin özelliklerini yansıtan bahçe içinde üç katlı binanın giriş katında Atatürk'ün kişisel eşyaları, fotoğraflar, Atatürk'ün Alanyalılara gönderdiği telgraf ve diğer tarihi belgeler sergilenmektedir. Üst katın odaları ise geleneksel bir Alanya evinin etnografik eşyalarıyla donatılmıştır. Kent merkezindeki Atatürk Evi Müzesi'ne giriş ücretlidir.

DAMLATAŞ MAĞARASI

Kısmen deniz erozyonu ile yarımtrak metamorfik, yarı mermer, permiyen yaşlı kalkerler içinde bulunan silindirik tek tip salondan oluşan karstik bir mağaradır.

Damlatas Mağarası, 1948 yılında liman inşaatında kullanılacak taş için ocak açılması sırasında bulundu.

Mağara, tarihi yarımada'nın batı kıyısındadır. Mağaranın giriş kısmında 50 metrelik bir geçit vardır. Yüksekliği 15 metreyi bulan geçitten sonra silindirik bir boşluğa gelinir. Buradan mağaranın tabanına inilir. Yarı kristalize kalker içinde bulunan mağaranın sarkıt

ve dikitleleri 15 bin yılda oluşmuştur. Mağaraya, sarkıtlardan damlamaya devam eden su damlaları nedeniyle Damlatas adı verilmiştir. Doktor kontrolünde mağarada belli bir süre oturarak 21 günlük tedavi kürü uygulayan hastalar vardır. Mağaranın havası yaz kış değişmez; sıcaklık 22 santigrat derece, rutubet yüzde 95-98, sabit basınç 760 mm'dir. Mağaranın havasında yüzde 71 azot, yüzde 20,5 oksijen, on binde 2,5 karbondioksit ve bir miktar radyoaktivite ile iyonlar bulunmaktadır.

Çevresinde küçük bir çarşı vardır, önü ise plajdır. Bu mağara, 1948 yılında Alanya İskelesi yapımında kullanılmak üzere taş ocağı olarak tespit edilen alanda patlatılan bir dinamit sonrasında tesadüfen bulunmuştur. Toplam Uzunluğu 30 m olan mağara kuru, yatay mağara tipindedir. 200 m²'lik bir alanı kaplamaktadır. Çok sayıda sarkıt ve dikitin eşsiz bir görüntü verdiği mağara 15 m yüksekliktedir. Karbondioksit gazı, yüksek ölçüde nem, düşük ısı ve radyoaktif havasıyla alerjik olmayan astım hastaları için son derece yararlıdır. Bu nedenle astım hastaları mağaranın en yoğun ziyaretçi gruplarını oluştururlar. Mağaradaki sarkıt ve dikitlelerin İÖ 20.000-15.000 yılları arasında meydana geldiği sanılmaktadır. Mağara alerjik olmayan astım hastaları için, birkaç haftalık kürler halinde sabah ilk saatlerde başlayan bir tedavi yönteminin merkezi olarakta kullanılmaktadır.

DAMLATAŞ PLAJI

Tarihi yarımada'nın batısında, Damlatas Mağarası'nın önündeki kıyıda. Mavi Bayraklıdır. Deniz ve plaj kumudur. Kumsal sırtını yarımada'nın eteklerine dayamıştır. Plajın yarımada'ya doğru uzanan ve iri taşlardan oluşan küçük koyu Kleopatra adıyla anılır. Efsaneye göre Mısır Kraliçesi Kleopatra Akdeniz'de çıktığı bir sefer sırasında Alanya'ya uğramış ve bu koyda denize girmiştir. Kleopatra koyunun özelliği suyunun berraklığıdır.

KLEOPATRA PLAJI

Damlatas Plajı'nın devamı olarak yaklaşık 2 km uzunluğunda olup mavi Bayraklıdır. Deniz ve plaj kumdur. Geniş bir kumsal

South of the Damlatas Cave, which is known as Rambo Cave by the people, and which is 13 m deep, through a tunnel. Together with the fact that the intensified tourism activities are showing up themselves also with the tours on the sea, the seals which used to come to this cave once upon a time are seen rarely now. There are stalactites and stalagmites in this cave the bottom of which is sandy.

HISTORICAL MONUMENTS AROUND ALANYA

HIDRELLEZ CHURCH

The church, which is 10 km away from the center of Alanya, within the boundaries of the village of Hacı Mehmetli, on a slope overlooking the Mediterranean Sea, and which is thought to be established in the early 19th century, is still used for worship by the Christian and Muslim visitors today. The church, the roof of which is built of bricks, the walls of stone, and which has a small apse, is rectangular planned. There is a wooden decorated mezzanine floor inside the church. The frescoes on the walls are damaged. It is understood from its inscription that the church was repaired in 1873. The inscription, which is exhibited in the Alanya Museum, is written in Turkish (Karaman) in Greek alphabet. A great fair used to be held in the Hidrellez Church every year on April 23rd as the day of St. George.

The church was closed when the Orthodox people who lived in Alanya and spoke Turkish went to Greece during the Exchange in 1924, and it was re-opened for worship by being renovated in 2013. Another name of the Hidrellez Church, where there is a water supply (holy spring) beside it, is Agios Georgios or Aya Yorgi Church in Turkish. The similars of the church are also found in the Alanya Citadel.

DIM CAVE

The Dim Cave, which is also known as Gavurini or Kuzyaka Cave, is 12 km in the east of Al-

anya and on the slope of Mount Cebel-i Reis with an altitude of 1649 m. The altitude of the cave is 232 m. It was opened to visitors in 1998.

It is the second large cave of Turkey opened to visitors.

It is estimated to be 1 million years old. The gallery, which is on the right side when going down the stairs from the branches of the cave advancing inside the mountain from two branches, is 50 meters, and the other one on the left side is 360 meters. There is a small lake at the bottom of the cave, which consists of stalactites and stalagmites, which can be seen in winter and early spring. Although the internal temperature of the Dim Cave does not change much, the average temperature is 18-19 degrees Celcius.

After the tour in the cave, one can walk down the slope and go to the valley of Dim Brook below. Likewise, one can make climbing hiking from the picnic areas near the Dim Brook to the cave. There is a panoramic view of the Alanya Castle from the slope where the cave is.

DIM BROOK

The Dim Brook meets the visitors with its cool waters and green cover inside the Dim valley at the place closest to Alanya to cool off and get away during the hot and humid summer days. The Dim Brook, which is in the east of Alanya and 6 km away from the city center, emerges from the village of Dimalacami (Dimalakilise) on the foothills of the Taurus mountains, and pours into the Mediterranean Sea on the border of the towns of Kestel and Tosmur in the South of Alanya with a branch of 60 km in northeast-southwest direction. The annual average water flow is 500 hm³, and the average flow is 16 m³/sec. There are about 14-15 settlements around the Dim Brook known as the Dim villages. When the snow in the winter starts to melt in early summer, the flow increases.

The first banana production works in Alanya started in 1936, and became successful with the implementations made around this brook, and then had a national qualification.

In recent years, also a dam for irrigation and electricity generation has been introduced on the brook.

DIM DAM LAKE

When the construction of the Dim Dam, which lasted for about 15 years, ended in 2009, water retention was started and the dam lake reached its present level in the mids of 2010. Although the water level changes according to the season, it can reach a maximum depth of 173 m. The region between the villages of Gumuskavak and Kuzyaka forms its eastern border in the North-east - Southwest direction, and the villages of Akcati and Uzumlu form the western border. There is a small islet on the shore of the village of Bicakci. Although it is used for irrigation purposes and to generate electricity for now, it is said that it will be used as drinking water supply when needed.

SARAPSA INN

It is a structure reminding of a low castle at first glance remaining from the 13th century on the highway 13 km in the west of Alanya. It was built as a caravanserai on the historical silk road by the Seljuk Sultan Gıyaseddin Kaykhusraw between 1236-1246. The caravanserai, which was one of the most important accommodation centers of the Medieval Ages, is used as a recreation center today. The walls of the structure, which was built on a large rectangular plan of 850 m², are built of large cut stones, and there are thick projections towards the outside in the northern and southern directions. There is a masjid at the end point in the eastern direction. There is a large entrance gate facing the North in the middle of the caravanserai, inside the places where the people and ani-

Deniz Mağarası / Sea Cave (Foto: Kamuran AKYILDIZ)

vardır. Denizin derinliği kıyıda üç-dört adım sonra insan boyuna ulaşır. Alanya'nın en gözde plajıdır; yaz aylarında on binlerce kişiyi ağırlar. Kleopatra plajı adını MÖ 69-30 yılları arasında yaşamış Antik Mısır'ın son Helenistik kraliçesi Kleopatra'dan almıştır. Efsaneye göre Roma generali Antonius, Alanya ve çevresini Mısır kraliçesi Kleopatra'ya hediye ettiğinde, Kleopatra her gün kale yamacında banyo yapmak için Kleopatra plajına inermiş. Aslında, Kleopatra'nın yüzmek istediğinde kullandığı ve kaleden direk olarak plaja giden bir tüneli varmış. Mısır Kraliçesi Kleopatra Akdeniz'de çıktığı her sefer sırasında Alanya'ya uğramış ve bu plajda denize girmiş.

SEYİR TERASI

Alanya'yı kuş bakışı ve net olarak görebileceğiniz, Alanya'nın kuzeyinde yayla yolunun sağında ve solunda yer alan bir mesire, dinlenme ve piknik yeridir. Alanya'nın merkezinden 3,5-4 km uzaklıktadır. Toros dağları üzerinde bulunan Seyir Terasi'nin denizden yüksekliği 650 metredir. Seyir Terasından Alanya'nın doğusundan Kargıcak belediyesini, batısından dinek tünellerine kadar olan her yeri görebilirsiniz. Bunun yanında karşınızda Alanya Yarımadasını, üzerindeki Alanya kalesini, Kızıl kuleyi, tersaneyi, doğuda Alanya belediyesi binası önünden başlayıp Mahmutlara kadar uzanan plajlarını, batıda Damlataş-Kleo-

patra plajlarını izleyebilirsiniz.

DENİZ MAĞARALARI

Yılın bazı günleri, mağaraları gezdikten sonra biraz da açık denizden dolanayım dediğinizde bir teknenin yanında veya ardında sevimlice yüzen, yaramazlık yapan yunuslara rastlarsınız. Onların da herkes gibi hikayeleri vardır.

Bir ölümlü kılığına bürünüp sahilde oturduğu bir sırada, Dionysos, birtakım gemicilerin saldırısına uğrar. Niyetleri, zengin bir prens zannettikleri bu adamı kaçırıp fidye istemek ya da onu köle pazarında satmaktır. Onu bağlamaya çalışırlar ama Dionysos'u zaptedebilecek bir ip yok gibidir. Vücuduna geçirilen halatların tümünü tek tek koparan Dionysos, birden vahşi bir aslana dönüşür ve adamların gemisinin üzerine yirtıcı bir ayı salar.

Geminin üzerinde kalan denizciler ayı tarafından parçalanırlar, canlarını kurtarmak için denize atılanlarsa, tanrının merhameti sonucu, birer yunusa dönüşürler. Bu olay sona erdiğinde, olaya karışan gemiciler arasında insan biçimini korumayı başarabilen tek kişi, geminin dümcüsü Aikoites olur, zira dümenci en başından beri Dionysos'u nişanelerinden tanıdığı ve gemicilerin saldırısına engel olmaya çalışmıştır. Benzer bir diğer efsanede, bu kez Naxos Adası'na gitmek üzere Tyrsenoi

denen korsanların gemisine binen Dionysos, denize açıldıktan bir süre sonra rotayı Naxos yerine Anadolu'ya kıran adamların asıl niyetini anlar anlamaz gemiyi bir cehenneme çevirir.

Güvertelyi sarmaşıklar sarar, kürekler ve yelkenlerin bağlandığı direkler yılanlara dönüşür. Korsanlar, nereden geldiklerini anlamadıkları, kulakları sağır edici bir flüt sesi yüzünden deliye dönüp birer birer denize atlar, suyla buluşur buluşmaz da kendilerini bir yunus balığına dönüşmüş olarak bulurlar.

KORSANLAR MAĞARASI

Alanya Kalesi'nin bulunduğu tarihi yarımada'nın altında bir deniz mağarasıdır. Yarımada çevresindeki tekne turlarında ilk mağaradır. 10 m genişliğinde ve altı metre yüksekliğinde ağız vardır. Küçük teknelerle mağaranın içine girilebilir. Tekne gezisi sırasında yüzerek de mağaraya girilir. Bir söylenceye göre mağaranın içinden kaleye çıkan gizli bir yol vardır ve antik çağın korsanları ganimetlerini bu yoldan yukarı çıkarırlar. Deniz dibindeki kayaların görüntüsü, mağaraya ayrı bir gizem katmaktadır.

AŞIKLAR MAĞARASI

Tarihi yarımada'nın, denize yakın yamacında iki girişli bir mağaradır. Cilvarda burnuna doğru teknenin kayalıklara yanaşmasından sonra kayalara tırmanılarak çıkılır. Birkaç adımda mağaranın alçak girişine gelinir. 75 m uzunluğundadır. Alçak tavanı nedeniyle mağaranın içinde zaman zaman eğilerek yürünür. Mağaranın, Damlataş tarafındaki ağız, denizden sekiz metre kadar yüksektedir ve buradan denize atlanır. Bu sırada tekne Cilvarda burnunu dönüp gelmiş olur ve mağaradan atlayanları denizden toplayıp yoluna devam eder. Söylenceye göre antik çağın korsanları bu mağarada ganimetlerini ve esir kızları saklamıştır. Mağaranın Aşıklar adını kimseye görünmeden baş başa kalmak isteyen aşıklardan aldığı sanılmaktadır.

FOSFORLU MAĞARA

Tarihi yarımada'nın Damlataş tarafındaki yamacında bir deniz mağarasıdır. Küçük tekneler ma-

UM ÖZUMUT

OFSET & MATBAA

Hüseyin YAYAN

Kalite Ayrıntılarda Gizlidir.

Çözümü

Özumut'ta!

“Yılların deneyimi ile profesyonel hizmet...”

Son 20 yıldır yaptığı çalışmalarla müşterilerinin takdirini kazanan ve herbiri konusunda sektörün en iyileri personeliyle büyümesini hızla arttıran Öz Umut, matbaa sektöründe hizmet vermekte ve bunların dışında da her biri kendi konularında Türkiye'nin en iyileri olan yaklaşık 300'ü bulan kurum ve kuruluşlara matbaa hizmeti vermektedir...

ARO ÜYELERİNE % 30 İNDİRİM !....

Tel : 0 242 312 35 38 Fax : 0 242 312 55 90 Gsm : 0 532 431 92 90

Sinan Mah. 1258 Sok. Uğur Apt. 11/ 2

Ant. 2000 Plaza Arkası-İlhami Tankut İlköğretim Okulu Yanı A N T A L Y A

E-mail:husyay@hotmail.com

Hidirellez Kilisesi / The Hidirellez Church (Foto: Kamuran AKYILDIZ)

ğaranın içine girebilir. Mağaranın jeolojik yapısından kaynaklanan zemini, geceleri ay ışığının yansması nedeniyle fosfor gibi parlamaktadır. Parıltı gündüzleri de fark edilmektedir. Gezi tekneleri, Fosforlu Mağaranın önünde de kısa yüzme molaları vermektedir.

BARBAROS SUALTI MAĞARASI

Damlataş Mağarası'nın 600-650 metre güneyine düşen kayalık kıyının hemen altında bulunan ve halk tarafından Rambo Mağarası olarak bilinen 13 m derinliğindeki bu mağaraya bir tünel yardımıyla geçilir. Yoğunlaşan turizm faaliyetlerinin artık deniz üzerinde de turlarla kendini göstermesiyle birlikte bir zamanlar bu mağaraya gelen folklor artık nadiren görülmeye başlandı. Dibi kumluk olan mağaranın içinde sarkıt ve dikitle de rastlanır.

ALANYA'NIN ETRAFINDAKİ TARİHİ ESERLER

HIDRELLEZ KİLİSESİ

Alanya merkezine 10 km uzakta Hacı Mehmetli Köyü sınırları içinde, Akdeniz'i gören bir yamaç üzerine 19. yüzyıl başında kurulduğu sanılan kilise, günümüzde de Hıristiyan ve Müslüman ziyaretçiler tarafından ibadet amacıyla kullanılmaktadır. Çatısı kağır, duvarları taş ve küçük bir apsise sahip olan kilise dikdörtgen planlıdır. Kilisenin içinde ahşap süslemeli bir ara kat vardır. Duvarlardaki freskolar bozulmuştur. Kilisenin 1873 yılında onarım gör-

düğü kitabesinden anlaşılmaktadır. Alanya Müzesi'nde sergilenen kitabe, Grek abecesi ile Türkçe (Karamanlıca) yazılmıştır. Hidirellez Kilisesi'nde her yıl 23 Nisan'da Aziz Georgios günü olarak büyük bir panayır düzenlenirdi.

Kilise, Alanya'da yaşayan ve Türkçe konuşan Ortodoksların 1924 yılındaki mübadelede Yunanistan'a gitmeleriyle kapanmış 2013 yılında tadilat görerek ibadete tekrar açılmıştır. Yanında su kaynağı (ayazma) bulunan Hidirellez Kilisesinin bir adı da Agios Georgios veya Türkçesiyle Aya Yorgi Kilisesidir. Kilisenin benzerlerine Antalya Kaleiçi'nde de rastlanmaktadır.

DİM MAĞARASI

Gavurini ya da Kuzyaka Mağarası olarak bilinen Dim Mağarası; Alanya'nın 12 km doğusunda, 1.649 m yüksekliğindeki Cebel-i Reis Dağı'nın yamacındadır. Mağaranın denizden yüksekliği 232 metredir. 1998 yılında ziyarete açılmıştır.

Türkiye'nin ziyarete açılan ikinci büyük mağarasıdır.

1 milyon yıl yaşında olduğu tahmin edilmektedir. İki ayrı koldan dağın içinde ilerleyen mağaranın kollarından merdivenlerden inişte sağda kalan galeri 50, soldan gidilen diğeri ise 360 metre uzunluğundadır. Sarkıt ve dikitlerden oluşan mağaranın dip kısmında kışın ve baharın ilk aylarında görülebilen küçük bir göl vardır. Dim

Mağarası'nın iç sıcaklığı çok değişmemekle birlikte ortalama 18 - 19 santigrat derecedir.

Mağara gezisinden sonra yamaçtan yürüyerek aşağıdaki Dim Çayı vadisine gidilebilir. Aynı şekilde Dim Çayı kenarındaki piknik yerlerinden de mağaraya tırmanma yürüyüşü yapılabilir. Mağaranın bulunduğu yamaçtan Alanya Kalesi'nin panoramik görüntüsü vardır.

DİM ÇAYI

Dim Çayı; Alanya için sıcak ve nemli yaz günlerinde serinlemek için kaçamak yapılacak en yakın yerinde, Dim vadisi içinde serin suları ve yeşil örtüsüyle gelenleri karşılar. Alanya'nın doğusunda ve şehir merkezinden 6 km uzaklıktaki Dim Çayı, Torosların eteklerinde Dimalacami (Dimalakilise) Köyü'nden doğup kuzeydoğu-güneybatı yönünde 60 km'lik bir kola sularını Alanya'nın güneyinde Kestel ve Tosmur Beldeleri sınırından Akdeniz'e dökmektedir. Yıllık ortalama su akımı 500 hm³, ortalama debisi 16 m³/sn'dir. Dim Çayı'nın çevresinde Dim köyleri diye bilinen 14-15 kadar yerleşim yeri vardır. Kışın yağın kar yaz başlarında erimeye başlayınca debi artar.

Alanya'da ilk muz üretim çalışmaları 1936 yılların başlayarak bu çayın etrafında yapılan uygula- malarla başarıya ulaşmış, daha sonra ulusal bir nite- lik halini almıştır.

Baraj üzerinde son yıllarda bir de sulama ve elektrik üretim amaçlı bir baraj devreye sokulmuştur.

DİM BARAJ GÖLÜ

Yapımı yaklaşık 15 yıl süren Dim Barajı'nın 2009 yılında bitmesi ile su tutulmaya başlanmış ve 2010 yılı ortalarında baraj gölü şu anki seviyesine ulaşmıştır. Su seviyesi mevsime göre değişmekle birlikte azami 173 m derinliğe ulaşabilmektedir. Kuzeydoğu – Güneybatı istikametinde Gümüşkavak Köyü altı ile Kuzyaka köyü arası

mals would stay are separated by a small ridge. It is covered in the style of barrel vault.

ALARAHAN

In some records, it is said that the inns are "structures that are built with intervals of 9 hours with the camel trot, and about 40 km." The distance between Alanya and the Alarahan Caravanserai, which is reduced to 35 km today with the elimination of those old winding roads, confirms the distance of 40 km when measured from the old road. It was built by Sultan Alaeddin Kayqubad, the Conqueror of Alanya, in 1230. It is unlike the Sarapsa Caravanserai in terms of both its size and its structural style. It is built on an area of 2000 m². Its entrance gate faces the North, when you enter from the entrance gate you see a second gate, this is the section allocated for the passengers that have come in lead of the animals. This section is built in a completely different style than the Sarapsa Caravanserai. While there are no separate sections for the rest of the people and animals in the Sarapsa Caravanserai, here the places where the people and animals would rest are separated. Moreover, the passengers could control their animals via small windows present in the section at every hour of the night. You can see its masjid, fountain, and bath with their all traces even today.

ALARA BROOK

Although the Alara River, which is about 120 km long, is fed by several side branches, its main source is the spring in the Ucansu Waterfall. The river rises especially during the months of spring with the melting of the snow on the Geyik Mountain, Gundogmus Akdag, Kusak Mountain, Alanya Akdag, and Susuz Mountain. Although the valley in the upper part which also covers the area of the spring also called the Malan Valley is partially wider and suitable for agriculture, the river flows through a valley which is narrow, steep and deep up to the Alanya Castle from the below of the village of Naragaci. The river, which flows on the

borders of Gundogmus up to the village of Bayir, continues here by forming the border of Alanya-Gundogmus, and flows into the sea in Okurcalar by forming the border of Manavgat-Alanya on the western side of the river. It is the most important water source of the region after the Manavgat River. The valley, through which the river passes, is important in terms of the flora and fauna it hosts. An important part of the valley remains in the Wildlife Protection Area, and its northern parts remain inside the Akdag-Geyikdagi IPA (Important Plant Areas). The historical Ali Bridge below the village of Guneycik and the historical Kemer Bridge around the village of Ortakonus are the notable historical buildings over the river.

SAPADERE CANYON

The Sapadere Canyon, which is important in terms of alternative tourism, is in the village of Sapadere, is 750 m long, and is about 400 m high. The canyon has become a touristical area worth seeing with the waterfalls and natural pools inside, the steel supported walking path built over the canyon in the exit point of the Sapadere Brook, and the investments such as the recreation area, country club etc.

The Sapadere Canyon, which is 40 km away from Alanya, is easily reachable by paved road from the town of Demirtas. Together with this canyon which entered into service in recent years, a second alternative has been created for those who want to get away from the summer heat and cool off after the Dim Brook.

Do not return without seeing the water mill, silk weaving workshop, and traditional villages inside the village of Sapadere a few kilometers before the Sapadere Canyon, and without eating the trouts which grow in the icy waters that come from the melting snow in the plateaus.

COLYBRASSOS (HAGIA SOPHIA)

Its name means divine wisdom in Greek. It is said that Colybras-

os Hagia Sophia was built in this region during the period when the Hagia Sophia in Istanbul was rebuilt by the Byzantine Emperor Justinian (483-565 A. D.) in 537. It is 10 km in the east of Guzelbag, within the boundaries of the village of Bayir. The center of the ancient city, which is established on a rocky hill among the pine trees, is reached by climbing the stairs carved into the rocks. It is an important ancient settlement as well as its wide necropolis consisting of inscriptions belonging to the Roman and Byzantine periods and hundreds of sarcophagi, and sarcophagus tombs.

There is a rock tomb in the necropolis which is accessible by 18 steps, single-roomed, and with monumental quality. There are eagle reliefs on the both sides of the tomb adorned by a Medusa head. One of the sarcophagi is exhibited in the Archaeological Museum of Alanya. There is an odeon, cistern, exedra, and two temples among the other ruins of the city found in the valley.

IOTAPE

The city, which is named after Iotape, the wife of the Commagene King Antiochus IV, is an ancient settlement established on the sea shore in the 33rd kilometer of the old Alanya-Gazipasa coastal road. The city, which also minted coins in its own name, was abandoned in the late 6th century A. D. Among its ruins, there is a basilica, acropolis, St. Georgios Church, a small church, upper city church, temple, monumental tombs, necropolis and a bath which has a sewer system. The monumental tomb on the seaside is in the name of the Roman emperor Trajan who died in Gazipasa.

KARALLIA

It is an ancient settlement established at the site of the ruins of the village of Gozubuyuk which is 25 km away from Alanya, on two hills. There is an agora, cisterns, walls, a temple dedicated to the Roman emperor Claudius, the cults of Marcus Aurelius and Kommodus, and a necropolis outside the walls in the city which was inhabited

doğu sınırını, Akçatı Köyü altı ve Üzümlü Köyü batı sınırını oluşturmaktadır. Bıçakçı Köyü kıyısında bir adet küçük adacık mevcuttur. Şimdilik elektrik üretme ve sulama amaçlı olarak kullanılmakla birlikte ihtiyaç olduğunda içme suyu temini amaçlı olarak da kullanılacağı söylenmektedir.

ŞARAPSA HAN

Alanya'nın 13 km batısında şehirlerarası karayolu üzerinde 13. yüzyıldan kalma ilk bakışta alçak bir kaleyi andıran bir yapıdır. 1236-1246 yılları arasında Selçuklu Sultanı olan Gıyaseddin Keyhüsrev tarafından tarihi ipek yolu üzerinde kervansaray olarak yaptırılmıştır. Orta çağın önemli konaklama merkezlerinden biri olan kervansaray günümüzde eğlence merkezi olarak kullanılmaktadır. 850 m²'lik büyük bir dikdörtgen plan üzerine yapılan yapının duvarları iri kesme taşlarla örülü olup, güney ve kuzey yönlerinde dışarıya doğru koruma amaçlı kalın çıkıntılar vardır. Doğu yönünde en uç kısmında mescit vardır. Kervansarayın tam ortasında kuzeye bakan kocaman bir giriş kapısı vardır, içerde hayvanların ve insanların kalacakları yerler küçük bir yükseltiyle birbirinden ayrılmıştır. Üzeri beşik tonoz stilinde yapılmıştır.

ALARAHAN

Bazı kayıtlarda Hanlar için "deve yürüyüşüyle 9 saat yaklaşık 40 km aralıklarla yapılan yapıtlardır" denilir. Bugün o eski virajlı yolların kalkmasıyla 35 km'ye düşen Alanya Alarahan Kervansarayı arası eski yoldan ölçüldüğü zaman 40 km'lik mesafeyi doğrulamış oluyor. 1230 yılında Alanya Fatih Sultan Alaaddin Keykubat tarafından yaptırılmıştır. Gerek büyüklüğü ve gerekse yapı tarzı bakımından Şarapsa Kervansarayı'na benzemez. 2000 m²'lik bir alan üzerine kurulmuştur. Giriş kapısı kuzeye bakar, giriş kapısından içeri girdiğinizde karşınızda ikinci bir kapı görürsünüz, burası kervanları oluşturan hayvanların başında gelen yolcular için ayrılmış bölümdür. Bu bölüm Şarapsa kervansarayından tamamen değişik bir tarzda yapılmıştır. Orada yatmak için hayvanlarla insanlar ara-

sında ayrı ayrı bölümler olmazken burada insanların yatacakları yerlerle hayvanların kalacakları yerler bölüm bölüm ayrılmıştır. Hatta kalan yolcular gecenin her saatinde kaldığı bölümde bulunan küçük pencereler vasıtasıyla hayvanlarını kontrol edebilirlerdi. Bugün bile mescidini, çeşmesini ve hamamını bütün izleriyle görmemiz mümkündür.

ALARÇA ÇAYI

Yaklaşık 120 km uzunluğundaki Alara Irmağı çeşitli yan kollarla beslense de ana çıkış yeri Uçansu Şelalesi'ndeki kaynaktır. Geyik Dağı, Gündoğmuş Akdağ, Kuşak Dağı, Alanya Akdağ ve Susuz Dağ'daki karların erimesiyle ırmak özellikle bahar aylarında coşar. Malan Vadisi ismi de verilen kaynağın çıktığı alanı da kapsayan üst kısımdaki vadi kısmen daha geniş ve tarım yapmaya elverişli olsa da Narağacı Köyü'nün altından itibaren ırmak Alara Kalesi'ne kadar olan kısımda dar, dik ve derin bir vadi içinden akar. Bayır Köyü'ne kadar Gündoğmuş sınırlarından akan ırmak burada Alanya -Gündoğmuş sınırını oluşturarak devam eder ve ırmağın batı tarafından Manavgat - Alanya sınırını oluşturarak Okurcalar'da denize dökülür. Manavgat Irmağı'ndan sonra bölgenin en önemli su kaynağıdır. Irmağın içinden geçtiği vadi; barındırdığı flora ve fauna açısından önemlidir. Vadinin önemli bir kısmı Yaban Hayatı Koruma Sahası içinde kalmakta olup, yine kuzey kısımları Akdağ - Geyikdağı ÖBA (Önemli Bitki Alanı) içinde kalmaktadır. Güneycik Köyü altındaki tarihi Ali Köprüsü, Ortakonuş Köyü civarındaki tarihi Kemer Köprü ırmak üzerinde dik-kati çeken tarihsel yapılarıdır.

SAPADERE KANYONU

Alternatif turizm açısından Sapadere Köyü'nde bulunan Sapadere Kanyonu 750 m uzunluğunda olup yaklaşık 400 m yüksekliğe sahiptir. İçindeki şelaleler ve doğal havuzlarla Sapadere Çayı'nın çıkış noktasında bulunan kanyon üzerine yapılan çelik destekli yürüyüş yolu ve kanyon girişinde inşa edilen mesire yeri, kır gazinosu vb yatırımlar ile kanyon görülmeye değer bir turizm alanı haline gel-

miştir. Alanya'ya 40 km uzaklıkta olan Sapadere Kanyonu'na Demirtaş kasabasından asfalt yol ile rahatlıkla ulaşılabilir. Son yıllarda hizmete giren bu kanyonla birlikte yaz sıcağından kaçmak ve serinlemek için Dim Çayı'ndan sonra ikinci bir alternatif yaratılmıştır.

Sapadere Kanyonu'na gelmeden birkaç kilometre önce Sapadere köyü içerisindeki su değirmenini, ipek dokuma atölyesini, geleneksel köy evini görmeden ve yaylalardaki karlardan eriyerek gelen buz gibi sulara yetişen alabalıklardan yemeden geri dönmeyin.

COLYBRASSOS (AYASOFYA)

Adı, Yunancada tanrısal bilgelik anlamına gelir. İstanbul'daki Ayasofya'nın, Bizans İmparatoru Justinianus (MS 483-565) tarafından 537 yılında yeniden yaptırıldığı dönemde, Colybrassos Ayasofyanın da bu bölgede yaptırıldığı söylenir. Güzelbağ'ın 10 km doğusunda, Bayır Köyü sınırları içindedir. Çam ormanlarının arasında kayalık bir tepe üzerine kurulmuş olan antik kentin merkezine kayalara oyulmuş merdivenlerle çıkılır. Roma ve Bizans dönemine ait yazıtlar ve yüzlerce lahitten oluşmuş geniş nekropolü ile lahit mezarların yanı sıra, önemli bir antik yerleşimdir. Nekropolde 18 merdivenle çıkılan, tek odalı, anıtsal nitelikte bir kaya mezarı bulunur. Bir medusa başının süslediği mezarın iki yanında kartal kabartmaları yer alır. Lahitlerden birisi Alanya Arkeoloji Müzesi'nde sergilenmektedir. Kentin diğer kalıntıları arasında vadide bulunan bir odeon, sarnıç, eksedra ve iki tapınak bulunmaktadır.

IOTAPE

Adını Kommagene Kralı IV. Antiochus'un eşi Iotape'den alan kent, eski Alanya-Gazipaşa sahil yolunun 33. km'sinde, deniz kıyısına kurulmuş bir antik yerleşimdir. Kendi adına para da basmış olan kent, MS 6. yüzyıl sonlarında terk edilmiş, kalıntıları arasında bazilika, akropol, St. Georgios Kilisesi, küçük bir kilise, yukarı kent kilisesi, tapınak, anıt mezarlar, nekropol ve kanalizasyon sistemi olan bir hamam bulunur. Deniz kenarındaki anıt mezar,

from the 1st century A. D. to the period of Septimius Severus (193-211 A. D.). It is known that the ancient city had relations with the ancient cities of Ptolemais (Fugla) and Justinianopolis (Karaburun).

LAERTES

The city, the name of which means rock spring in Luwian and which is 20 km in the east of the city center of Alanya, was established on the outskirts of the Cebelireis Mountain, near the village of Gocukuklu, in the 6th century B. C.. Among the ruins of the city, there are lookout towers belonging to a military garrison, the Temples of Zeus, Megistos, Apollo, and Caesar, an exedra dedicated to Caracalla, bath, olive presses, cisterns, Odeon, theater and houses. The port settlement and necropolis of the city are further in the south. It is also the birthplace of Laertius Diogenes who was famous for his book related to philosophers and who lived in the 3rd century.

PISARISSOS

The city, which is established on the site of Gavurbeleni of the town of Incekum 39 km in the west of Alanya, on two hills adjacent to each other, and which is surrounded by city walls, is a typical Roman period settlement. There are towers and inscriptions among the most important ruins of the city.

SYEDRA

The city, the name of which means holy husband in Luwian, was established on the site of Asartepe within the boundaries of the village of Seki 18 km in the east of Alanya. The establishment of the city, which is known as the first settlement to mint its own coins in the region, is dated to the 7th century B. C., there are a colonnaded street, basilica, acropolis, bath, baptising cave, temple, churches and cisterns which are natural water sources among its ruins.

There is a prophetic inscription on the southern wall of the church in the acropolis which is dated to the 1st century B. C., and which is about pirates. The Syedrians go to the Claros Apollo temple near

Izmir, and ask help to repel the pirates. The prophecy center proposes the erection of a group of three statues in the middle of the city. The war god Ares would be chained to be peaceful in the middle of the group of statues, and would be beaten with the sticks of Thyrsos.

There would be Tyche, the goddess of justice on his one side, and the messenger god Hermes on the other side, and both would restrain Ares. In the meantime, the fight against the pirates would be continued, they would be given terrible punishments, and thus the enemy-spirited people would be expelled from their homeland, and peace would come to the city.

This tripartite group of statues was erected in the middle of the city, was protected for a long time, and was embroidered on the coins minted. Sports competitions and races were held in the city at certain intervals. There is a small port and a necropolis belonging to the city in the site of Adatas in the south of the city. The coastal road used to pass through Syedra in the Roman period. A milestone, which is exhibited in the Alanya Museum and which belongs to 198 A. D., was found one mile away from Syedra.

HAMAXIA

Strabo, the geographer of that era, writes that the cedar trees, which were used in shipbuilding, were abundant in the city which is 12 km away from Alanya and which was within the Pamphylian region in the ancient times. There is a tower made of rectangular stones in the peak of the city which is in a mountainous area. There is a fountain with a pool in front of it among the important ruins of the city which has also the features of the Hellenistic period.

A wide exedra which is semi-circular planned, the seat rows of which are still standing, and which is adorned with inscriptions, the religious building complex, and the necropolis can be counted among the other ruins of the city. The fact that Kaduceus,

the symbol of the messenger god Hermes, is embroidered in one of the inscriptions found in the city demonstrates the existence of a temple in the name of Hermes. The city was a small settlement which was affiliated to Korakesion (Alanya) in the 2nd and 3rd centuries A. D. Entrance to the ruins is free. The landscape of Alanya from the hillside of the city overlooking the sea is beautiful. It is possible to watch the region extending from Gazipasa to Manavgat in the coastline longer than 100 km in the fogless weather in the Mediterranean.

LIST OF REFERENCES:

- Alanya (Ibrahim Hakki Konyali)
- Alanya in History (Faruk Nafiz Kocak)
- Alanya (Hasim Yetkin)
- Alanya (Sinan Seydiogullari)
- Alanya History and Culture Symposium
- Breezes from the mouth of Alanya (Tevfik Hacıhamdioğlu)
- Alanya with Memories (Faruk Nafiz Kocak)
- History and Touristic Places of Antalya (Huseyin Cimrin)
- From Alanya to Nea Ionia (Murat Levent Kocak)
- The Eastern Mediterranean Coast of Turkey (John Freely)
- The Period of Sultan Alaeddin Kayqubad I (Emine Uyumaz)
- Alanya in the Travel Books (Assoc. Dr. Kenan Bilici)
- The Mediterranean, the Sea of the Emperors (Roger Crowley)
- The Mediterranean (Huseyin Saracoglu)

WEBSITES:

- www.alanya.bel.tr
- www.alanya.gov.tr
- www.alanyaindogasi.com
- www.yunanmitolojisi.com
- www.ozgurdoganet.net

PHOTOS:

Ali Aral (President of AFSAK)
Esen Yildiz (Teacher)
Sinan Sarapci (Professional Tour Guide)
Kemal Ozen (Meteorologist- Professional Tour Guide)
Ludwig Van Dijk (Dutch traveler-tourist)
Kamuran AKYILDIZ (Meteorologist)

Gazipaşa'da ölen Roma İmparatoru Traianus adınadır.

KARALLIA

Alanya'ya 25 km uzaklıktaki Gözübüyük Köyü Ören mevkiinde, iki tepe üzerine kurulmuş bir eski yerleşimdir. MS I. yüzyıldan Septimius Severus dönemine (MS 193-211) kadar iskan edilen kentte, agora, sarnıçlar, surlar, Roma İmparatoru Claudius'a adanmış bir tapınak, Marcus Aurelius ve Kommodus'un kültleri, surlar dışında ise nekropol bulunur. Antik kentin Ptolemais (Fuğla) ve Justinapolis (Karaburun) antik kentleriyle ilişkisi olduğu bilinmektedir.

LAERTES

Adı, Luvi dilinde kayapınarı anlamına gelen ve Alanya kent merkezinin doğusunda 20 km uzaklıktaki kent, Cebelireis Dağı eteklerinde, Gözüküçüklü Köyü yakınında MÖ 6. yüzyılda kurulmuştur.

Kent kalıntıları arasında; askeri bir garnizona ait gözetleme kuleleri, Zeus Megistos, Apollon ve Sezar Tapınakları, Caracalla'ya adanmış eksedra, hamam, zeytin ışıkları, sarnıçlar, odeon, tiyatro ve evler bulunmaktadır. Kentin liman yerleşimi ve nekropolü daha güneydedir. 3. Yüzyılda yaşamış, düşünbilimcilerle ilgili kitabıyla ünlenen Laertios Diogenes'in de doğum yeridir.

PİSARİSSOS

Alanya'nın 39 km batısındaki İncekum beldesi Gavurbele ni mevkiinde, birbirine bitişik iki tepe üzerinde kurulmuş ve surlarla çevrilmiş olan kent tipik bir Roma dönemi yerleşimdir. Kentin önemli kalıntıları arasında kuleler ve yazıtlar bulunur.

SYEDRA

Adı Luvice'de kutsal koca anlamına gelen kent, Alanya'nın 18 km doğusundaki Seki köyü sınırları içerisindeki Asartepe mevkiinde kurulmuştur. Yörede kendi parasını basan ilk yerleşim olarak bilinen kentin kuruluşu MÖ 7. yüzyıla tarihlenir, kalıntıları arasında sütunlu bir cadde, bazilika, akropol, hamam, vaftiz mağarası, tapınak, kiliseler ve doğal su kaynağı olan sarnıçlar vardır. Akropoldeki kilisenin güney duvarında, MÖ I.

yüzyıla tarihlenen ve korsanları konu alan bir kehanet yazıtı vardır. Syedralılar, İzmir yakınlarındaki Klaros Apollon tapınağına gidip korsanları kovmak için yardım isterler. Kehanet merkezi, kentin ortasına üçlü bir heykel grubunun dikilmesini önerir. Heykel grubunun ortasında savaş tanrısı Ares, barışçıl olması için zincire bağlanacak ve Thyrsos sopaları ile dövülecektir. Bir yanında, adalet tanrıçası Tyke, diğer yanında ulak tanrı Hermes olacak ve ikisi Ares'i dizginleyecektir. Bu arada korsanlarla mücadele sürdürülecek, onlara korkunç cezalar verilecek ve böylece düşman ruhlu insanlar, baba topraklarından kovulacak ve kente huzur gelecektir. Bu üçlü heykel grubu kentin ortasına dikilir ve uzun süre korunur ve basılan sikkeler üzerine işlenir. Kentte belli aralıklarla spor müsabakaları ve yarışlar yapılır. Kentin güneyindeki Adataş mevkiinde kente ait küçük bir liman ve nekropol bulunur. Roma dönemi sahil yolu Syedra'dan geçirdi. Alanya Müzesi'nde sergilenen ve MS 198 yılına ait mil taşı, Syedra'ya bir mil uzaklıkta bulunmuştur.

HAMAXIA

Alanya'ya 12 km uzakta, antik çağda Pamfilya bölgesi içindeki kent için dönemin coğrafyacısı Strabon, gemi yapımında kullanılan sedir ağaçlarının bol olduğunu yazar. Kentin, Roma öncesi yerleşime açıldığı sanılmaktadır. Dağlık arazideki kentin en tepe noktasında rektogonal taşlardan yapılmış bir kulenin varlığı söz konusudur. Hellenistik dönemin özelliklerini de taşıyan kentin önemli kalıntıları arasında önünde havuzu ile antik bir çeşme vardır. Yarım daire planlı, oturma sıraları halen ayakta duran ve yazıtlarla donatılmış geniş bir eksedra, dini yapı kompleksi ve nekropol kentin öteki kalıntıları arasında sayılabilir. Kentte bulunan yazıtlardan birinde haberci tanrı Hermes'in sembolü Kaduceus'un işlenmiş olması, Hermes adına bir tapınağın varlığını göstermektedir. Kent, İS 2. ve 3. yüzyıllarda Korakesion'a (Alanya) bağlı olarak varlığını sürdüren küçük yerleşimdir. Ören yerine giriş ücretsizdir. Kentin deniz tarafına bakan yamacından

Alanya manzarası çok güzeldir. Akdeniz'de pusun olmadığı havada 100 kilometreden uzun kıyı şeridinde Gazipaşa'dan Manavgat'a kadar uzanan bölgeyi seyretmek olasıdır.

Foto.30-Kemal ÖZEN (Meteorolog-Rehber)

KAYNAKÇA LİSTESİ:

- Alanya (İbrahim Hakkı Konyalı)
- Tarihte Alanya (Faruk Nafiz Koçak)
- Alanya (Haşim Yetkin)
- Alanya (Sinan Seydioğulları)
- Alanya Tarih ve Kültür Sempozyumu
- Alanya ağızından esintiler (Tevfik Hacıhamdioğlu)
- Anılarla Alanya (Faruk Nafiz Koçak)
- Antalya Tarihi ve Turistik Yerleri (Hüseyin Cimrin)
- Alanya'dan Nea İonia'ya (Murat Levent Koçak)
- The Eastern Mediterranean Coast of Turkey (John Freely)
- Sultan I. Alaeddin Keykubat Devri (Emine Uyumaz)
- Seyahatnamelerde Alanya (Doç. Dr. Kenan Bilici)
- İmparatorların Denizi Akdeniz (Roger Crowley)
- Akdeniz (Hüseyin Saraçoğlu)

WEB SİTELERİ:

- www.alanya.bel.tr
- www.alanya.gov.tr
- www.alanyaindogasi.com
- www.yunanmitolojisi.com
- www.ozgurdogan.net

FOTOĞRAFLAR:

Ali Aral (AFSAK başkanı)
Esen Yıldız (Öğretmen)
Sinan Şarapçı (Profesyonel Turist Rehberi)
Kemal Özen (Meteorolog-Profesyonel Turist Rehberi)
Ludwig Van Dijk (Hollandalı gezgin-turist)
Kamuran AKYILDIZ (Meteorolog)

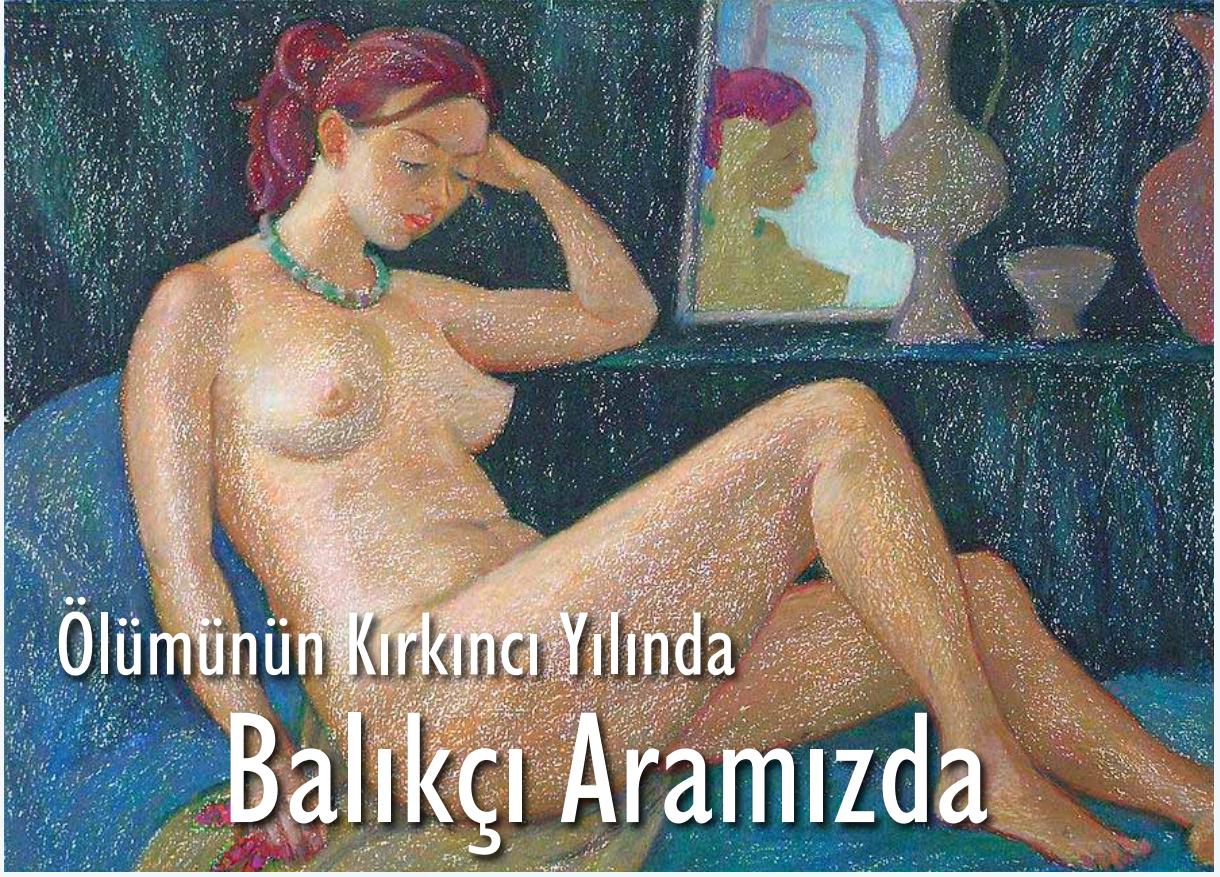

SIMGE

"HALICILIK"

Ceza Evi Yolu Üzeri, Uçhisar, Nevşehir
Tel: 0384 219 24 25 - E-posta: info@carpet-centre.com

Ölümünün Kırkıncı Yılında Balıkçı Aramızda

ARO olarak ölümünün kırkıncı yılında rehberlerin piri olarak bilinen aynı zamanda en içten, en bilgili ve en coşkulu rehber olarak tanınan büyüğümüzü saygıyla anıyoruz.

Çıplak Resim ve Heykelin Beş Bin Yıllık Tarihi Vardır

İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nde çıplak resim için model bulunamıyormuş. Bu nedenle Bedri Rahmi Eyüboğlu, Yeditepe'de yayımlanan bir yazısında Paris'te akademinin çıplak modelinin hasta olması üzerine, başka bir model aramak için nasıl Monmart'a (Paris'te sanat solu- nan alan ya da meydan) gönderildiğini anlatıyor.

Plajlarda bikinilerin moda olduğu bir zamanda resim için çıplak model bulunamaması biraz garip olu-

() Aşağıdaki yazı, Halikarnas Balıkçısı Cevat Şakir Kabaağaçlı tarafından kaleme alınan ve turist rehberi arkadaşımız Şadan Gökova'nın yayına hazırladığı ve Bilgi Yayınevi tarafından basılan "Altıncı Kıta Akdeniz" adlı kitabın 175 - 181 sayfaları arasında yer alan ve "ÇIPLAK RESİM VE HEYKELİN BEŞ BİN YILLIK TARİHİ VARDIR" başlığı altında yayınlanmıştır. Balıkçı bu yazısında "İnsan vücudu ve heykel" konusunu işlemektedir.*

Bu sayı ile birlikte 40. Ölüm yıldönümünde kendisini saygıyla andığımız ve bütün yıl boyu (2013) bizlere konuk olan Balıkçı'dan alıntılara son veriyoruz. Ölümsüz olduğuna inandığımız Balıkçı'nın bir yazar ve özellikle bir rehber olarak yaptıklarını kendimize örnek alıyoruz; almaya da devam edeceğiz. O'ndan çok şey öğrendik. Daha da öğreneceğimiz çok şey var, biliyoruz. Anadolu aydınlanmasının önemli erlerinden biri olan Balıkçı'nın ışığı hiç eksilmesin, hep aydınlıklar içinde olsun diliyoruz.

Yavuz Ali Sakarya

yor. Çıplak insan vücudu ayıp ve edep dışı değildir.

İnsan vücudu, Tanrı'nın yarattığı güzellik baş eseridir. Doğum işi de yaradılışın hayran kalınacak bir mucizesidir. Çıplak vücudu ayıp ve edep dışı, doğum işini de pis sayacak olursak, o zaman yaradılışı da müstehcen (açık saçık) ve pis saymamız gerekir... Ayrıca bu, yaradılışı ahlaksızlıkla suçlamak demektir.

Çirkinlik ve pislik vardır. Değil bir

insan vücudu, sözgelimi eldivenle örtülü bile olsa bir insan eli çirkin olabilir. Bazı insanlar dolu ağızla sövüp sayarken, geçmişte ve gelecekte doğum işinin nedenini teşkil eden hareketi yapacaklarını söylerler.

Böylece o hareketi bir yaratma değil, bir berbat etme, kirlenme ve mundar etme sayarlar. Çirkinlik ve pislikte, öfke, cana kastedip kıyma, harap etme vardır. Oysa yaratmada bunların tam tersi, sevgi, hayranlık ve merhamet vardır.

Güzel sanatlarda sanat kaygısıyla yapılan bir insan resminde, insana karşı sevgi, saygı, hayranlık vardır. Hayatın geçici olduğu düşünülmesiyle bugün var yarın yok olan insanoğluna acıma, merhamet vardır. Bu nedenle, böyle bir sanat eseri en temiz bir duadır, gönülden taşan şükrandır.

Çıplak resimler, Hazreti İsa'dan üç bin yıl önce Mısır'da tapınakların duvarlarında yapılıyordu. Ondan sonra da hep yapıla geldi.

Müslümanlıkta insan resmi yapmanın peygamber tarafından iyi görülmemesi bir çirkinlik, bir iğrençlik meselesi değil, putlar yeni yıkıldığı için resimleri görerek yine puta tapınmasını önlemek içindir.

Yoksa Allah'ın adlarından biri "musavvir", yani tasvir eden (betimleyen) ressamdır. Tanrı nitelikleriyle nitelenmeye çalışılacağına göre, tasvir etmek yani yukarıda anlatıldığı gibi resim yapmak sevaptır. (Balıkçı, resim yapmanın tanrısal bir iş olduğuna inanıyor. YAS)

Ercüment Ekerem'in yeni evliyası, telefonda bir kadın sesi duymasıyla abdestinden olur. Bu durumda suç kadının sesinde değil, kadının sesini duyunca abdestini bozandadır.

Beyefendinin abdesti bozulacak diye, ayaklarının altına cenneti alan insanoğlunun anasını yalnız bir gözünü açıkta bırakarak tepeden tırnağa kalın ve siyah örtülerle örtmek en hafif deyimiyile çirkin dir, ayıptır.

Akademi sözü her türlü okula verilebilirse de bu nitelik asıl güzel sanatlara hastır. Çıplak insan vücudu resmi, plastik sanatların "elif-be"sidir. Hatta çıplak insan vücudu resmine akademi de denir. Bu nedenle güzel sanatlarla uğraşılacak her yerde, her kentte dişi, erkek, kadın, çocuk, delikanlı, yaşlı modeller bulunur.

Roma'nın göbeğinde "Piyazza D'Espagna" (İspanyol merdivenleri) denilen bir meydan vardır. O meydana, yüzlerce merdivenle

bir tepede bulunan "Santa Mariya Macore" Kilisesi'ne çıkarılır. O merdivenler her gün aksakallı yaşlısından beş yaşındaki çocuğuna kadar öbek öbek ailelerle doludur. Bu insanlar Roma ile Napoli arasındaki "Çiyçiyariya" denilen çevreden gelirler. Dedesinden torununa kadar buraya gelen herkesin amacı, çıplak modellik etmektir. Yirmi yaşında bir kız olan kız Çiyçoçarra en küçük utanç duymadan çıplak modellik eder. Utanmaz, çünkü beş yaşından beri modellğe alışmıştır. Diğer yandan o kızı yapılacak en küçük bir sarkıntılık, kız tarafından pek sivri ve keskin bir kama ile karşılanabilir.

Kraliçe Viktorya'nın ölümünden bir sonraydı... İngiltere ve Londra'nın en çok örtülülük ve ağırbaşlılık tasladığı zamanlardı. Bu zamanlarda sahte namus ve edep çok revaçtaydı. Londra'da müzikhollerin birine Paris'ten Gabi Delis gelmişti. Bu kadın zengin olarak öldü. Bütün parasını

yurdu olan Marsilya'nın yoksullarına vasiyet etti. Kadının sahnede yapacağı numaraya şuydu: Sahnede bir yatak odası ve yanında perdeli bir soyunma dairesi vardı. Gabi Delis, soyunacak ve yatağa yatacağı. O sıralarda Avrupa'nın her yerinde bu türden numaralar yapılıyordu.

Ancak bu numaralar Londra'da yapılırken, güvenlik tedbirleri alınıyordu. Anlaşıldığına göre, bu soyunma işi sahneye konmadan önce kalabalık bir sansür kurulu önünde tekrar tekrar prova edilmişti. Bu kurul, mutlaka soyunma odasında ışığın ne zaman söndürüleceğini saniyesi saniyesine tayin etmiş ve hatta zavallı kadının tamamen giyinmiş olarak neredeyse ayakkabılarını bile çıkartmadan yatağa girmesini kararlaştırmıştı. Sözüm ona, seyircinin şehvetini kamçılacak ayrıntıların hepsi de sahte bir utanç perdesi ile örtülmüştü. Kadın, sahnede numarasını yaparken, seyirciler arasından "Burası tımar

hane değil... Biz deli değiliz... O halde sahnede neden bizlere karşı bunca tedbir alınmış? Bize etikleri muameleye bakınız. Bunlar bize karşı yapılan bir hakarettir." yollu yakınmalar yükseldi, gürültüler koptu. Tüm seyirciler, Gabi Delis'ten özür dileyerek, tiyatrodan çıkıp gittiler.

Bir başka gün "Bianka Stella" adında bir dansözü seyretmiştim. Kendisi gerçekten sanatkar bir kadındı. Uzun boylu, ince yapılı, insancıl yüzlü bir sanatkardı. Gabi Delis gibi sahneye tam giyinmiş olarak çıktı. Sonra dans ederek yavaş yavaş soyundu. Giysilerini kat kat çıkartıyordu. Sonunda şeffaf bir şömizi kaldı. Kadın dans ederek yatağa gömüldü. Fakat orada kalmadı. Yataktan kalktı. Bu kez şömizi de yoktu üstünde. Vücudunu örten yalnız küçük bir gümüş üçgen vardı. Bu sanatçı kadın bütün vakarıyla bir alev dili gibi dans etti. Ben dönüp seyircileri gözden geçirdim. Hoyrat yapılı birkaç suratın gözlerinde hayvansal parıltı, sövme sayma kabilinden bir kirlenme isteği gördüm. Stella, bu adamlar için boşuna dans etmişti. Bu sanatçının dansı, çıplaklığın istediği değil, fakat korkuyu ilham ettiği anlaşılıyordu. Vücudu, ateşte ağarırçasına kızmış bir demir çubuğa benziyordu. Sanki onun üzerine düşecek her pislik yanıp kül olmaya mahkumdu.

Klasik devirde Anadolu ve Helenistan'da çıplaklık ayıp sayılmazdı. Hatta aradan binlerce yıl geçtiği halde heykellerin çoğunun çıplak yapılmasının nedeni bu klasik devrin etkisidir. O devirde çıplaklığı ayıp saymak ayıptı. Hıristiyanlığın ilk zamanlarında sanata "Sen Pol" hakimdi. Sen Pol, kadını şeytanın ta kendisi sayardı.

Hatta evlenmeyi bile yasak edecekti nerdeyse... Ancak evlenmeyi yasak etmesi halinde dünyaya Hıristiyan gelemeyeceğini düşünerek, "ehven-i şer" (kötünün iyisi) kabilinden tek kadınla evlenmeye izin verdi.

Bu nedenle de Bizans sanatında çıplak insan vücuduna rastlanmaz. Meğerki Hazreti Havva'nın

çıplak olarak cennetten kovulduğunun resmi ola, hem de ne Havva?

Solucan ölüsü izlenimini veren bir çıplaklık. Bu sıralarda doğuda, yani Çin, Hint, Mısır ve İran'da çıplak resim yapılıyordu.

Rönesans devrinde klasik kültür hakim olduğu için çıplak resim aldı yürüdü. Ressam Borticelli'nin Venüs'ü o devirdeki çıplak resimlerin en güzeldir. Bu yazıda çıplak resmin bir tarihçesi yapılmayacaktır. Ancak geçen yüzyılda "Renuar'ın yaptığı tablonun önemli olduğunu söylemek gerekir. O devirde şimdi adını unuttuğum bir sanatçı intihara kalkışır. Tam canına kıyacağı zaman Renuar'ın o tablosunu görür. Onda öylesine hayat aşkı ve yaşama sevinci görür ki intihardan vazgeçer. Bu olay, bir sanat eserinin insana göre insan gönlünde yaptığı etkiyi anlatma yönünden güzel bir örnektir.

Milo Venüsü eski tarihin ve günümüzün en güzel insan vücudu sayılır. Fakat Knidos (Eski Datça) Afroditisi bulununca Milo'nunki ikinci plana düştü. Anadolu'nun en güney batı burnunda, yani Datça Yarımadası'nın ucunda İsa'dan 6 yüzyıl önce Knidos kenti vardı. Bugün bile kentin yıkıntıları vardır oralarda... Şimdi in cin top oynar.

Knidos kenti, Afrodit tapınağı için ünlü heykeltıraş Praksiteles'e göre bir Afrodit heykeli ısmarlar. İşte o Knidos Afroditisi, dünyanın en güzel kadın vücudu sayılır. Hala da öyledir.

Milo Venüsü çok güzel bir insan vücudu sayılmakla beraber, biraz analığa ve olgunluğa eğilimli kabul edilir. Knidos Afroditisi ise, kadın güzelliğinin en başarılı ifadesi olarak ün yapmıştır. (Knidos Afroditisi, aynı zamanda ilk çıplak Afrodit heykeli olarak da kabul edilmektedir. YAS)

Knidos Afroditisi'ni görmek için eski çağların anlı şanlı insanla-

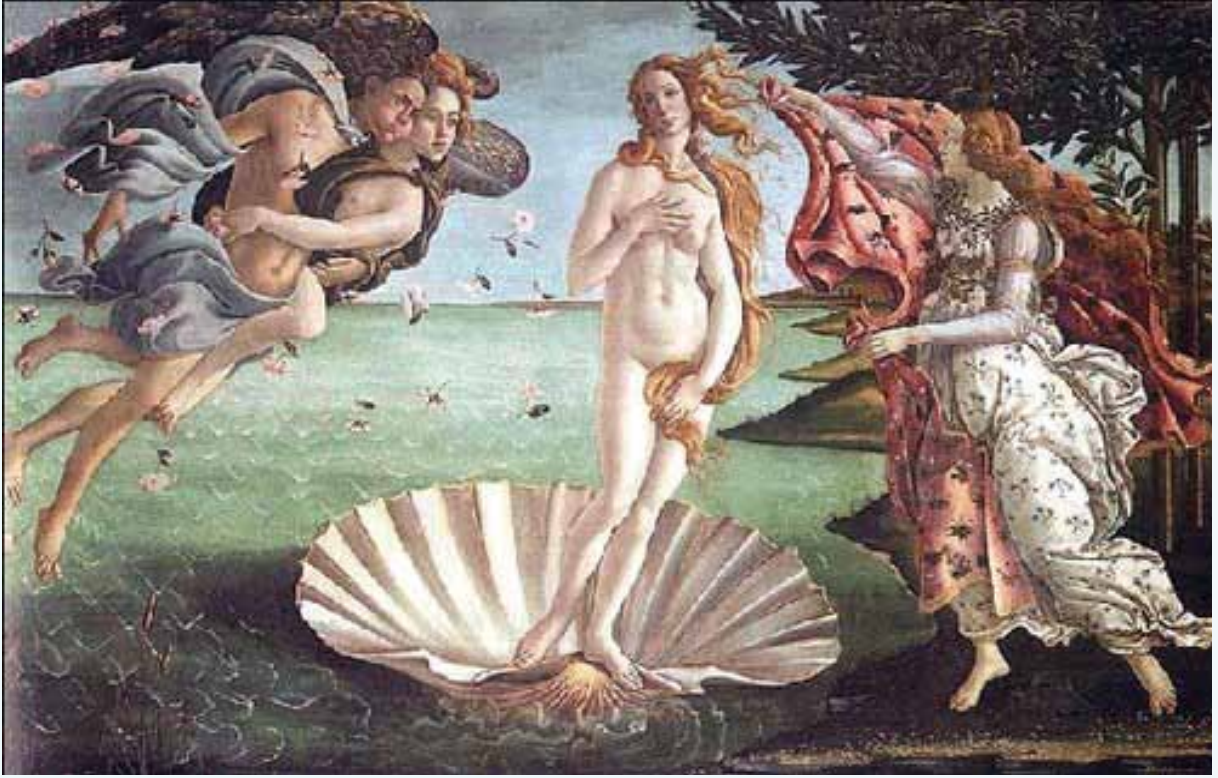
rı hep Anadolu'ya akın ediyorlardı. Heykelin bulunduğu yere Roma'nın dört imparatoru da uğradı. Hem de geçer ayak değil. Yalnız Knidos Afroditisi'ni görmek için. Tarihçi Lüsien'in de o Afroditisi tanımlaması ünlüdür. Bizans imparatoru Theodisyus bu Knidos Afroditisi'ni İstanbul'a (o zamanın Konstantinopolis'i) aldırttı. Ve onu "Lausus" sarayına diktirdi. Saray yanında heykel de kül oldu. Ne var ki o Afroditinin iyi kötü birkaç kopyası vardı. O kopyalardan biri bugün Vatikan Müzesi'ndedir. Vatikan'daki Afrodit, Knidos Afroditisi'nin bir fotoğrafıdır. Ne var ki, Papalık bu çıplak heykeli ayıp saydığı için, Milo Venüsü'nden mülhem olarak Knidos Afroditisi'ne tenekeden bir örtü taktırarak sergiledi.

Zaten o zamanlar tüm eski heykellerin (yontuların) önlerine birer incir yaprağı konurdu. Örtülü Knidos Afroditisi'nin sağ eli de aslında ki gibi değildir. Lüsien'in yazdığına göre, sağ eli bükük değildir. Çıplak çıplak olan sevgi tanrıçası, açık avuçla önünü örter. Bu nedenle de örtüye gerek yoktur. Örtü tamamen çıkarılmış ve sol el ile bir testinin üzerine konulmuştur.

Testinin üzerindeki helezoni tezyinat (süsleme) çok önemlidir. Bu helezonlar, yani aşağıdan yukarıya doğru giden düzenli kıvrımlar eski Anadolu'nun icadıdır.

Bugün bir iz olarak arkeologlara büyük hizmet etmektedir. Nerede görülürse görülsünler, onlar aracılığıyla Anadolu testilerinin ülkeler ve yüzyıllar aşarak nerelere vardığı anlaşılmaktadır. Belki de heykeltıraş Praksiteles, o süsleri koyarak, Afroditinin yani Asterte'nin menşesine (kaynağına) işaret etmek istemiştir.

Knidos Afroditisi, canlı bir insanın tıpatıp kopyasıydı. Canlı aslı "Frine" idi. Frine, bir Afrodit rahibesiydi. Tarihçi Athenaus'un yazdığına göre, Frine bir insan öldürmüştü. Bu cinayet nedeniyle mahkeme-

ye, yani Aerapagus kurulunun önüne getirildi. Kadını avukat (Natika Perdaz) Heperides savunuyordu. Birçoklarının sandığı gibi avukat Heperides, kadının giysilerini büsbütün yırtıp heyete onu çırılçıplak göstermedi. Sadece göğsünü örten örtüyü yırttı ve "Afrodit'in bu rahibesini ölüme mahkum etmeyin..." dedi.

Öteki Afrodit rahibeleri hemen hemen cam gibi şeffaf "Kiklas", yani bir çeşit harmaniye giyerlerdi. Frine ise, öteki rahibelerin aksine Dorik "Kiton" denilen kalın örtüyle örtünürdü. Dorik sözcüğü, Beşparmak Dağları'nın güneyinden başlayarak Antalya'da biten havalıye ve bir de Helenistan'ın Mora Yarımadası'na ait olanlar için kullanılır.

Frine, genel hamamların yüzme havuzlarına hiç uğramazdı. Ne var ki günlerden bir gün olağandışı bir durum oldu. Atina'nın yakınındaki kıyıda, "Eleusis" panayırı kutlanırken, Yunanistan'ın her yanından gelen yirmi otuz bin kişinin önünde Frine, plaja doğru ilerledi. Denizin kenarında örtüsünü çıkardı, kuşağını çözdü, tüm saçlarını salıverdi ve denize girdi. Kalabalığın arasında heykeltıraş

Praksiteles'te vardı. Knidos Afrodit'i için Frine'yi model edindi. Anadolu'lu ressam Apelles de

oradaydı. O da Frine'den, en büyük eseri "Afrodit Anadiyomen" tablosunu üretti.

Danimarka: Denizin fark yarattığı bir ülke

Danimarka - Toprak ve Deniz, Telif hakkı: Geodatastyrelsen / Denmark - Land and Sea, Copyright: Geodatastyrelsen

Kim Jacobus Paulsen,
Tarihçi - Yazar

Danimarka'ya harita üzerinde bakan biri en önemli şeyi kolaylıkla gözden kaçıracaktır, çünkü onu özel yapan ülke değil, çevresindeki sudur. Hiçbir Danimarkalı sahil şeridinde 52 kilometreden uzak değildir ve bunun binlerce yıldır böyle olmasına rağmen, hâlâ çok özel olduğunu düşünmeye devam ettiğimiz için birbirimize aradabilir bunu söylüyoruz.

Ayrıca, bunu ziyaretçilerimiz ve diğer ülkelerde ziyaret ettiklerimize de söylüyoruz ve eve

döndüğümüzde büyük olasılıkla denize gidiyoruz.

Kendini genellikle yalnızca Jutland'ın batı kıyısında şiddetle gösteren ve onu aşamalı olarak kesmiş olan deniz neredeyse düz bir çizgidir.

Deniz, yaklaşık 13.000 yıl önce sona eren son Buzul Çağı sırasında meydana gelen fiyort ve kemerleri doldurur. Danimarka'nın 43.094 km²'lik küçük bir ülke olmasına rağmen, 443'ünün adlandırıldığı ve 72'sinde yerleşim bulunan en az 1.419 adası vardır. 7.314 km olan sahil şeridimiz de Avrupa'nın en uzunlarından biridir.

Danimarka'da denizler çok özel bir şey yapar. Jutland'ın en kuzeydeki noktası Grenen üzerinde durduğunuzda, hem doğudan hem de batıdan üzerinize su püskürtülür. Burada, Skagerrak ve Kattegat isimli iki deniz buluşur ve kelimenin tam anlamıyla bunların ortasında durursunuz.

Ve bu böyle devam eder, çünkü

yaz sıcaklığını depolayan denizdir ve hem buzu hem de karı bilmemize rağmen kışlarımız nadiren aşırı soğuk olur. Diğer taraftan, deniz ayrıca kış soğuşunu da depolar, bu yüzden yazlarımız dayanılmaz sıcak olmaz, ancak rahatça dışarıda olabilecek kadar iyi olur.

Danimarka'da doğa yazın kahverengi ve kavrulmuş değil, yemyeşil ve güldür. Bütün bu sularla buzlar yok olduğundan bu yana balıkçılık yapıyor olmamız çok doğaldır ve Danimarka'nın eski bir deniz ülkesi olması da çok doğaldır. Denizin en az tehlikeli olduğu sakin koy ve körfezlerde yeni gemiler denemiş ve geliştirmişizdir. Çağdaş Danimarkalıların İstanbul'a, evet, Türkiye'ye kadar seyahat ettikleri, yüzyıllarca tüm diğer gemilerden üstün olan Viking gemileriyle bu doruk noktasına ulaşmışlardır.

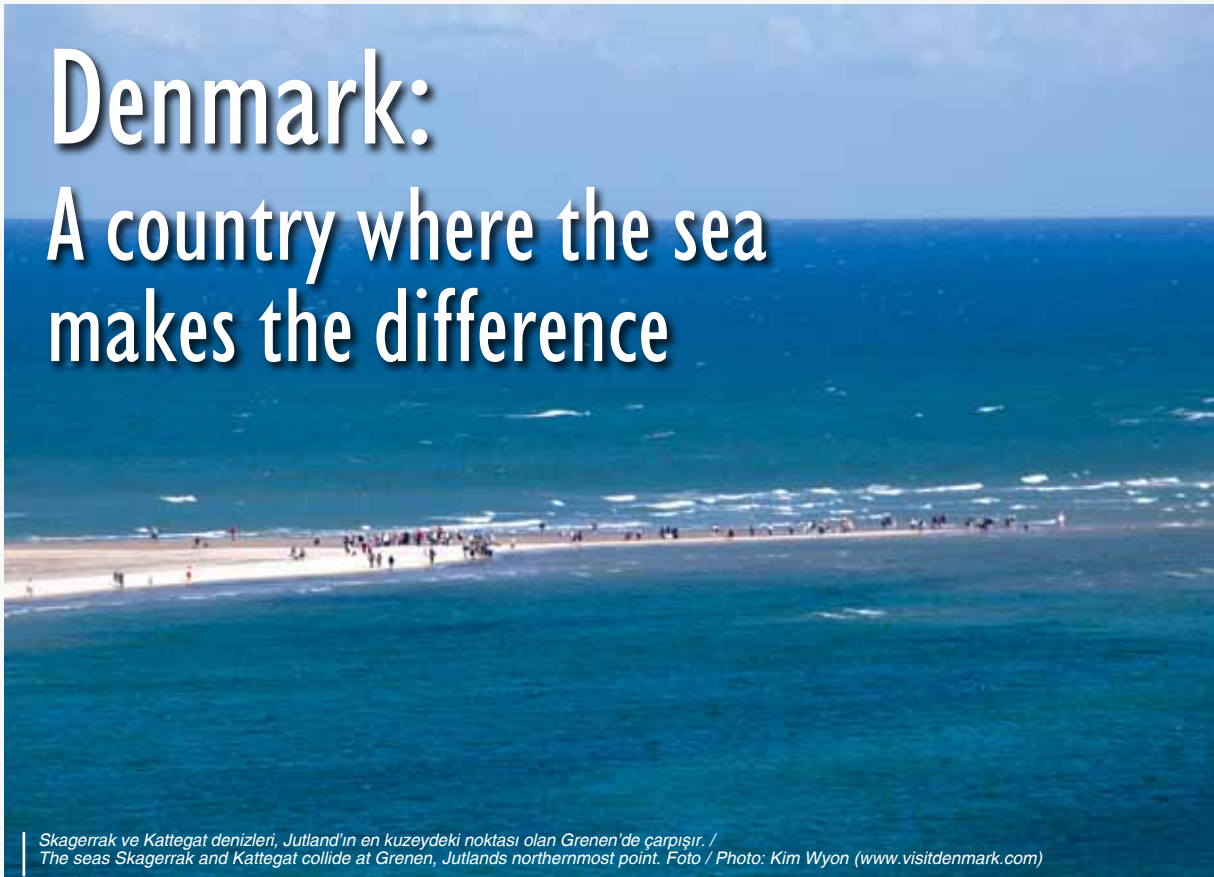
Danimarka'da, deniz doğayı, tarihi ve insanları karakterize etmektedir.

Kısaca, tarihi

Yaklaşık 13.000 yıl önce buzlar

Denmark:

A country where the sea makes the difference

Skagerrak ve Kattegat denizleri, Jutland'ın en kuzeydeki noktası olan Grenen'de çarpışır. / The seas Skagerrak and Kattegat collide at Grenen, Jutlands northernmost point. Foto / Photo: Kim Wyon (www.visitdenmark.com)

Kim Jacobus Paulsen,
Historian and Author

The person who looks at a map of Denmark, can easily miss the most important thing, because it's not the country itself, but the water around it, that makes Denmark something special. No Dane is more than 52 kilometers from the coastline, and even though it's been like that for thousands of years, we keep thinking it's so special, that we will tell each other this every once in a while. We also tell our visitors, and those we visit in other countries, and when we return home, we'll likely go to the sea.

The sea, that usually only shows itself violently on the west coast of Jutland and which has gradually cut it into an almost straight line. The sea that fills the fjords and belts, which were created during the last Ice Age that ended about 13.000 years ago. The sea that means, even if Denmark with its 43.094 km² is a small country, it has no less than 1.419 islands, of which 443 are named, and 72 are

inhabited. Our coastline, extending over 7.314 km. is also one of Europe's longest.

In Denmark the seas do something very special. When you stand on Grenen, Jutlands northernmost point, you can get touched by spray, from both east and west. Here, the two seas, the Skagerrak and the Kattegat meet, and you're literally standing in the middle of it.

And it goes on, because it's the sea that stores the summer warmth, so our winters rarely get extremely cold, although we know of both ice and snow. Conversely the sea also stores the winter cold, so our summers don't get unbearably hot, but just right, to make it comfortable to be outside.

In Denmark the nature is green and lush in the summertime, not brown and scorched. With all the water it's only natural, that we, since the ice disappeared, have gone fishing, and it's only natural that Denmark is an old maritime nation. In the quiet coves and

inlets, where the sea is the least dangerous, we have experimented and developed new vessels. It reached a culmination in the Viking ship, which for centuries was superior to all other vessels, with which the contemporary Danes traveled as far as to Constantinople, Yes reaching Turkey.

In Denmark the sea forms nature, the history and the people.

The history, briefly

When the ice disappeared approximately 13.000 years ago, the people returned to the area, which many thousands of years later, became Denmark.

Of Danish antiquity we know virtually nothing except from the evidence from archeological sites and artifacts. When something was written, it was by visitors from the south, or by writers who had spoken to someone who had visited Scandinavia. But fortunately the artifacts also speak, and they do so about everyday life, religion, parties and so on, but also about con-

Roskilde'deki Viking gemileri müzesinde, Danimarka tarihindeki en önemli gemi türlerinden biri hakkındaki hikaye anlatılır. / In the museum of Viking ships in Roskilde, the story about one of the most important types of vessels in Danish history is told. Foto / Photo: Cees van Roeden (www.visitdenmark.com)

kaybolduğunda, insanlar binlerce yıl sonra Danimarka olan alana geri döndüler.

Danimarka'daki Antik Çağ'ı neredeyse yalnızca arkeolojik alanlardan ve eserlerden biliyoruz. Bir şey yazıldığında, bu güneyden gelen ziyaretçiler ya da İskandinavya'yı ziyaret etmiş birileriyle konuşmuş olan yazarlar tarafından. Ancak neyse ki eserler de konuşmaktadır ve günlük yaşam, din, partiler vb. hakkında konuşurlar, ancak insanların deniz yolculuğu yapabildikleri zamanda dış dünyayla temaslar hakkında da konuşurlar.

Yunanistan'da, Danimarka Tunç Çağı, M. Ö. 1600 yılından bir mezarda İskandinav kehribar boncukları bulunmuştur. Boncukların ticaretinin yapıldığını ve Avrupa boyunca aşağıya doğru el değiştirdiğini varsayıyoruz. Fikir ve felsefeler de aynı yolları takip etmiş görünmektedir.

Her durumda, Hıristiyanlık öncesi panteon, Yunan-Roma mitolojisi ile büyük benzerlik gösterir.

Demir Çağı'ndan, birbirimizi tanıdığımızı gösteren pek çok Roma ve Kelt eserine sahibiz. Ancak, antik çağlarda diğer kültürlerden esinlenmiş olmamıza rağmen, yine de kendi özel şeklimizde esinlenmişizdir. Böyledir, çünkü Taş, Tunç ve Demir Çağı'ndan eserleri sınıflandırmaya başlayan kişi Danimarkalı Christian Jürgensen Thomsen'dir ve bu günümüzde hemen hemen tüm ülke ve kültürlerde kullanılan bir sistemdir.

Danimarkalılar, yalnızca mümkün olabilecek bir biçimde, Viking Çağları (800-1050) ile gurur duyarlar. Zamanın bu kadar gerisinde yatan bir terör rejimi egzotik hale gelir. Ama Vikingler sadece soyguncu ve savaşçı değildi. Viking Çağı'nda daha da çok ticaret yaptık ve o zamandan bu yana da yapmaktayız.

Danimarka tarihindeki en önemli olaylardan ikisi de Viking Çağı'nda meydana gelmiştir. 900 yılının ortalarında Danimarka bir birleşik krallık olarak ortaya çıkmıştır ve yaklaşık 965 yılında Kral Harald Bluetooth vaftiz edilmiş ve böyle-

ce ülkeyi Hıristiyanlaştırmıştır.

Danimarka Orta Çağ'ı 1050'de başlamış ve ilk yüzyıllarda inşa edilen yaklaşık 1700 kilise ile esas olarak karakterize edilmiştir. Bunların büyük bir çoğunluğu hâlâ durmaktadır. Orta Çağ 1536'da reformla sona ermiş ve Danimarka kilisesi Katoliklikten kurtulup, reformcu Lutherci olmuştur.

Orta Çağ'dan bir başka görünür iz, büyük çoğunluğu bu dönemde inşa edilen Danimarka şehirleridir.

1849'da Danimarka ilk neredeyse demokratik anayasasını geçirmiştir, ancak hükümeti kimin oluşturacağına bir parlamentonun karar vereceği ilk parlamentarizmi 1901'de elde etmiştir. 1915'te kadınlara oy hakkı verilmiştir. Hâlâ bir Krallık'ız (yönetimde bir kraliçe ile), ancak tüm gerçek güç demokratik kurumlarda yatmaktadır.

Günümüzde, Danimarka nispeten yüksek vergilerle tipik bir İskandinav refah devletidir, ancak buna karşılık sağlık, okullar vb. kamusal ve herkes için ücretsizdir.

Funen adasındaki Odense şehrinde dünyaca ünlü masal yazarı Hans Christian Andersen doğmuştur. Resimde çocukluk evi görülmektedir. / In the town of Odense on the island of Funen, the world famous fairytale writer Hans Christian Andersen was born. The picture shows his childhood home. Foto / Photo: Lennard Nielsen (www.visitdenmark.com)

tacts with the outside world, for so it must be, when people can sail.

In Greece Scandinavian amber beads have been found in a tomb dating from 1.600 B.C., The Danish Bronze Age. We assume the beads was traded and so made their way down through Europe, and it appears that ideas and philosophies took the same routes.

In any case, the pre-Christian pantheon had many similarities with Greek-Roman mythology and we have many Roman and Celtic artifacts from the Iron Age that indicate we had contact with each other. But even though we where already inspired by other cultures in antiquity, it's still our own culture in a special way. This is because it was the Dane, Christian Jürgensen Thomsen, who began to sort Stone-, Bronze- and Iron Age artifacts through a system which today is used in almost all countries and cultures.

The Danes are proud of the Viking Age (800-1050), in a way it's only possible to be, when a régime of

terror lies so far back in the mists of time, that it then becomes exotic. But the Vikings were not only bloodthirsty pillagers and warriors for hire. We traded even more in the Viking Age, and have done so ever since. Two of the most important events in Danish history also happened during the Viking age. Around the middle of the 10th century Denmark emerged as a unified Kingdom, and in approximately 965 King Harald Bluetooth was baptized, and through his baptism the Christianization of Denmark's inhabitants began.

The Danish Middle Age began in 1050, and was in the first centuries mainly characterized by the fact that around 1.700 churches was built. The vast majority still stand, some characterized by superb wood carving. The Middle Age ended in 1536 with the Reformation, where the Danish church freed itself from Catholicism, and became a part of the Lutheran reformed Church.

Amongst other visible traces dating from the Middle Age are the

Danish cities, the vast majority of which were founded in this period. In 1849 Denmark passed its first nearly democratic constitution, but it was in 1901 that it first obtained parliamentarism, where a parliament decides who forms the government. In 1915 women were given the right to vote. We are still a Kingdom (with a Queen as the head of state), but with all real power in the democratic institutions.

Today, Denmark is a typical Nordic welfare state with relatively high taxes, but in return the Healthcare, schools, and so on are public and free for anyone.

Denmark - worth a visit?

It's not because of the heat, but because it has a bearable climate - it's not because of the rain, but because of the lush green nature - and it's because of the sea, there's the sea in a completely different way than in Turkey, that you have to visit Denmark.

The tallest "mountain" in Denmark is one hundred and seventy meters and eighty-six centimeters.

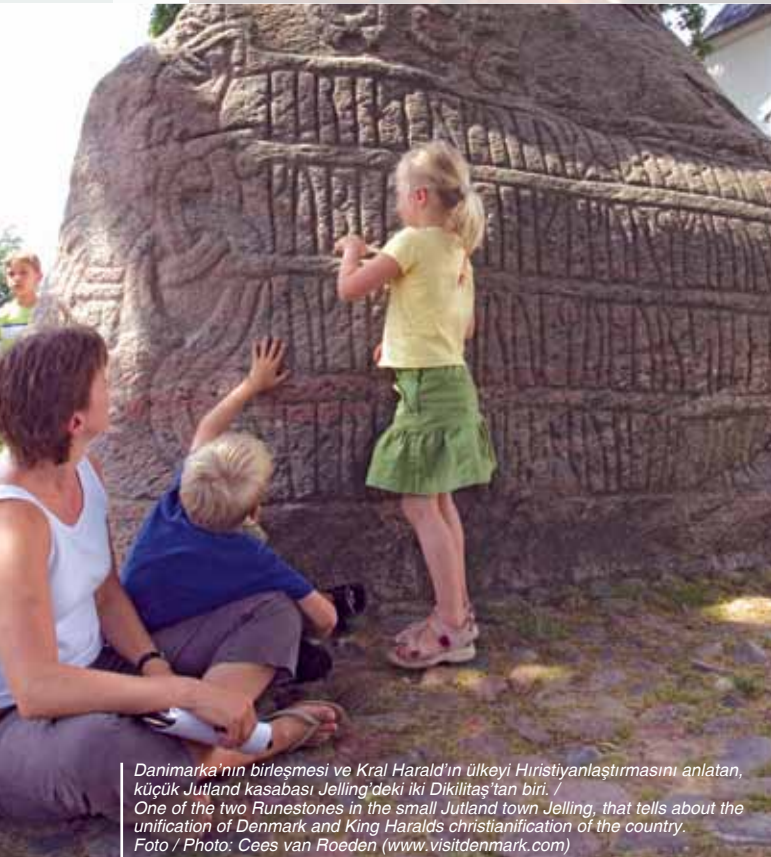
Kopenhag'ın ortasındaki eğlence parkı Tivoli 1843'te kurulmuştur ve Danimarka'nın en büyük turistik cazibe merkezidir. / The amusement park Tivoli in the middle of Copenhagen, was founded in 1843, and is Denmark's greatest tourist attraction. Foto / Photo: Devid Rotasperti (www.visitdenmark.com)

Danimarka - ziyarete değer mi?

Sıcaklık nedeniyle değil, dayanılabilir olduğu için Danimarka'yı ziyaret etmeniz gerekir. Yağmur nedeniyle değil, yemyeşil gur doğa nedeniyle Danimarka'yı ziyaret etmeniz gerekir. Ayrıca, deniz nedeniyle Danimarka'yı ziyaret etmeniz gerekir, Türkiye'dekinden tamamen farklı bir deniz vardır.

Danimarka'daki en yüksek "dağ" 170,86 metredir. Kopenhag'da yaşayan yaklaşık 1,2 milyon kişi vardır, ancak şehirler genellikle küçüktür. Ancak, büyük deneyimler için yer vardır. Bizi her yıl ziyaret eden milyonlarca turist bunu bilmektedir.

Danimarka'nın birleşmesi ve Kral Harald'ın ülkeyi Hıristiyanlaştırmasını anlatan, küçük Jutland kasabası Jelling'deki iki Dikilitaş'tan biri. / One of the two Runestones in the small Jutland town Jelling, that tells about the unification of Denmark and King Harald's christianification of the country. Foto / Photo: Cees van Roeden (www.visitdenmark.com)

Danimarka ile ilgili Gerçekler

Resmi Adı:
Kongeriget Danmark
(Danimarka Krallığı)
Başkenti:
København (Kopenhag)
Resmi Dilleri: Danca
Etnik Gruplar:
Danimarkalılar (%90),
Göçmenler (%10)
Kraliçe: II. Margrethe
Başbakan:
Helle Thorning Schmidt
(Sosyal demokratlar -
sol ve merkez partiler
arasında koalisyon)

Yüzölçümü:
43.094 km²
Nüfus:
5.580.516 (2012)
Para Birimi:
Danimarka Kronu
Dış Borç:
849.000.000 \$ (2012)
Kişi Başına GSYİH:
55.874 \$ (2011)
İşsizlik Oranı:
% 6 (2013)
Enflasyon:
% 2,41 (2012)
Tahmini Ömür:
Kadınlar için 81,2 yıl;
Erkekler için 77,1 yıl
(2010)

Fjord / Fjord. Foto / Photo: Søren Lauridsen (www.visitdenmark.com)

Copenhagen has around 1.2 million residents, but usually the cities are small. But this leaves room for great experiences and the millions of tourists, who visit Denmark every year, know that.

Facts about Denmark

Official Name: Kongeriget Danmark (Kingdom of Denmark)
Capital: København (Copenhagen)
Official Languages: Danish
Ethnic Groups: Danes (90%)
 Immigrants (10%)
Queen: Margrethe II
Prime Minister:
 Helle Thorning Schmidt (Social democrats - coalition between left- and center parties)
Area: 43.094 km²
Population: 5.580.516 (2012)
Currency: Danish Kroner
External Debt:
 849.000.000 \$ (2012)
GDP per Capita:
 55.874 \$ (2011)
Unemployment Rate:
 6 % (2013)
Inflation: 2.41 % (2012)
Life Expectancy:
 81.2 years for women;
 77.1 years for men (2010)

Roskilde Katedrali en etkileyici kiliselerden biridir ve ayrıca Danimarka kraliyet cenaze törenlerinin çoğuna ev sahipliği yapar. / Roskilde Cathedral is one of the most impressive churches, and also home to most of the Danish royal funerals.
 Foto / Photo: Søren Lauridsen (www.visitdenmark.com)

Aziz George

Mustafa UYSUN, Rehber

Aziz George doğu ve batı kiliselerinde saygı gören, tanınan erken dönem Hristiyan şehididir. Üçüncü Haçlı Seferi lideri Arslan yürekli Richard'ın ordularını kutsal savaşa Aziz George'un koruması altında yollamasıyla, İngiltere'nin koruyucu azizi olarak kabul edilir. Aziz George, İngiltere dışında Portekiz, Almanya, Aragon, Gürcistan, Yunanistan, Cenova, Brezilya ve Venedik'in de koruyucu azizidir.

Aziz George ile ilgili birçok değişik hikaye anlatılmaktadır. Fakat en bilineni "Altın Efsane"deki hikayesidir. Cenovalı başpiskopos Jacopus de Voragine tarafından yaklaşık olarak 1260 yılında kaleme alınmış olan Altın Efsane'de Aziz George'un ejderhaya karşı savaşı efsanevi bir şekilde anlatılmıştır.

Aziz George, kaynaklara göre, IV. yüzyılın başında, İmparator Diocletianus döneminde yaşamıştır. Kapadokya doğumlu olduğuna inanılan Aziz George, asil ve Hristiyan bir ailenin çocuğudur. Roma ordusunda asker olarak görev yapmaktadır.

Ünlü ejderha ile savaşma hikayesi de, lejyonuna katılmak üzere yolculuk yaparken geçtiği bir şehirde gerçekleşmiştir.

Altın Efsane

Aziz George ile ejderhanın savaşı Libya'nın vilayeti olan Selene şehri yakınlarında gerçekleşmiştir. Burada şehrin su ihtiyacını karşılayan bir su göleti bulunmakta, su kaynağının yakınında da bütün şehre korku salan bir ejderha yaşamaktaydı. Ejderhaya silahıyla yaklaşmak isteyenleri ejderha zehirli nefesiyle öldürmekteydi. Ejderhanın öfkesinden korkan ahali, şehrin içine doğru çekilmişti. Halk,

ejderhanın öfkesini yatıştırmak için, ellerindeki bütün koyunlar bitene kadar ejderhayı her gün iki koyunla besledi. Ellerindeki hayvan sayısı azalınca bir koyun, bir de kadın ya da erkeği kurban olarak ejderhaya sundular. Genç kız ve genç erkekler ejderhaya kurban sunulmak üzere kura ile teker seçiliyordu. Bu kuradan kimse muaf değildi. Bir gün kurada kralın genç kızı Cleodolinda seçilince, kral kızını ejderhaya teslim etmemesi için halkına krallığının yarısını, altın ve gümüşlerini teklif eder. Çocuklarını ejderhaya kurban etmiş olan halk bunu kabul etmez, kralın kızını teslim etmemesi durumunda saraya saldırıp onu ve bütün ev halkını birlikte yakmakla tehdit eder.

Kızını kurtaramayacağını anlayan

St. George

Mustafa UYSUN, Tour Guide

St. George was an early Christian martyr respected and recognized by both the eastern and western churches. He is considered to be the patron Saint of England as Richard the Lionheart, the leader of the Third Crusade, had sent his armies to the Holy War (Crusade) under the protection of St. George. St. George is the patron Saint of Portugal, Germany, Aragon, Georgia, Greece, Genoa, Brasil and Venice, as well as of England.

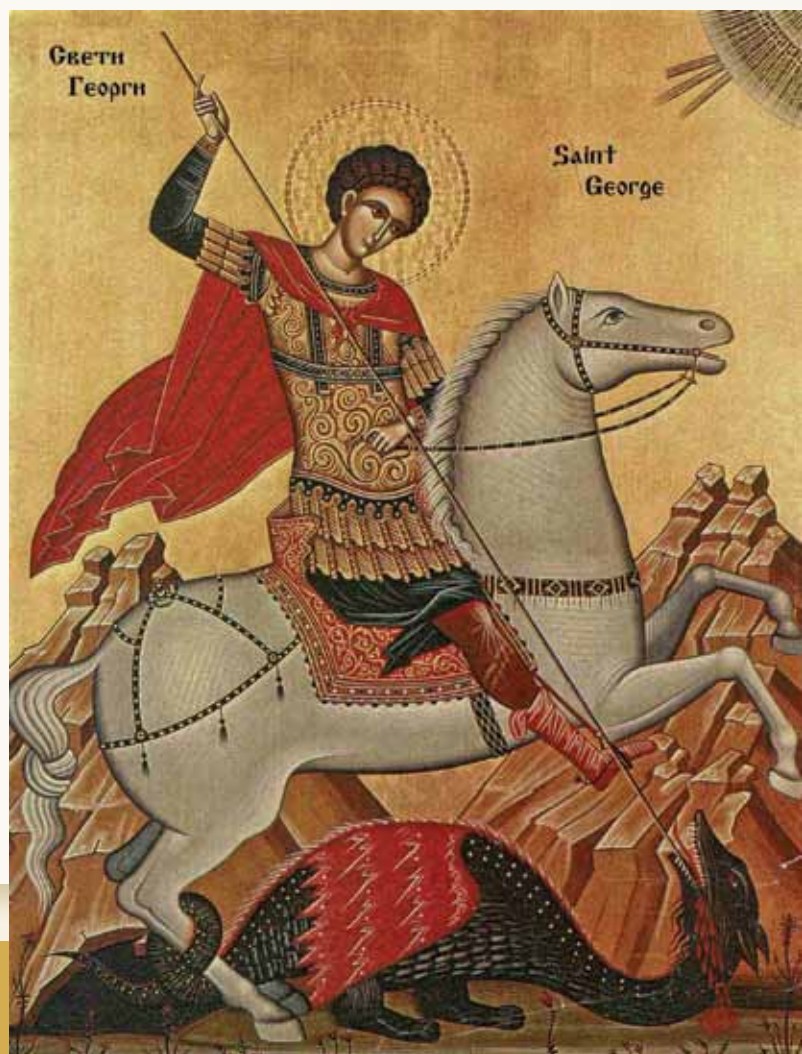
Many different stories are told about St. George. However, the most well-known one is the story recorded in the "Golden Legend." In the Golden Legend, which was written by Jacopus de Voragine, the Genoese archbishop, in about 1260, St. George's fight against the dragon is described in a legendary way.

According to the sources, St. George lived during the time of Emperor Diocletian at the beginning of the IVth century. Believed to have been born in Cappadocia, St. George is the child of a noble and Christian family. He served as a soldier in the Roman army.

And the famous story of his fight with the dragon took place in a city that he passed through when traveling to join in his legion.

The Golden Legend

The fight of St. George and the dragon took place near Selene, a province of Libya. There was a

Deçan Manastırı Kosova 14. Yüzyıl / Visoki Decani Monastery Kosova 14th Century

Jost Haller Aziz George Ejderhayı Katledeken, Unterlinden Müzesi, Colmar / Jost Haller Saint George Slaying the dragon, Unterlinden Museum, Colmar

Luca Signorelli Aziz George ve ejderha / Luca Signorelli Saint George and the dragon

pond of water here to supply the city with water, and there was a dragon which frightened the whole city who lived near the source of water. The dragon killed those who wanted to approach it with their weapons through its poisonous breath. The people, who were afraid of the anger of the dragon, had retreated into the city. The people fed the dragon every day with two sheep to appease the anger of the dragon until all of the sheep in their hands had been eaten. When the number of the animals in their hands decreased, they presented a sheep and a woman or man to the dragon as a sacrifice. The young girls and the young men were selected one by one to be sacrificed to the dragon by lot. No one was exempt from this lot. One day, when Cleodolinda, the young daughter of the king was selected by the lot, the king offered the half of his kingdom, and his gold and silver to his people to prevent them from giving his daughter to the dragon. The people, who had sacrificed their children to the dragon, did not accept this, and threatened the king by attacking the palace and burn-

ing him with all of the household if he did not give his daughter to the dragon.

The king, who understood that he could not rescue his daughter, made her dress in her best clothes, and in tears delivered her to the people to be sacrificed to the dragon. The young girl left her father and the city together with the people, and she was taken to the lake where there was the dragon.

St. George, passing by at that time, noticed the tearful young girl who was waiting for the dragon to arrive. The young girl begged George to get away. But St. George insisted on staying and helping the young girl. In the meantime, the dragon brought its head out of the lake. The young girl begged St. George again to get away. St. George rode his horse, attacked the approaching dragon with his spear, and seriously wounded the dragon.

The seriously wounded dragon was put into captivity by St. George. The king's daughter held this headlock on St. George's re-

quest, and the dragon was taken to the city by her. The people, who saw that the dragon was approaching the city, dispersed in fear. St. George told the people of the city that God had sent him to their city to save them from the evil of the dragon, and that he would kill the dragon if everyone became Christian.

On that day, everyone agreed to become Christian. Then, St. George killed the dragon with his sword, and the monster's dead body was moved out of the city. The king built a church in the name of the Virgin Mary and St. George. St. George did not take the great amount of money that the king gave him as a reward for killing the dragon, and asked for this money to be distributed to the poor.

Meanwhile, a great slaughter against the Christians was started by the regional governor Dacian during the reign of the Roman emperors Diocletian and Maximianus. On the order of the governor, 17 thousand people who had become Christians were killed in one month. St. George was seized with

Gustave Moreau - Aziz George ve Ejderha / Gustave Moreau - Saint George and the Dragon

a great sadness in the face of this situation, and he left everything he owned and the army. He got among the people, and he made a speech addressing the governor explaining the persecutions the Pagan Romans had done to the Christians and glorifying the Christians. After St. George gave this speech, the Governor Dacian arrested St. George and tortured him brutally. St. George was stretched from his arms and legs by hooks on the torture table, his body was burnt with torches, and various tortures were applied to him by putting salt on his open wounds.

Seeing that these tortures did not kill St. George, this time Dacian referred to a mage. The mage wanted to poison St. George with wine. The mage tried to poison St. George a few times. However, St. George, who had prayed before drinking the wine, did not suffer and survived as a result of a miracle. The mage was greatly affected by what he had seen, and he wanted to become a Christian.

Later, the Governor Dacian continued his tortures. It was first intended that the Saint was tied to a wheel with sharp knives, but the wheel broke suddenly, and St. George survived unharmed. And then, St. George was thrown into a pot full of molten lead, but St. George survived also this torture through a miracle.

The Governor Dacian understood that he could not change St. George's mind through torture, and told the Saint that the Roman Gods would forgive him if he converted to his old religion. The Saint outwardly accepted the governor's requests, but inwardly the Saint's opinion was different. The Governor Dacian invited all of the people to the temple to show them the Saint who now had accepted to give vow to the Roman Gods. St. George knelt in the temple, and prayed to God for the destruction of the temple and the religious conversion of the people. Suddenly, flames fell from the sky, burned the temple and the priests, and the earth cracked and

drew inside the rest.

The Governor Dacian got very angry in the face of what had happened, but he was also very frightened... Because he did not want to experience what had happened to the temple and the priests. Alexandria, the Governor Dacian's wife, told him that she also wanted to become a Christian. The Governor Dacian, who was very angry because of his wife's desire to convert, made various tortures on his wife to force her to change her mind.

The next day, St. George was executed on the order of the governor, his head was cut off. And when Governor Dacian was returning to his palace from the execution area, the flames that came from the sky destroyed him and his retinue. St. George's exact year of death is unknown. According to some sources, he died in Palestine, and according to others in Bithynia. His date of death is considered to be April the 23rd.

REALTY WORLD®

PREMIUM GAYRİMENKUL

Sizi bize davet ediyoruz!

“Yeni bir Sektöre adım atmanın zamanı geldi” diyorsanız;

Umit Sen

Bülent Ecevit Bulvarı No: 141/ B
Çağlayan - Lara, ANTALYA
Mobil : 0532 613 54 27
Ofis : 0242 329 10 15
Faks : 0242 323 14 40
premium.realtyworld.com.tr
umitsen@realtyworld.com.tr

“Gelin, Görüşelim”

kral kızına en güzel giysilerini giydirir, gözyaşları içinde onu ejderhaya kurban edilmek üzere halka teslim eder. Genç kız, ahali ile beraberce babasından ve şehirden ayrılıp ejderhanın bulunduğu göle doğru götürülür.

O sırada yoldan geçmekte olan Aziz George ejderhanın gelmesini bekleyen gözü yaşlı genç kızı fark eder. Genç kız George'a uzaklaşması için yalvarır. Ama Aziz George kalmakta ve genç kıza yardımcı olmakta ısrar eder. Bu arada ejderha kafasını gölden çıkarır. Genç kız Aziz George'a gitmesi için tekrardan yalvarır. Aziz George, atına biner ve onlara doğru yaklaşan ejderhaya mızrağıyla saldırır ve ejderhayı ağır bir şekilde yaralar.

Ağır yaralanan ejderha Aziz George tarafından boyunduruk altına alınır. Bu boyunduruğu Aziz George'un isteği üzerine kralın kızı tutar ve şehre kadar kralın kızı tarafından götürülür. Ejderhanın şehre doğru geldiğini gören halk korkuyla kaçar. Aziz George şehir halkına, Tanrı'nın kendisini ejderhanın kötülüğünden kurtarmak için şehirlerine yolladığını, herkes Hristiyan olursa ejderhayı öldüreceğini söyler.

O gün şehrin tamamı Hristiyanlığı kabul eder. Bunun üzerine Aziz George kılıcıyla ejderhayı öldürür, daha sonra canavarın ölü bedeni şehrin dışına taşınır. Kral, Meryem Ana ve Aziz George adına kilise inşaa ettirir. Aziz George, kralın ona ejderhayı öldürmesi karşılığında ödül olarak verdiği yüklü miktardaki parayı almaz, bu paranın fakirlere dağıtılmasını ister.

Bu arada, Roma imparatorları Diocletianus ve Maximianus döneminde bölge valisi olan Vali Dacian tarafından Hristiyanlara karşı büyük bir kıyım başlatılır. Valinin emriyle bir ayda Hristiyan olan on yedi bin kişi öldürülür. Aziz George bu durum karşısında, büyük bir üzüntüye kapılarak, sahip olduğu her şeyi bırakıp ordudan ayrılır. Halkın arasına karışarak onlara ve valiye hitaben Romalıların Hristiyanlara yapmış olduğu

eziyetleri anlatan ve Hristiyanlığı yücelten bir konuşma yapar. Aziz George'un bu konuşmasından sonra Vali Dacian Aziz George'u tutuklatarak ona ağır işkenceler yaptırır. İşkence masasında Aziz George kollarından ve bacaklarından kancalarla gerilir, meşalelerle vücudu yakılır, açık yaralarının içine tuz sürülerek ona çeşitli işkenceler yapılır.

Yapılan bu işkencelerin Aziz George'u öldürmediğini gören Dacian bu sefer bir büyücüye başvurur. Büyücü, Aziz George'u şarapla zehirlemek ister. Büyücü bir kaç defa Azizi zehirlemeyi dener. Fakat, şarabı içmeden önce dua eden Aziz George, mucize sonucunda acı çekmez ve hayatta kalır. Büyücü gördüklerinden çok etkilenir ve Hristiyan olmak ister.

Daha sonra Vali Dacian işkencelere devam eder. Aziz, önce üstünde keskin bıçaklar bulunan bir tekerleğe bağlanmak istenir ama tekerlek birden kırılır ve Aziz George zarar görmeden kurtulur. Daha sonra Aziz George içi erimiş kurşunla dolu kazana atılır, Aziz George bu işkenceden de mucize ile kurtulur.

Vali Dacian, Aziz George'u işkenceyle vazgeçiremeyeceğini anlar ve Azize eski dinine dönerse Roma Tanrılarının onu bağışlaya-

cağını söyler. Aziz, Vali Dacian'ın isteklerini kabul eder ama Azizin düşüncesi farklıdır. Vali Dacian, Roma Tanrılarına adak adama-yı kabul eden Aziz'i görmesi için bütün halkı tapınağa davet eder. Aziz George tapınakta diz çöker ve tapınağın yok olması ve halkın din değiştirmesi için Tanrı'ya yakarır. Birden gökten alevler yağar; tapınağı ve rahipleri yakıp kül eder, geriye kalanları da toprak yarılıp içine çeker.

Vali Dacian olanlar karşısında öfkeye kapılır ama aynı zamanda korku içindedir de... Çünkü tapınağın ve rahiplerin başına gelenin kendi başına gelmesini istememektedir. Vali Dacian'ın eşi Alexandria kendisinin de Hristiyan olmak istediğini söyler. Karısı Alexandria'nın bu düşüncesine çok kızan Vali Dacian eşine de vazgeçmesi için çeşitli işkenceler yaptırır.

Ertesi gün valinin emri ile Aziz George'un kafası kesilerek idam edilir. Vali Dacian ise infaz alanından kendi sarayına dönerken göklerden gelen alevler, onu ve maiyetindekileri yok eder. Aziz George'un kesin ölüm yılı bilinmemektedir. Bazı kaynaklara göre Filistin'de, bazılarına göre de Bithynia'da öldüğü belirtilmektedir. Ölüm günü 23 Nisan olarak kabul edilir.

Damalti Church, Saint George / Damaltlı Kilise, Saint George

ARO

Cafe & Treffpunkt

Hizmetinizde...

Antalya'nın cazibe merkezi olan Cumhuriyet Meydanı'nda açılan ARO Cafe 2 artık siz değerli meslektaşlarımızı bekliyor. Zengin içecek çeşitleri, damak tadınıza uygun eşsiz lezzetleri ile huzurlu bir dinlenme mekanını sizlerin beğenisine sunmaktan gurur duyuyoruz. Denizden gelen sabah esintisi ile Gazetenizi okuyup çayınızı yudumlayarak güne başlayabileceğiniz; kahvenizi yudumlarken günün yorgunluğunu üzerinizden atıp akşamın keyfini çıkarabileceğiniz bu eşsiz mekan artık sizlerle daha güzel...

Rekberlerin vereceği destek, üyelerimize daha çok dergi, kitap, CD, DVD ve hizmet olarak geri dönecektir. Desteklerinizi bekler; tüm ARO üyelerine hayırlı olmasını dileriz.

ARO Cafe Treffpunkt

Cumhuriyet Meydanı

Tel: (242) 241 75 45

www.aro.org.tr

Göreme Açık hava Müzesi, Yılanlı Kilise Saint George ve St. Theodoros / Goreme Open Air Museum, Yılanlı Church Saint George and St. Theodoros

AZİZ GEORGE

Aziz George Kapadokya kaya kiliselerinde üç değişik şekilde tasvir edilmiştir.

a) Portre Tasviri: Aziz George bu tasvirde başının arkasında hale ile sakalsız ve kıvrıkcık saçlı olarak tanımlanır.

George'un peleriniyle zırhının bir bölümü ve atribüsü olan silah ile (kılıç veya mızrak) yarım boy olarak tasvir edilmektedir.

b) Ayakta Tasviri: Sakalsız, kıvrıkcık saçlı ve haleli olan aziz genellikle sarı renkte örme zırh giyinmiş olarak, kırmızı peleriniyle tasvir edilir.

c) Atlı Tasviri: Sakalsız, kıvrıkcık saçlı ve haleli olan aziz, genellikle sarı renkte örme bir zırh giyinmiş olarak, kırmızı peleriniyle

gösterilir. Aziz, beyaz bir atın sırtındayken ve mızrağıyla ejderhaya karşı savaşırken tasvir edilir. Bu tasvirde Aziz George'un karşısında kırmızı atıyla Aziz Theodoros görülmektedir.

GÖREME BÖLGESİNDE TASVİR EDİLDİĞİ KAYA KİLİSELERİ

1. ÇARIKLI KİLİSE

Aziz George, bu kilisede batı haç kolunun güney duvarı alt seviyesinde Aziz Theodoros'la yan yana ve kuzey duvarının alt kısmına resmedilmiş olan Aziz Prokopios'u karşısına alacak şekilde tasvir edilmiştir.

Aziz George burada yer alan tasvirinde digger tasvirlerindeki gibi sarı renkte örme zırhı ve kırmızı peleriniyle görülür. Aziz, burada sağ kolunu dirseğinden bükerek bir kılıcı, sol eliyle ise bir mızrağı

tutmaktadır.

2. ELMALI KİLİSE

Aziz George, bu kilisede güney duvarın doğusundaki plasterin yüzeyine tasvir edilmiştir. Resim, çok tahrip olduğu için sadece başının bir kısmı görülmektedir.

3. KARANLIK KİLİSE

Aziz George, bu kilisede giriş mekanı kuzey duvarının batısına Aziz Theodoros'un yanına tasvir edilmiştir. Çarıklı Kilise'de olduğu gibi bu kilisede de Aziz George'un sağ kolunu dirseğinden bükerek bir kılıç, sol eliyle ise bir mızrak tuttuğu görülür. Aziz, diğer tasvirlerinde olduğu gibi sakalsız, kıvrıkcık saçlı, haleli, sarı renkte örme zırhı ve kırmızı peleriniyle resmedilmiştir.

4. KATHERİNA KİLİSESİ

Aziz George bu kilisede güney haç kolunun güney duvarı alt se-

Göreme Açık Hava Müzesi Çarıklı Kilise Saint George / Goreme Open Air Museum Carikli Church Saint George

St. GEORGE

St. George is depicted in three different ways in the rock churches of Cappadocia.

a) The Portrait Depiction: St. George is defined with a halo behind his head, without beard and with curly hair in this depiction.

George is depicted with a part of his cloak and armor, and his weapon (a sword or a spear) as his attribute as a half-length portrait.

b) The Standing Depiction: The saint, who is beardless, curly haired and haloed, is usually depicted dressed in yellow chain-mail armor, and in his red cloak.

c) The Mounted Depiction: The saint, who is beardless, curly haired and haloed, is usually depicted dressed in yellow chain-

mail armor, and in his red cloak. The saint rides a white horse, and fights against the dragon with his spear. In this depiction, St. Theodoros with his red horse is seen in front of St. George.

THE ROCK CHURCHES IN THE GÖREME REGION WHERE HE IS DEPICTED

1. CARIKLI CHURCH

St. George is depicted side by side with St. Theodoros in the lower level of the southern wall of the western arm of the cross, and against St. Prokopios who is depicted in the lower part of the northern wall in this church.

St. George is seen in his depiction here in his yellow chain-mail armor and red cloak as in his other depictions. The saint, bending his right arm from his elbow holds a sword, and a spear in his left hand.

2. ELMALI CHURCH

St. George is depicted on the plaster surface in the east part of the western wall in this church. As the picture is very damaged, only a part of his head is visible.

3. KARANLIK CHURCH

St. George is depicted near St. Theodoros in the west of the northern wall of the entrance hall in this church. As in the Carikli Church, in this church St. George is seen bending his right arm from his elbow holding a sword, and a spear in his left hand. As in his other depictions, the saint is depicted beardless, curly haired, haloed, and in his yellow chain-mail armor and red cloak.

4. KATHERINA CHURCH

St. George is depicted twice in this church; once, in the lower level of the southern wall of the southern arm of the cross where he is rid-

Göreme Açık Hava Müzesi St. Katherine Chapel Saint George
Goreme Open Air Museum St. Katherine Chapel Saint George

viyesinde, beyaz at üzerinde ve doğu duvarı alt seviyesinde ayakta olmak üzere iki defa tasvir edilmiştir. At üzerindeki tasviri, diğer kiliselerde yer alan atlı tasvirlerini yinelemektedir. Ancak, ayakta gösterildiği tasvirinde diğer tasvirlerinden farklı olarak kılıç değil mızrak tuttuğu görülür.

5. SAKLI KİLİSE

Aziz George bu kilisede ana ibadet mekanının kuzey duvarı üst seviyesine at üzerindeki Theodoros'la karşılıklı olarak tasvir edilmiştir.

6. YILANLI KİLİSE

Aziz George bu kilisede beşik tonoz örtünün doğu şeridinde Aziz Onesimus ve Azize Helena tasvirlerinin arasında kalan boşluğa Aziz Theodoros'u karşısına alacak şekilde atlı olarak tasvir edilmiştir. *Fakat burada diğer tasvirlerinden farklı olarak mavi renkte*

zırh giyindiği görülmektedir.

7. AZİZE BARBARA SAPELİ

Beyaz bir ata binmiş olan Aziz George kırmızı ata binmiş olan Aziz Theodoros'la birlikte elindeki mızrakla bir ejderhayı öldürürken, tasvir edilmiştir.

GÜLŞEHİR BÖLGESİ'NDE TASVİR EDİLDİĞİ KAYA KİLİSELERİ

KARŞI KİLİSE

Aziz George bu kilisede iki defa tasvir edilmiştir. Birincisi kuzey duvarının batı yönündeki kör arkadda görülen at üzerindeki tasviridir. Aziz George buradaki tasvirinde yürümekte olan beyaz bir atın üzerinde kırmızı renk pelerini ve sarı renk zırhıyla görülmektedir. Aziz George'un ikinci tasviri ise beşik tonoz alınlığında karşımıza çıkmaktadır. Aziz Ge-

orge, burada kırmızı ata binmiş olan Aziz Theodoros'la birlikte elindeki mızrakla bir ejderhayı öldürürken, tasvir edilmiştir.

IHLARA BÖLGESİ'NDE TASVİR EDİLDİĞİ KAYA KİLİSELERİ

KIRKDAMALI KİLİSESİ

Aziz George'un, bu kilisede 6 defa tasvir edildiğini görüyoruz. Bunlardan birincisi dış duvara oyulu bir hücre cephesinde işlenmiş "Ejderha ile savaşıyan Aziz George" tasviridir. Kısmen tahrip olmuş durumdaki bu tasvirde, Aziz George'a ait diğer atlı tasvirlerinden farklı olarak ejderhanın iki başlı olduğu görülür. Ejderhanın iki başı simetrik olarak atın ön ve arka tarafından dikilmiş bulunmaktadır.

Aziz George'nin bindiği beyaz atın kuyruğu ise doğu adetlerine uygun olarak topuz şeklinde bağlanmıştır.

İkinci, üçüncü ve dördüncü tasvirler kuzeybatı duvarında tasvir edilmiştir. İkinci tasvir çok tahrip olduğu için Aziz George'un elinde tuttuğu kılıç ve başının arkasındaki halenin dışında fazla bir şey görülmemektedir. Üçüncü tasvirde Georgeos dört nala koşan beyaz bir atın üzerinde tasvir edilmiştir. Aynı ince örme zırhı giyinmiş olan azizin başında bir diadem vardır. Arka planda büyük üçgen biçimindeki kalkanı görülmektedir.

Sağ elinde tuttuğu mızrağı kendisine saldırmakta olan üç başlı ejderhanın en alttaki başına saplamaktadır.

Dördüncü tasvir de sahnenin iki tarafında, kilisenin ithaf edildiği Aziz George'a adak sunanların resimleri görülmektedir. Resimli alanın üst kısmının üçte birini başların ara yerlerine yazılmış bulunan yazılar kaplamaktadır. Kısmen silinmiş, tahrip olmuş bu yazıları okumak çok zordur.

Aziz George'a adağı sunan kadının arkasındaki yazının dördüncü satırından başlayan ikinci bölüm ise daha çok bir yakarışa benzerdir. Kadının solundaki

Göreme Açık Hava Müzesi St. Barbara Chapel Saint George ve Saint Theodoros / Goreme Open Air Museum St. Barbara Chapel Saint George and Saint Theodoros

ing a white horse, and second, standing in the lower level of the eastern wall. His depiction riding a horse is the same as those depictions in the other churches. However, in this standing depiction he is shown not holding a sword, but a spear differing from his other standing depictions.

5. SAKLI CHURCH

St. George is depicted face to face with St. Theodoros riding a horse on the upper level of the northern wall of the main prayer hall in this church.

6. YILANLI CHURCH

St. George is depicted riding a horse on the eastern strip of the barrel vault cover in the gap between the depictions of St. Onesimus and St. Helena, against St. Theodoros, in this church. *However, he is depicted in blue armor, different from his other depictions.*

7. St. BARBARA CHAPEL

St. George, riding a white horse, is depicted killing a dragon with a spear in his hand together with St. Theodoros riding a red horse.

THE ROCK CHURCHES IN THE GULSEHIR REGION WHERE HE IS DEPICTED

KARSI CHURCH

St. George is depicted twice in this church. The first one is his depiction riding a horse on the blind arcade in the western direction of the northern wall. St. George is portrayed in his red cloak and yellow armor riding a white horse here. The second depiction of St. George is in the pediment of the barrel vault. St. George is depicted here killing a dragon with a spear in his hand together with St. Theodoros riding a red horse.

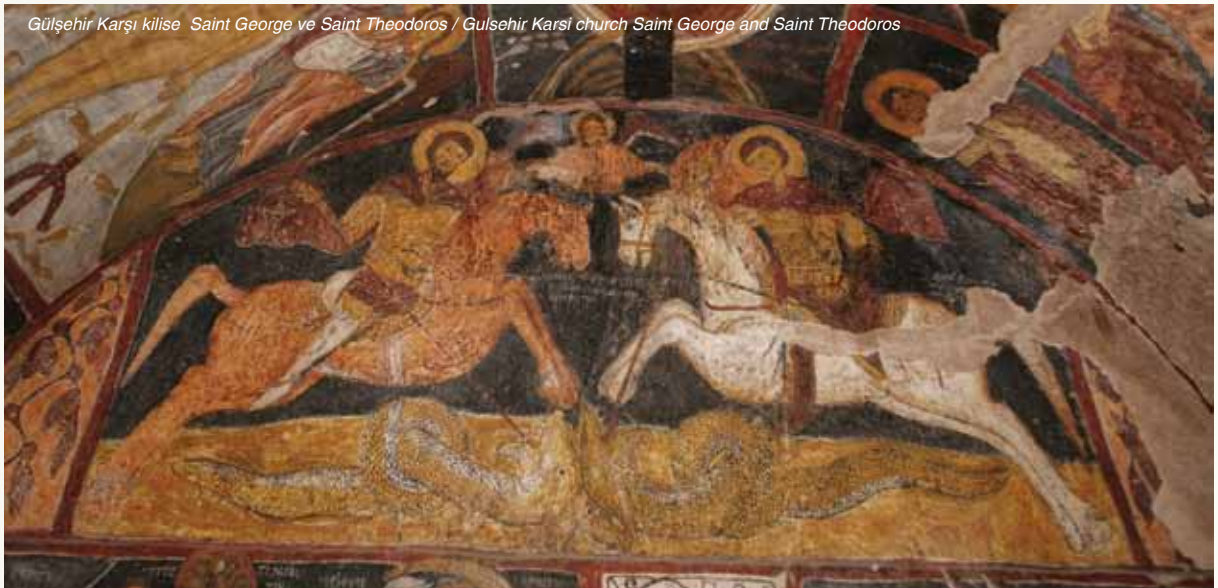
THE ROCK CHURCHES IN THE IHLARA REGION WHERE HE IS DEPICTED

KIRKDAMALTI CHURCH

We see that St. George is depicted 6 times in this church. The first of these is the depiction of "St. George fighting with the Dragon" made on a cell front carved into the outer wall. In this depiction, which is partly destroyed, the dragon is two headed different from its other depictions. The two heads of the dragon are symmetrical in the front and rear of the horse.

And the tail of the white horse on which St. George is riding is tied in a bun shape in accordance with the eastern traditions.

The second, third, and fourth depictions are on the north-western wall. As the second

Ihlara 40 Damalti kilise, Saint George / Ihlara 40 Damalti church Saint George

depiction is largely damaged, nothing much is visible except for the sword that St. George holds in his hand and the halo behind his head. In the third depiction, George is depicted on a galloping white horse. There is a diadem on the saint's head and he is shown wearing the same thin knitted armor. In the background, his large triangular shield is shown.

He is plunging the spear that he holds in his right hand in the lowest head of the three headed dragon which is attacking him.

And in the fourth depiction, the pictures of those who are making vows to St. George to whom the church is dedicated are seen on the either side of the scene. The inscriptions written on the gaps between the heads cover one third of the upper part of the pictured area. It is very difficult to read these inscriptions which are partly deleted and destroyed.

The second part, starting from the fourth line of the inscription behind the woman making a vow to St. George looks rather like a plea. The third part on the left of

the woman calls the rulers of the age of this incident. The inscriptions are as follows:

"This holy temple of the victorious and great martyr St. George is delightfully decorated by Tamara, Amirazes Basileos' wife, the picture of whom is seen here."

O long-suffering Cappadocian martyr George Andronikos, our Lord, reigns over the Romans under the nationality of the mighty and noble Great Sultan Mesud."

The donor, who is shown with the model of the church in her hand in the depiction, is most probably a princess of Georgian descent. The land that she donated for this structure is recorded in another inscription on the ceiling of the church:

"I, the humble Tamara, donate the land of a vineyard on the slope, the vineyard that I have bought from Siara Phatenes, for this temple that I have had built."

In the church, the fifth depiction related to St. George appears on the southwestern wall. We understand that this depiction, which

is almost completely damaged, is the scene of the *"Fight with the Dragon."* Here, we see that the saints, who are riding white and red horses respectively, are pictured face to face. The one of them who is riding a white horse is St. George. And the one riding the horse opposite St. George is St. Theodoros.

In the church, the sixth depiction related to St. George is different having a unique feature. The armor of the saint, who is depicted standing in front of a white horse, is not knitted like chain-mail but is of fish-scale form.

We have determined that there is a small figure depicted on the saint's lap with his shield behind his shoulder. When looked at carefully, it is seen that this figure holds a triangular glass in his right hand, and he offers this glass to St. George. Although a complete iconographic analysis cannot be made, it can be assumed that the glass offered by this figure is a glass of martyrdom. As a second possibility, it can be argued that this depiction was made in association with some liturgical rites.

Ihlara 40 Damaltı kilise, Saint George / Ihlara 40 Damaltı church Saint George

**THE ROCK CHURCHES IN
THE SOĞANLI REGION
WHERE HE IS DEPICTED**

1. BARBARA CHURCH

In this church, St. George is depicted twice; once in the southern direction of the western wall,

and secondly on the plaster of the southern wall. In the second depiction, he is depicted beside St. Theodoros Stratelates, and in front of St. Prokopios.

2. YILANLI CHURCH

In this church, St. George is de-

picted on the upper level of the western wall of the southern chapel.

In this depiction, which is understood to be the scene of the fight with the dragon, St. George is depicted riding a white horse.

Soğanlı Barbara kilise, Saint George / Soganli Barbara church, Saint George

üçüncü bölüm, bu olayın geçtiği çağın hükümdarlarını çağırmaktadır. Yazılar şöyledir:

“Muzaffer ve ulu şehit Aziz George’un bu kutsal tapınağı, Amirarzes Basileos’un eşi, burada resmi görülen Thamara’nın yardımları ile nefis bir şekilde dekore edilmiştir.”

Ey çilekeş Kappadokyalı şehit George Andronikos efendimiz, pek yüce ve pek asil Büyük Sultan Mesud’un tabiyeti altında Romalılar üzerinde hüküm sürmektedir.”

Tasvirde elinde kilisenin maketiyle gösterilen bani, büyük bir olasılıkla Gürcü asıllı bir prensistir. Kilisenin tavanındaki diğer bir ki-

tabede bu yapıya başısladığı araziden söz edilmektedir:

“Ben naçiz Thamara, yaptırdığım bu tapınak için yamaç üzerindeki bir üzüm bağının arazisini, Siara Phatenes’ten satın almış olduğum bağı başıslıyorum.”

Kilisede, Aziz George ilgili beşinci tasvir, güneybatı duvarında karşımıza çıkmaktadır. Neredeyse tamamı tahrip olmuş durumdaki bu tasvirin “Ejderha ile Mücadele” sahnesi olduğunu anlıyoruz. Burada biri beyaz, diğeri ise kırmızı renkte iki atın üzerine binmiş olan azizlerin karşılıklı olarak resmedildiğini görüyoruz. Bunlardan beyaz ata binmiş olanı George’dur. Aziz George’un karşısına res-

medilen atlı ise Aziz Theodoros’tur.

Kilisede George ile ilgili olan altıncı tasvir, kendine has özelliğiyle ayrı bir önem arz etmektedir. Beyaz bir atın önünde ayakta tasvir edilen azizin zırhı örme biçiminde değil balık pulu şeklinde işlenmiştir.

Omuzunun arkasındaki kalkarıyla görülen azizin kucağında küçük bir figürün bulunduğunu saptadık. Dikkatli bakıldığında bu figürün sağ elinde üçgen biçiminde bir kadeh tuttuğu ve bu kadehi George’a sunduğu görülmektedir.

Tam anlamıyla ikonografik bir çözümlenmesi yapılamasa da bu figürün sunduğu kadehin martirlik kadehi olduğu düşünülebilir. İkinci bir ihtimal olarak bu tasvirin litürjik ayinlerle ilişkili olarak yapıldığı savunulabilir.

SOĞANLI BÖLGESİ’NDE TASVİR EDİLDİĞİ KAYA KİLİSELERİ

1. BARBARA KİLİSESİ

Aziz Georgeos, bu kilisede batı duvarının güney yönünde ve güney duvardaki sıvanın üzerine olmak üzere iki defa tasvir edilmiştir. İkinci tasvirinde Aziz Theodoros Stratelates’in yanına ve Aziz Prokopios’un karşısına resmedilmiştir.

2. YILANLI KİLİSE

Aziz Georgeos bu kilisede güney şapelin batı duvarı üst seviyesinde tasvir edilmiştir. Ejderha ile mücadele sahnesi olduğu anlaşılan bu tasvirde, Aziz George beyaz bir atın üzerinde tasvir edilmiştir.

Haberler

Bilgilendirme Toplantısı

08.01.2014 saat 13:00'de AKM Perge Salonu'nda üyelerimizi bilgilendirmek üzere yeni yönetmeliğimiz, vergi ve SGK mevzuatında son durum, çalışma şartları ile ilgili ortak tavır belirlenmesi amacıyla önemli bir toplantı gerçekleştirdik.

Bizans İkonografisi

Bizans Sanatı Uzmanı Prof. Dr. Engin Akyürek konferans vermek üzere davetlimiz olarak Antalya'ya geldi. "Bizans İkonografisi ve Kariye" konulu iki başlıktan oluşan AKM Perge Salonunda düzenlenen konferansa üyelerimiz yoğun ilgi gösterdi.

Patara Gezisi

Prof. Dr. Havva IŞIK eşliğinde düzenlenen Patara Gezisi programında, üyelerimiz Patara'nın hiç bilinmeyen yönlerini öğrenme fırsatını yakaladı.

Patara Konferansı

7 ocak 2014 tarihinde düzenlediğimiz konferansta Arkeolog sayın Prof. Dr. Havva IŞKAN IŞIK Patara kazılarının 25. yılında gelinen konumu bizler ile paylaştı.

Çatalhöyük Gezisi

Çatalhöyük ve Konya Şeb-i Arus Gezi programı gerçekleştirildi. Katılımın yoğun olduğu gezide ayrıca Sema Gösterisine katılan üyelerimiz geziden memnun ayrıldı. Geziden kareler...

Nevzat Çevik Konferansı

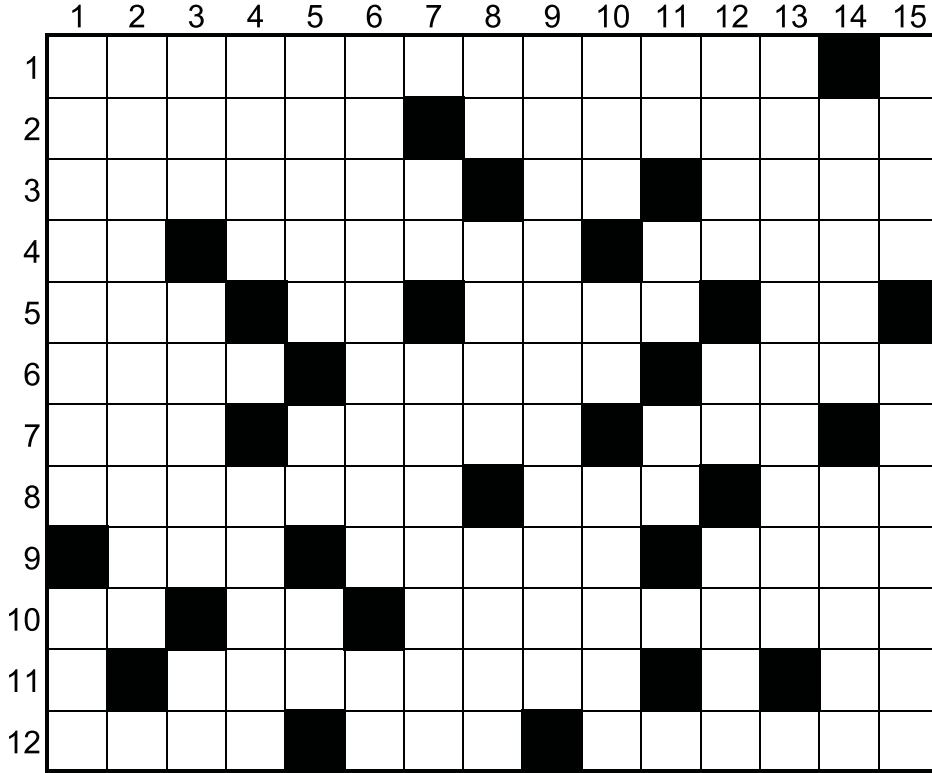

Prof. Dr. Nevzat Çevik'in "Müzecilikte Gelinek Nokta" başlıklı düzenlediği konferansla üyelerimiz bilgilendirildi.

ARO Dergi Bulmaca

Not: Bu bulmacayı doğru çözenler arasında çekilecek kurada kazanan bir kişiye kitap armağan edilecektir. Bulmacanın çözümü önümüzdeki sayıda yayımlanacaktır.

Hazırlayan: Hikmet Uğurlu, Rehber

Soldan Sağa:

1. Halikarnas Balıkcısı'nın manevi oğlu olarak yapıtlarını ölümünden sonra yayımlayan, turizm alanında ülkemizde kültür turlarının başlatıcıları arasında yer alan 1939 Muğla doğumlu Ege ve Dokuz Eylül Üniversitelerinde öğretim üyesi olarak çalışmış araştırmacı, yazarımız.
2. Mersin'in bir ilçesi. - Bilimsel niteliği olan.
3. Sınamak. - Ülkemizin plaka imi. - Söyleniş biçimi, vurgusu.
4. Sahip. - Brezilya'da bir kent. - Okuryazar olmayan, cahil.
5. Lüksemburg Radyo ve TV Kurumu'nun kısa yazılışı. -Japon lirik dramı. - Binek hayvanlarının sırtına konan oturma. - Yunanistan'ın plaka imi.
6. Eski dilde "kuruntu, vesvese". - Kirpik boyası, maskara. - Ozan.
7. Üye. - Başboş, avare. - Kan.
8. Dokumacılık, çulhalık. - Bir görevi yerine getirme. - Bir kedi cinsi.
9. İlkel bir su taşıtı. - Şey, obje. - Yara üzerine yapıştırılan ilaçlı küçük şerit.
10. "... yoruldu, ben yoruldum / Güzel bindiri bindiri" (Karacaoğlan). - Titan'ın simgesi. - Usta, m a h a r e t l i .
11. Osmanlılarda devletin bakanlık, valilik gibi yüksek görevlerinde bulunan ve paşa ünvanını taşıyan kimselerin şefi. - Kamer.
12. Asya'da bir ülke. - Hint-Avrupa dil ailesinin Hint-İran grubu. - Arzulama.

Yukarıdan Aşağıya:

1. Genellikle cami avlularında bulunan çeşmeli, fıskiyeli havuz. - Kars'ın doğusunda bulunan ünlü harabeler.
2. Ameliyat öncesi hastayı uyuşturan uzman.
3. Halk dilinde "alın yazısı". - Tibet'in başkenti. - Eski Mısır inancına göre bireyin varlığını oluşturan öğelerden biri.
4. Yapılan iş, fiil. - "... Öymen" (Gazeteci yazarımız).
5. Botanikte "gelincik". - Aktiyum'un simgesi. - Meslek.
6. Dünyada en yaygın olarak kullanılan takvim. - Voltamper'in kısa yazılışı.
7. Hawai inancında savaş tanrısı. - İslamiyet öncesi Türk devletlerinde hükümdarlara verilen bir unvan.
8. Kiloamper'in kısa yazılışı. - Büyüme, gelişme. - Feraset.
9. Çevremiz de Demokrasi Bekliyor, İnsan Hakları ve Çevre, Çevreciliğin ABC'si gibi yapıtları da üretmiş 1952 doğumlu, 15 Ekim 2013'te yitirdiğimiz mimar, öğretim görevlisi, ünlü çevreci.
10. "Elde bulunan her şey. - "Kapansın ... Kapıları bir daha açılmasın / Yok edin insanın insana kulluğunu" (Nazım Hikmet). - Doğaüstü varlıklar üzerine kurulmuş masalların tiyatro sahnesinde dramatize edilmesinden doğan tiyatro yapıtı.
11. İsim. - Hırvatistan'ın plaka imi. - Kabaca "evet".
12. Yunan mitolojisinden titanlardan Koros'la Phoibe'nin kızı. - Pasta hamuru. - Boyun eğme, bir kimsenin egemenliğini tanıma.
13. Uyku ile uyanıklık arasında bulunmak.
14. Japon mitolojisinde pirinç tanrısı. - Mana, meal.
15. Kazak ve Kırgız Türklerinde saz şairlerine verilen ad. - Menkul ve gayrimenkullerin kira gelirleriyle geçinen kimse.

Geçen Sayıdaki Bulmacanın Çözümü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	C	L	A	U	D	E	C	A	H	E	N		B	A	K
2	E	İ	R	E		V	Ü	C	U	T		S	A	G	U
3	N	T		F	A	H	R	E	N	H	E	İ	T		L
4	T	E	K	A	D	A	M		İ	N	E	B	O	L	U
5	A	R	A		İ	M	Ü	K		O	C		N	A	N
6	U	A		E	L		M	A	H	S	U	R		İ	Ç
7	R	T	Ü	K		B	E	T	A		M	Ü	L	K	
8		Ü	N		B	E	Ş		B	A	M	Y	A		O
9	A	R	İ	Z	A		H	U		T	İ	A	M	A	T
10	L		T	A		K	U	R	B	A	N		E	L	A
11	E	T	E	R	N	İ	T		İ	M	G	E		A	C
12	K	A	R	A	İ	N		A	M	A	S	Y	A		İ

Hazırlayan: Hikmet Uğurlu, Rehber

İÇİMİZDEN BİRİ (idi)

Rehber dünyasının üç önemli kurumunun katkılarıyla ilk kez yayınlanacak olan “İçimizden Biri” sayfasının ilk konusu geçtiğimiz yılın Eylül ayında Doğu Anadolu turu yaparken Kapadokya’da kalp krizinden kaybettiğimiz meslektaşımız Yücel BALTA ve acısına kısmen de olsa ortak olmaya çalıştığımız eşi Hülya BALTA.

1965 İzmir doğumlu, Almanca rehber Yücel Balta, öncelikle Antalya bölgesinde turizm camiasında sevilen ve sayılan bir arkadaşımızdı. 48 yaşında görevi başında hayata gözlerini yumdu.

Kendisini saygıyla anıyor ve “Görev Şehidi” meslektaşımızın eşi Hülya hanımın eşinin ölümünün ardından bizlere “Her ne yaşanırsa yaşansın hayatın devam etmesi” gerekliliğinin en güzel örneğini gösterdiği çalışmalarını burada sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Sevgili dostlar; bizler eylemli sayısı on binlerle ifade edilen bir meslek grubunun üyeleriyiz. Aslında biz KOCAMAN BİR AİLEYİZ... Aile bireyleri olarak da üzerimize düşen birbirimize sahip çıkmaktır. Burada Hülya hanımın sipariş olarak evinde yapıp sattığı ürünlerin görsellerinden birkaçını paylaşıyoruz. Antalya’da yaşayan Hülya Balta, yaş pasta haricinde tüm ürünlerini Türkiye’nin her yerine ödemeli kargo ile gönderebiliyor. Özellikle gıda ürünlerinde % 100 doğal ve kaliteli malzemeleri kullandığını kullanan Hülya hanım, özel günler için hazırladığı ve vakumlu özel jelatinlere sararak sunumunu yaptığı temalı kurabiyelerinin bir hafta ile on gün arasında tazeliğini koruduğunu belirtti. Sipariş verenlerin önerileri ve kendi yaratıcılığı ile ortaya koyduğu tasarımlar gerçekten de takdire şayan. Ama hepsinden önemlisi eşini kaybetmesinin ardından kimseye muhtaç olmadan ayakta kalma çabası veren bu hanımefendinin önünde saygıyla eğiliyoruz.

Ürünlerden Bazıları;

Yastık - Önlükler - Patikler - Dekoratif Ev Ürünleri - Pasta ve Kurabiyeler - Nikah Şekerleri - İsmi, şahsa ve konseptte özel hediyeler vb.

Destek amacıyla sipariş verebileceğiniz iletişim bilgileri aşağıdadır:

Telefon : 0536 719 6619

E-Posta : hobi.sepeti.1@gmail.com

Facebook : hobi.sepeti.1@facebook.com

VOLVO FARKI, OTOKOÇ FARKIYLA.

Otomobil satış ve servisinde Türkiye'nin lider markası Otokoç, Volvo sahibi olmak isteyenlerin de hizmetinde.

En avantajlı koşullar, en kaliteli hizmet ve en hızlı çözümlerle, gelin Volvo sahibi olmanın farkını, bir de Otokoç farkıyla yaşayın.

Otokoç

otokoc.com.tr

The gloss of your beauty...

JEWELS

Altınova Mevkii Sinan Mah. Serik Caddesi No:27 07170 / ANTALYA / TURKEY
Phone : +90 242 340 55 00 Pbx Fax : +90 242 340 38 40